

Călăuza

BIBLIOTECARULUI

CUPRINSUL

— Dezvoltarea agriculturii — obiectiv principal al activității bibliotecilor	1
NICOLAE I. IONESCU — Munca cu cartea în gospodăriile agricole colective din regiunea Galați	3
— În sprijinul bibliotecilor de la sate	5
FATU SOCARICEANU — Cartea și colectivizii	7
ELENA RASINEANU — Constatări pe tema întăririi economico-organizatorice a G.A.C.	9
DIN ACTIVITATEA BIBLIOTECILOR FRUNTAȘI ÎN ETAPA A DOUA A CONCURSULUI ÎNTRE BIBLIOTECILE DE LA SATE	
— Pentru a doua oară frunțașă	10
— Prin acțiunile de masă rezultate frumoase	11
— Biblioteca în sprijinul agriculturii	12
— Colaborare fructuoasă	13
— Îndrumare sistematică	14
— Pentru o întrecere între bibliotecile raionale	15
GH. PĂSARESCU — Din munca de îndrumare a bibliotecilor de la sate de către personalul secțiilor de învățămînt și cultură raionale	16
ÎN CINSTEA ZILEI ÎNVĂȚĂTORULUI	
— Dragoste pentru carte	18
— Bibliotecarul — figură populară în comună	19
— O bună organizatoare	20
CONCURSUL „IUBIȚI CARTEA”	
Acad. D. PANAITESCU PERPESSICIUS — Făt Frumos cu cartea-n mînă	21
Conf. univ. ILIE STANCIU — Pași îmbucurători	23
★	
JOAN DOMSA — Materiale bibliografice întocmite de B.C.U. Cluj în anul 1957—1958	26
DISCUȚII	
Ing. MIRCEA MANOLACHE și JANETA ENE — Necesitatea profilării bibliotecilor științifice	30
BIBLIOTECI SINDICALE	
MICU VIOREL — Ce este sfatul bibliotecarilor și care sînt sarcinile lui	33
CONCURS ȘTIINȚIFIC	
— Să cunoaștem viața și opera lui Ch. Darwin	35
— Din corespondențele noastre	37
BIBLIOTECI DIN ALTE ȚĂRI	
G. BONDOC — Din experiența bibliotecilor de masă din Republica Democrată Germană	41
Cronica bibliologică	44
Materiale de specialitate din străinătate	47
Vă recomandăm	
Știați că ?	

6

1958

ȘTIATI CĂ ?

...în biblioteca universității Harvard din Massachusetts, care este una din cele mai vechi biblioteci americane, se află originalul celei mai vechi cărți tipărite în limba rusă ?

Este vorba de cartea **Apostolul**, ieșită de sub teascul lui Ivan Feodorov, întemeietorul primei tipografii rusești în orașul Lvov.

Recent, împlinindu-se 385 de ani de când Feodorov a început să imprime în tipografia sa cărți rusești, conducerea bibliotecii universității Harvard a trimis în dar bibliotecii universității din Lvov o fotocopie a acestei vechi lucrări.

★

...Alexandru Dumas tatăl, a fost bibliotecar în tinerețea lui ?

Această funcțiune a deținut-o chiar în perioada când începuse să cunoască succese literare. Venind la Paris din provincie, tânărul Dumas a fost angajat pe baza unei recomandări ca funcționar în biroul secretariatului ducelui de Orleans. În acest timp Dumas scrie o piesă de teatru în colaborare cu prietenul său Adolphe Leuven, după care a urmat cunoscuta dramă **Henric al III-lea** care a plăcut atât de mult ducelui de Orleans, încât acesta, entuziasmat, l-a ridicat în rang, numindu-l bibliotecar. Această funcție Al. Dumas a împărțit-o cu o altă celebritate a Parisului, Casimir Delavigne, poet și autor dramatic de mare succes pe atunci.

...că litografia ca mijloc de imprimare a fost inventată la 1769 de către Aloys Senefelder, căreia i-a urmat la 1838 invenția cromolitografiei care este opera lui Hippolyte Moulin, colaboratorul cunoscutului imprimer artistic Godefroi Engelman ?

La apariția litografiei s-a crezut că deoarece piatra litografică se găsea numai la Solehofen în Germania, această ramură a tipografiei va dispărea odată cu epuizarea zăcămintelor cunoscute de gresie. Din fericire, această temere nu numai că s-a dovedit neîntemeiată prin aflarea unor noi surse de piatră pentru litografie, dar și prin faptul că ulterior au apărut alte sisteme de reproducere a ilustrațiilor, pînă s-a ajuns la procedeele perfecționate de astăzi — oțetul, tiefdruckul — care fac din litografie un sistem depășit.

★

...analizînd într-unul din articolele sale publicate în „Curierul de Iași“ (14 ianuarie 1877) activitatea culturală a Clubului studenților, marele nostru Eminescu s-a ridicat împotriva lipsei de atenție pe care conducerea clubului o arăta activității cu cartea pe care el, o așeza pe primul plan ?

Eminescu, considera drept „un lucru ingrăt“ că la club se găseau spre citire numai gazetele partidelor politice, în timp ce publicațiile cu caracter științific lipseau cu desăvîrșire. El cerea, de asemenea, să se facă economii administrative ca să se poată cumpăra cît mai multe cărți, căci prețuia mai mult cărțile bune de cit unele conferințe ce se țineau la club și al căror rost nu-l înțelegea, fiind, după părerea lui, manifestări care nu ajută la educarea studenților, deoarece subiectele tratate erau grele și inoportune.

CĂLĂUZA BIBLIOTECARULUI

PUBLICAȚIE A MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII DIN R.P.R.

ANUL XI Nr. 6

IUNIE 1958

Redacția : București, Calea Rahovei Nr. 2—4 — tel. 3.94.04

DEZVOLTAREA AGRICULTURII

obiectiv principal al activității bibliotecilor

Convocată la doi ani după Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Român, recenta consfătuire pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii ținută la Constanța, a scos în evidență succesele obținute în transformarea socialistă a agriculturii, căile de consolidare a acestor succese, relevând totodată căile de urmat pentru creșterea neîncetată a producției agricole, vegetale și animale.

Este de prisos să mai insistăm asupra importanței deosebite a documentelor consfătuirii de la Constanța și necesității imperioase ca ele să fie cunoscute temeinic de către toți lucrătorii bibliotecilor, dat fiind caracterul lor prețios de îndrumar al activității cu cartea.

Cauza dezvoltării agriculturii, care este cauza întregului popor muncitor, trebuie să devină obiectivul principal al activității bibliotecilor de la sate.

Cartea, ziarul și revista, instrumentele de muncă ale bibliotecarilor pot și trebuie să constituie mijloace eficiente în lupta pentru mobilizarea tuturor oamenilor muncii pe ogoare, în efortul de dezvoltare a agriculturii. Aceasta depinde însă în mare măsură de felul în care bibliotecarii vor izbuti să folosească aceste instrumente, de felul cum vor înțelege însemnătatea sarcinilor ce stau în fața lor.

Munca pentru sprijinirea transformării socialiste a agriculturii și sporirea producției agricole, vegetale și animale, nu poate duce însă la efectul scontat alina timp cit va continua să aibă un caracter general, abstract. Este absolut necesar ca activitatea bibliotecilor să facă parte din ce în ce mai mult din viața satului, comunei, cătunului respectiv, să fie cit mai strins legată de problemele specifice locului. Numai în aceste condiții biblioteca va avea posibilitatea să aducă o contribuție reală la rezolvarea problemelor politice și economice ce se pun în urma consfătuirii de la Constanța.

Problema de a desfășura — prin intermediul cărții — o largă și susținută muncă de convingere a țăranimii muncitoare în scopul de a o atrage pe calea gospodăriei colective, trebuie să fie preocuparea tuturor bibliotecarilor de la sate. Dar a depune o asemenea muncă nu înseamnă limitarea la organizarea comodă a unor expoziții sau manifestări de masă în jurul unor cărți alese la întâmplare, chiar dacă e vorba de cărțile cele mai bune.

Trebuie dată mai multă atenție popularizării în rândul maselor de țărani muncitori a cărților care aduc exemple convingătoare despre superioritatea agriculturii socialiste, cărți care relevă în mod cit mai concret viața nouă și îmbelșugată a țăranilor muncitori atrași pe drumul colectivizării.

Pe linia aceluiași preocupări, trebuie să amintim că practica a dovedit eficacitatea unor metode specifice bibliotecilor de la sate, cum sînt întîlnirile cu colectivității frunțași, lectura acelor materiale din presă care descriu activitatea unor gospodării agricole colective frunțașe, ș. a. Este însă, de la sine înțeles, că folosirea acestor forme de muncă cere multă inițiativă și răspundere din partea bibliotecarilor.

În general, bibliotecarii de la sate pot învăța lucruri folositoare din experiența bibliotecilor din regiunea Constanța, prima regiune în întregime colectivizată din țara noastră. Despre această experiență și despre roadele ei s-a scris în paginile revistei noastre (nr. 1) și recitirea acestui material nu poate fi decît folositoare bibliotecarilor dornici să urmeze cu succes aceste exemple.

Un accent deosebit trebuie pus pe ajutorarea bibliotecilor colțurilor roșii ale gospodăriilor agricole colective, ele reprezentînd centrul direct și imediat al vieții culturale pe care o trăiesc țăranii colectivști.

Bibliotecile satești ca și cele de cămine culturale ar trebui să depună toate eforturile pentru ca bibliotecile colțurilor roșii să poată aduce din plin contribuția lor la întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective în cadrul cărora funcționează. În această perioadă se simte și mai mult nevoia ca bibliotecile colțurilor roșii

să fie ajutate îndeaproape; ele să fie îndrumate în așa fel ca să-și poată consacra întreaga activitate în slujba îndeplinirii planului de producție a gospodăriei colective, să desfășoare o muncă permanentă pentru ridicarea conștiinței colectivizatorilor, contribuind la educarea lor în spiritul îmbinării juste a intereselor obștești cu cele personale.

Atenția bibliotecarilor de la sate, în special a celor de la bibliotecile sătești, să se îndrepte și spre sprijinirea bibliotecilor colțurilor roșii de la S.M.T.-uri și G.A.S.-uri; acolo trebuie dat ajutor în vederea organizării unei cit mai bune deserviri cu cărți a lucrătorilor din aceste unități, creindu-se condiții pentru valorificarea la maximum a fondurilor de care dispun.

Dezvoltarea agriculturii noastre spre o agricultură modernă, socialistă este strâns legată de introducerea în practica agricolă, pe o scară largă, a cuceririlor științei și tehnicii moderne.

În această privință cartea agrotehnică rămâne un neprețuit sfătuitoare al țăranilor muncitori, căroro le indică drumul de urmat pentru a smulge pământului cit mai multe roade. Bibliotecile de la sate sînt datoare să nu precupețească nici un efort pentru a atrage atenția țăranilor muncitori asupra acestor cărți, să trezească interesul pentru lectură lor. Începînd cu colportajul de cărți și terminînd cu consfătuirile cu cititorii asupra cărților cu conținut agrotehnic, bibliotecarii pot folosi o gamă nesfîrșită de metode pentru atîngerea acestui scop.

În curînd vor începe lucrările agricole de vară. Bibliotecarii să se gîndească din vreme la stabilirea celor mai corespunzătoare forme de muncă pentru această perioadă. Esențialul este ca activitatea cu cartea să nu stagneze nici un moment; să se continue deservirea țăranilor muncitori, înlesnindu-le contactul permanent și organizat cu cartea. Tot atît de prețios este ca bibliotecarii să se gîndească de pe acum în ce fel să organizeze activitatea cu cartea la locul de muncă al țăranilor muncitori, pentru a obține maximum de randament.

Bibliotecarii vor putea duce mai ușor la îndeplinire complexele și multiplele lor sarcini dacă vor ști să atragă în jurul lor colective puternice alcătuite în special din intelectuali satului. Antrenarea acestora în activitatea bibliotecilor va permite desfășurarea unor acțiuni multilaterale și va asigura, totodată, o îmbunătățire a conținutului muncii.

Cert este că bibliotecile de la sate ca să-și poată aduce contribuția lor la opera de dezvoltare a agriculturii noastre, au nevoie de un ajutor mai susținut din partea bibliotecilor regionale și raionale. Aceștoro li se cere să-și revizuiască stilul de muncă și să privească cu mai mult simț de răspundere sarcina lor de a ajuta și îndruma bibliotecile în subordinea lor.

O activitate vie, însușejită și cu conținut bogat a bibliotecilor de la sate este condiționată și de componența fondului de cărți. Veghînd la o cit mai judicioasă repartizare a cărților, în funcție de specificul locului unde biblioteca își duce munca și de necesitățile acesteia, bibliotecile regionale și raionale trebuie să se ocupe totodată de impulsivarea imprumutului interbibliotecar ca și schimbului de dublete. Amintim, în legătură cu aceasta că multe biblioteci de la sate dispun de lucrări cu caracter agrozootehnic cu totul nespecifice locului respectiv, pe cînd în alte părți lipsa unor asemenea lucrări e viu simțită.

Lucrătorii bibliotecilor regionale și raionale trebuie să-și intensifice deplasările pe teren. În ajutorul practic pe care îl vor da la fața locului, să aibă în vedere necesitatea de a orienta pe bibliotecarii de la sate asupra necesității de a împleti strîns munca de ajutorare a fărânimii muncitoare în direcția unei producții agricole sporite, cu munca de iămurire asupra foloaselor unirii în gospodăria colective și întovărășiri agricole.

De asemenea, este cazul să se intensifice întocmirea de materiale bibliografice destinate orientării bibliotecarilor de la sate asupra cărților ce le sînt de folos în munca lor. Tot atît de necesare sînt și unele materiale metodice care să conțină descrierea experienței unităților fruntașe în munca de sprijinire a dezvoltării agriculturii.

Considerîndu-se mobilizați pentru a sprijini traducerea în viață a vastului program de dezvoltare a agriculturii elaborat de consfătuirea de la Constanța, bibliotecarii de la sate vor aduce o contribuție de seamă în îndrumarea fărânimii muncitoare pe calea arătată de partid, spre victoria deplină a socialismului.

MUNCA ^{cu} CARTEA

*in gospodăriile agricole.
colecție din regiunea
GALAȚI*

NICOLAE I. IONESCU

inspector

Secția de învățămînt și cultură a
Statului popular regional Galați

Cartea aduce un sprijin prețios în formarea conștiinței socialiste a țăranilor muncitori intrați în gospodăriile agricole colective.

În regiunea noastră, cartea politică, agrotehnică și literară, este pusă la îndemîna tuturor țăranilor colectivști prin mijloacele celor peste 220 biblioteci din cadrul colturilor roșii ale gospodăriilor agricole colective, iar în satele complet cooperativizate, prin bibliotecile sătești sau cele căminelor culturale.

Cadrele de bibliotecari de la colturile roșii folosesc metode multiple și variate de atragere a țăranilor colectivști în rîndul cititorilor, orientîndu-i în permanență spre studiul cărții agrotehnice.

Se cuvine remarcată activitatea desfășurată de bibliotecile gospodăriilor agricole colective din comunele Insurăței (raionul Călmățui), Silistraru (raionul Braila), Băleni (raionul Bujor), Urechești (raionul Focșani), Cotoroaia (raionul Tecuci) etc., care în etapa a doua a concursului republican dintre biblioteci, au reușit să obțină succese însemnate.

La colțul roșu al gospodăriei agricole colective din comuna Băleni, raionul Bujor, unde este bibliotecară tovarășa educatoare Ciobotaru Olga, s-a folosit metoda colportajului și s-au organizat diferite manifestări ca: recenzii de cărți, citit în colectiv, consfătuiri cu cititorii. În etapa a II-a a concursului, biblioteca a reușit să atragă un număr de 192 țărani colectivști, care au citit peste 280 volume.

Un exemplu grăitor, ni-l oferă și biblioteca gospodăriei agricole colective din Insurăței, raionul Călmățui, care în aceeași perioadă a antrenat 250 cititori cu peste 1.420 cărți citite.

În privința orientării cititorilor spre cartea zootehnică, trebuie remarcată activitatea bibliotecii colțului roșu al gospodăriei agricole colective din comuna Tătaru, raionul Călmățui, (bibliotecară tov. Vlăs-

ceanu Aurica), care cu sprijinul inginerilor și tehnicienilor din comună a prezentat cărți legate de creșterea păsărilor, creșterea porcilor. Ea a recomandat, de asemenea, numeroase cărți agricole, care tratează despre muncile din diferite perioade.

Un mijloc de a stimula citirea cărților agrotehnice, îl constituie organizarea de concursuri „Cine știe cîștigă”, care se bucură de o largă popularitate și apreciere din partea țăranilor colectivști. În comuna Ciocăra Doicești, de pildă, la organizarea unor astfel de concursuri au fost antrenați membrii colectivști ai celor 3 gospodării agricole colective din comună.

Concursurile au avut ca temă: **Lucrările agricole din timpul iernii și Despre sămînță și semănat.**

Pentru a veni în sprijinul pregătirii concurenților, bibliotecile din comună au recomandat și difuzat cărți corespunzătoare tematicii concursurilor. Aproape 300 de colectivști au participat la aceste concursuri.

În multe locuri, prin recenzii sau discuții individuale și în colectiv, bibliotecarii au reușit să ajute pe cititori să desprindă învățăminte prețioase din cărțile de literatură citite. Astfel, prezentîndu-se romanele: **Mitrea Cocor** de Mihail Sadoveanu, **Bărăgan** de V. Em. Galan, **Pămînt desșelenit** de M. Șolohov, **Secerișul** de Galina Nicolaeva etc., cititorii au fost ajutați să înțeleagă care sînt prietenii și dușmanii gospodăriei agricole colective, cum trebuie combătute și lichidate manifestările inapoiate, să și însușească exemplul de eroism în muncă, să se deprindă cu înfrîngerea greutăților și să învețe felul de a atrage oamenii la inițiative pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriei agricole colective.

În unele colțuri roșii se manifestă însă și atitudini nejuste față de munca cu cartea. Astfel de manifestări negative s-au constatat la colturile roșii ale comunelor Străoani (raionul Panciu) unde deși există

un număr de cărți, conducerea gospodăriei nu a creat condiții pentru păstrarea și prezentarea lor. În comuna Cerna, (raionul Măcin) foarte multe cărți din bibliotecă au fost luate fără a mai fi restituite, iar în colțurile roșii din comunele: Foltești, Virlezi (raionul Bujor), Tichilești (raionul Brăila), muncii cu cartea nu i se dă destulă importanță. Acest lucru a contribuit la faptul că numai un număr redus de colțuri roșii au fost antrenate în concursul republican.

De curînd a avut loc în comuna Ianca-Sat, raionul Filimon Sirbu (bibliotecă sătească, deținătoarea drapelului de frunză pe regiune), o consfătuire la care au participat toate cadrele de bibliotecari din regiune, precum și reprezentanți ai bibliotecilor din colțurile roșii ale gospodăriilor agricole colective și din bibliotecile căminelor culturale.

Consfătuirea a avut ca scop analiza etapei a II-a a concursului republican dintre biblioteci. În cadrul consfătuirii au fost prezentate referate, care au scos în evidență diferite aspecte în legătură cu felul cum se desfășoară munca cu cartea în cadrul colțurilor roșii din gospodăriile agricole colective. Aceste referate au constituit un prețios schimb de experiență pentru toți participanții.

Consfătuirea a stabilit și sarcini de viitor pentru bibliotecile colțurilor roșii din G.A.C. astfel încît prin activitatea lor să poată contribui la realizarea chemării consfătuirii de la Constanța a lucrătorilor din agricultură, privind ridicarea producției agricole, vegetale și animale.

Cu această ocazie, au fost indicate măsuri pentru o mai bună aprovizionare cu cărți agrotehnice. Acest deziderat se va realiza atît prin mărirea fondurilor acordate de conducerea gospodăriilor pentru procurarea de cărți, cît și prin organizarea schimbului și împrumutului interbibliotecar.

Unele măsuri s-au referit la conținutul muncii de bibliotecă. S-a pus accentul pe atragerea unui număr cît mai mare de cititori pe calea unor manifestări de masă cum sînt: recenzii de cărți, consfătuiri cu cititorii, etc., organizate de bibliotecile colțurilor roșii cu sprijinul direct al bibliotecilor sătești și raionale.

În ce privește concursul ce se desfășoară sub deviza „Nici o casă de țaran muncitor fără cititor” s-a constatat că în primele două etape au rămas înafara concursului multe biblioteci din sectorul socialist al agriculturii, cu reale posibilități de participare. Consfătuirea a stabilit ca în etapele următoare, acest concurs să cuprindă 80% din bibliotecile colțurilor roșii ale gospodăriilor agricole colective din regiunea noastră.

Sarcinile importante ale bibliotecilor din G.A.C. pot fi îndeplinite numai dacă bibliotecarii muncesc cu dragoste și elan. Este necesar ca ei să fie permanent la curent cu problemele politico-economice ale statului, să trăiască intens viața din gospodăria colectivă respectivă, pentru că numai în aceste condiții vor putea aduce un aport efectiv la realizarea sarcinilor economice privind mărirea șeptelului de animale și sporirea producției agricole la hectar.

ȘTIRI

Opera lui Maxim Gorki se bucură în Italia de o largă răspîndire. Primele traduceri ale marelui scriitor rus au apărut în Italia în anul 1901.

În prezent editura „Editori reuniți” publică operele complete ale lui M. Gorki. Primele volume au și apărut, cuprinzînd operele din tinerețea lui Gorki — Makar Ciudra, Fața și moartea, ș.a. Unele din ele se publică pentru prima oară în Italia. În total se pare că vor apare 20 volume.

Comunicînd despre editarea Operelor complete ale lui Maxim Gorki, ziarul „Unită” scrie, că aceasta are o mare importanță, deoarece în tendința de realism în literatură, se va obține astfel posibilitatea de a te adresa din nou creației marelui

scriitor revoluționar, aplicînd experiența sa prețioasă

★

În toamna acestui an U.N.E.S.C.O. își propune să organizeze la Viena un colocviu cu bibliotecile naționale din Europa. Această reuniune va avea ca temă, r〘lul bibliotecilor naționale în cadrul unui sistem modern de biblioteci și ca scop, acela de a înlesni directorilor bibliotecilor naționale ca și colectivelor lor principale, schimburi de experiență și păreri pentru dezvoltarea acestor categorii de biblioteci în Europa.

Reuniunea va lucra în trei grupe care vor studia următoarele probleme: Organizarea bibliotecilor naționale și probleme generale; Activitatea bibliografică a bibliotecilor naționale; Colaborarea între biblioteci și probleme diverse.

În sprijinul Bibliotecilor de la sate

Unul din principalele scopuri ale bibliotecilor regionale este de a sprijini și îndruma activitatea celorlalte biblioteci din regiune printr-o susținută muncă metodică și bibliografică. În general, de la înființarea lor și pînă acum, bibliotecile regionale au reușit să se achite de această sarcină și de multe ori activitatea metodică și bibliografică a dat rezultate pozitive.

Multe biblioteci cum sînt cele din Iași și Orașul Stalin au întocmit liste de recomandare și planuri de lectură la cererea cititorilor; altele, ca de pildă, cele din Constanța și Ploești, au elaborat materiale metodice și bibliografice pentru îndrumarea lecturii bibliotecarilor.

Totuși, o problemă permanentă care privește în mod direct îmbunătățirea conținutului activității tuturor bibliotecilor și a celor de la sate în mod special rămîne ajutarea acestora pentru o mai largă și mai sistematică popularizare a cărților cu conținut agricol.

În cele ce urmează, vom analiza felul cum bibliotecile regionale din Cluj și Galați au reușit să se achite de această sarcină. Orientîndu-se după ocupația variată a țărănilor din regiune, biblioteca regională Galați a întocmit 5 liste bibliografice, pe temele: Pregătirea campaniei însămînțărilor de primăvară, sarcină de seamă, Pentru ridicarea continuă a producției viilor, Pentru o producție cît mai mare de bumbac de calitate superioară, Pentru o îmbelșugată recoltă legumicolă, Pentru o bogată recoltă de fructe. Listele bibliografice cuprind fiecare cam între 8—10 titluri.

Prima listă a fost însoțită de o serisoare metodică cu sfaturi și instrucțiuni în privința felului cum poate fi folosită de către bibliotecari. Aici credem că este necesară o precizare. „Serisoarea metodică” pare mai mult un instructaj. Se știe doar, că un asemenea material metodic trebuie să expună experiența concretă a unei biblioteci care urmează a fi generalizată, sau expunerea unei metode bune care trebuie transmisă și altor biblioteci. O serisoare metodică se poate întocmi și pe baza studierii realității dintr-un sat, comună sau raion, iar concluziile să fie împărtășite prin scris.

Introducerea la lista bibliografică Pregătirea campaniei însămînțărilor de primăvară

cuprinde îndrumări metodice bune. Așa, de pildă, în legătură cu titlurile cuprinse în listă se face precizarea că în cazul cînd lipsesc din fondul de cărți al bibliotecii să fie cerute de la biblioteca regională sau raională; la organizarea manifestărilor cu cartea agrotehnică se recomandă să fie antrenate oameni competenți — agronomi, profesori de științe ale naturii etc. În continuare se atrage atenția bibliotecarilor cum să se popularizeze titlurile din listă — în concordanță cu muncile agricole; să stăruie în deosebi asupra tactului pedagogic de care trebuie să dea dovadă bibliotecarul pentru ca munca lui de recomandare să dea rezultate.

În toate listele bibliografice titlurile sînt sistematizate după succesiunea cronologică a literaturii agricole, potrivit fiecărui anotimp și fiecărei campanii, ceea ce este just. De asemenea, crește și valoarea îndrumătoare a listelor, dat fiind că titlurile sînt însoțite de adnotări. Ele ajută pe bibliotecarii satelor să cunoască conținutul fiecărei cărți din cele indicate în listă pentru ca astfel s-o poată recomanda cititorilor.

În sfîrșit, este de remarcat strădania bibliografilor de la biblioteca regională Galați a recomanda titluri apărute mai recent.

★

Secția bibliografică și metodică a bibliotecii regionale din Cluj a întocmit o serie de planuri de lectură, grupînd problemele care preocupă pe țărani din raioanele regiunii. Știînd, de pildă, că în raionul Jibou se crește o rasă specială de cai, care a luat premiul I pe țară la expoziția zootehnică din anul trecut, metodiștii și bibliografilor au întocmit un plan intitulat Ce să citească crescătorul de cai. Pentru raioanele Luduș, Cluj și Turda, unde se cresc multe păsări, a elaborat planul Ce să citească avicultorul. Celelalte planuri sînt întocmite pe alte ocupații: pentru crescătorii de vite, crescătorii de oi, muncitorii din agricultură, sericicultură, etc.

Aceste planuri recomandă între 15—20 de titluri, sistematizate pe două teme: probleme generale și probleme de specialitate. Fiecare plan este însoțit de o scurtă introducere. Întregul material este frumos prezentat.

Ideea ca fiecare plan de lectură să fie însoțit de o introducere este foarte justă. În genere, un asemenea plan trebuie să explice utilitatea materialului întocmit, să arate cum poate fi folosit de bibliotecari și să indice categoria de cititori cărora se adresează.

Introducerile planurilor de lectură întocmite de biblioteca regională din Cluj, sînt făcute însă după șablon, aceleași pentru toate problemele. Ele ar fi fost mult mai instructive dacă ar fi fost adresate fiecărei biblioteci raionale în parte pentru care, de altfel, au și fost întocmite. În felul acesta s-ar fi putut da și unele îndrumări, așa cum a procedat biblioteca regională din Galați în instrucțiunile trimise odată cu listele de recomandare.

În ceea ce privește sistematizarea materialului recomandat s-a mers de la general la particular. În diviziunea „Probleme generale” sînt foarte just recomandate mai întîi hotărîrile Consiliului de Miniștri și ale Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, diferite decizii corespunzătoare și apoi materialul cu caracter general, privind zootehnia.

În diviziunea a doua, însă, unde figurează „probleme speciale”, lucrările nu sînt sistematizate după nici un criteriu (alfabetic pe autor, sau pe diferite etape în creșterea animalelor — îngrijirea lor, hrană, boli, etc.).

În ceea ce privește alegerea titlurilor, este de remarcat grija bibliografilor de a recomanda materiale în limba română cit și în cea maghiară. Ar fi fost însă nimerit ca în introducere sau pe marginea titlurilor să se menționeze cel puțin pentru cele mai vechi (sînt unele cărți apărute în 1948—1949) unde se găsesc (biblioteca regională, biblioteca raională), deoarece bibliotecile noastre sătești au început să ia ființă abia în anul 1952 și multe dintre ele nu au probabil toate cărțile menționate.

O lipsă generală este faptul că nici un titlu nu este adnotat. Aceasta diminuează mult calitatea lor îndrumătoare pentru bibliotecile cărora le sînt destinate; bibliotecarii respectivi nu pot să-și dea seama numai din titlu ce probleme se tratează în aceste cărți, care este nivelul lor, (mediu sau superior) și deci cărora cititorii ar putea să le recomande.

Inițiativa secției bibliografice și metodice a bibliotecii regionale Cluj de a întocmi planuri de lectură în ramura zootehnică rămîne totuși laudabilă. Este însă de mirare că în acest an nu s-a întocmit nici un plan pentru popularizarea de cărți agrotehnice, mai ales că în raioanele Luduș, Sarmaș,

Gherla și Dej au fost create condițiile pentru trecerea de la gospodăria țărănească individuală, la cea colectivă.

* * *

Deficiențele în întocmirea de materiale metodice și bibliografice, calitatea lor uneori mediocră se datoresc desigur și faptului că adesea bibliografii nu știu să folosească instrumentele bibliografice care le stau la îndemînă. Deși Ministerul Învățămîntului și Culturii a editat o serie de materiale bibliografice pe diferite teme, dînd astfel modele care trebuie urmate, totuși atunci cînd întocmesc bibliografii, bibliotecile noastre nu iau întotdeauna în considerare aceste modele care le-ar putea ușura munca și ar asigura materialului elaborat un conținut corespunzător. La întocmirea unor materiale bibliografice, bibliografii nu folosesc întotdeauna aparatul de informare necesar: cataloagele de edituri, buletinele bibliografice editate de Biblioteca Centrală de Stat, etc., ceea ce se reflectă în conținutul lucrărilor.

O problemă care trebuie să preocupe pe metodisti și pe bibliografi, ba chiar întregul colectiv al unei biblioteci regionale, este felul cum materialele elaborate de secția metodică și bibliografică sînt folosite de bibliotecile cărora le sînt destinate. În cele mai multe cazuri, planurile de lectură, listele bibliografice sau scrisorile metodice, cu a căror întocmire s-au cheltuit mult timp și energie, zac uitate în dosare fie la biblioteca raională, fie la cea sătească. Ar fi deci necesar ca toți lucrătorii bibliotecilor regionale care se deplasează pe teren să se intereseze și de soarta acestor materiale, arătînd concret bibliotecarilor de la sate cum pot să le folosească pentru o mai susținută popularizare a cărții și o mai bună îndrumare a lecturii cititorilor.

Cunoașterea felului cum sînt folosite aceste materiale, are și o altă importanță pentru cei care le întocmesc. Luînd act de circuitul acestor materiale și conformîndu-se cerințelor formulate de bibliotecarii de la sate, bibliografii noștri ar găsi multe sugestii prețioase pentru întocmirea de noi materiale pe problemele specifice cerințelor locale.

Pentru aceasta însă, se cere ca toți lucrătorii bibliotecilor regionale să se intereseze de această problemă și să aducă la cunoștința secției metodice și bibliografice constatările lor.

CARTEA NICOLECTIVIȘTIILOR

FATU SOCARICEANU

Președinte al G.A.C. „Drumul lui Lenin“
Comuna Ianca-Sat, raionul Filimon Sîrbu

În munca pentru transformarea socialistă a agriculturii, cartea a deținut un loc de frunte. Ea a adus un aport prețios în lămurirea țărănimii muncitoare și atragerea ei pe calea vieții noi, a cooperativizării, care este calea belșugului și bunăstării.

După ce a luat ființă gospodăria noastră colectivă noi am continuat să dăm cărții locul ce i se cuvine, s-o folosim atât ca mijloc de educare a colectivităților cititoare și ca metodă de lămurire a țăranilor muncitori care trebuiau convinși de superioritatea agriculturii socialiste și atrași de partea noastră.

Astfel biblioteca noastră care și-a început activitatea cu numai câteva zeci de volume, cu fiecare an a fost completată cu noi exemplare de cărți procurate din fondul cultural al gospodăriei. Acum cititorilor le stau la dispoziție un număr de circa 500 volume din fondul propriu al bibliotecii și încă 250 exemplare primite sub formă de bibliotecă mobilă de la biblioteca satească din comună. Instalată într-o cameră a colțului roșu, dotată cu mobilier corespunzător, biblioteca noastră oferă condiții de folosință dintre cele mai bune. De aceea este zilnic frecventată de numeroși cititori. Vin aici cadrele de conducere din gospodărie, brigadierii, colectivști dornici să cunoască slova și învățăturile cărților.

Merită remarcată dragostea cu care sînt primiți și deservii de responsabilitate bibliotecii, învățătoarea Paula Mosov și locuitorii sa, colectivista Tudorița Bacîru. Cunoșcînd bine fondul de cărți, posibilitățile și preferințele cititorilor, bibliotecarele se străduiesc să ofere fiecărui cititor o lectură plăcută și utilă. Recenziile, consfăturile cu cititorii și serile literare, organizate de bibliotecă cu sprijinul unor cadre didactice, contribuie într-o mare măsură, la dezvoltarea dragostei colectivităților față de carte. Tineri și vîrstnici citesc și învață din cărți cum să muncească mai bine pămîntul, cum să culegă roade cît mai bo-

gate, ceea ce se resține în prosperarea gospodăriei colective. Studiul unor cărți despre creșterea animalelor și a păsărilor i-a ajutat să înțeleagă importanța dezvoltării ramurilor anexe în domeniul zootehnic. Așa, de exemplu, colectivști ca Pîrlig Tudora, Nicolae Cristea, Bobi Sofran și numeroși alții citind asemenea cărți, au început să muncească mai calificat, devenind pentru ceilalți o pildă.

Unul din cititori, tov. Nicolae Cristea, preocupat de a ridica randamentul la animale prin aplicarea celor mai bune măsuri de igienă și îngrijire, folosește o bună parte din timpul său liber citind cărți din domeniul zootehnic.

În general, cărțile agrotehnice constituie surse de cunoștințe ale colectivităților pentru introducerea metodelor noi în lucrarea pămîntului și cultura plantelor. Membrii brigăzilor de cîmp studiază în colectiv și individual cărți și broșuri care descriu metoda cultivării porumbului hibrid. Ei sînt hotărîți să aplice întocmai îndrumările din carte și speră să obțină rezultate bune la cultivarea porumbului hibrid generația I și II ce se cultivă pentru prima dată în unitatea noastră. Tot cu ajutorul cărților s-au angajat să îngrijească de buna cultivare a floarei soarelui, a sfecelei de zahăr, a orezului, etc.

Date fiind cunoștințele în plus ce le cere cultivarea modernă a unora din plante adaptate recent în gospodăria noastră, se poate spune că broșurile și cărțile agrotehnice joacă într-adevăr rolul unor prieteni și sfătuitori de preț ai noștri.

Și în celelalte ramuri, cum sînt apicultura, viticultura, chiar și la atelierele gospodăriei cartea tehnică aduce un aport important în ridicarea calificării profesionale a lucrătorilor.

O puternică forță educativă asupra membrilor gospodăriei noastre o exercită cărțile de literatură. Se bucură de succes în rîndurile colectivităților cărțile care oglindesc lupta pentru construirea socialismului.

Asemenea cărți îi înarmează cu exemple mobilizatoare și-i stimulează să îndeplinească la timp sarcinile legate de consolidarea gospodăriei noastre. Printre cărțile care se citesc cu drag la noi se numără romanul **Pământ destelenit** de M. Șolohov, **Davidov**, eroul pozitiv al acestei cărți, a fost pentru majoritatea membrilor gospodăriei noastre, o pildă de comportare față de unii tovarăși de muncă aflați sub influența dușmanului de clasă. Cărți ca **Mama** de M. Gorki, **Secerișul** de G. Nicolaeva, **Marea familie** de Stelman, **Piine albă** de Dumitru Mircea se bucură de prețuirea unanimă a colectivștilor.

În cadrul consfăturilor organizate asupra unora din aceste cărți, colectivștii participă activ; ei își exprimă în mod deschis părerile asupra cărților, critică unele acțiuni ale personajelor și subliniază învătămintele trase. O interesantă consfătuire cu cititorii s-a ținut în prezența scriitorului Petru Vintilă. Cu acest prilej colectivștii au avut ocazia să-și spună părerea despre ultimele sale lucrări: **Steaua Magilor** și **Eroul necunoscut**. Astfel de întâlniri cu scriitorii sînt mult apreciate de noi. Dorința unanimă a cititorilor noștri este de a vedea cît mai mulți scriitori venind în mijlocul lor. De pildă, din rîndul cititorilor s-a cerut, între altele, să se pună la cale o întîlnire cu scriitorul **Laurențiu Fulga**, autorul romanului **Eroica**, dat fiind că această operă înfățișează vitejia ostașilor în lupta pentru înfrîngerea fascismului. Cerința este explicabilă, dacă ținem seama de faptul că mulți colectivștii au făcut parte din armata antifascistă; citind această carte au recunoscut unele fapte de eroism la care ei înșiși au participat.

Pentru ca activitatea cu cartea în gospodăria noastră să se îmbunătățească con-

tinuu, luînd în considerație noile condiții create prin colectivizarea întregului sat, conducerea gospodăriei a recurs la o serie de măsuri menite să dezvolte activitatea colțului roșu. Astfel, apreciînd valoarea colțului depusă de bibliotecarii cît și dragostea arătată cărții de cei ce fac parte din colectivul bibliotecii, s-a prevăzut un însemnat număr de zile-muncă ce se vor atribui, după merit, aceluia care sacrifică o bună parte din timpul lor liber pentru popularizarea și difuzarea cărții. Ne vom îngriji foarte curînd să școlarizăm pe un colectivșt ca să devină un bun bibliotecar, astfel ca munca ce o desfășoară să fie mult mai rodnică.

În primii ani fondul alocat bibliotecii a fost destul de modest; începînd cu anul acesta membrii gospodăriei noastre sînt hotărîți să sporească producția, astfel că din veniturile realizate să putem mări numărul de volume la 1000—1500, înzestrînd-o cu acele lucrări ce ne lipsesc, ori sînt în prea puține exemplare față de cerințele cititorilor.

În planul viitor a fost înscrisă dezvoltarea bazei materiale a muncii culturale în cadrul unității noastre. În acest scop s-a prevăzut în primul rînd construcția unei noi clădiri pentru necesități culturale. În noua clădire care va îndeplini rolul de casă de cultură, biblioteca va dispune de o sală pentru depozitul de cărți și o sală de lectură. Pentru noi și pentru toți colectivștii noștri rămîne bine stabilit că activitatea cu cartea trebuie considerată ca un mijloc principal al muncii de educare comunistă și de mobilizare a tuturor în obținerea de noi succese în dezvoltarea agriculturii patriei noastre.

ȘTIRI

Cîteva scrisori ale revoluționarului maghiar Lajos Kossuth au fost găsite recent printre manuscrisele bibliotecii Somogyi din Seghedin (Republica Populară Ungară).

Scrisorile care erau necunoscute pînă acum au fost scrise de Kossuth în anii de emigrație. Ele conțin instrucțiuni adresate prietenilor săi din Ungaria în legătură cu luptele revoluționare care au continuat după anul 1848.

O consfătuire a bibliotecarilor din regiunea La Plata, a avut loc la Montevideo (Uruguay) în luna noiembrie 1957. Au participat bibliotecari argentinieni și uruguaieni. Ceremonia de deschidere a avut loc în marea sală a universității sub președinția rectorului. Au fost constituite trei grupe de lucru pentru studierea problemelor de bibliografie, cataloage și terminologie.

Consfătuiri pe tema întăririi ECONOMICO-ORGANIZATORICE a G.A.C.

ELENA RAȘINEANU
bibliotecar șef, biblioteca raională
Mizil

Întărirea economico-organizatorică a G.A.C. aduce belșug și bună stare". Aceasta este tema consfătuirii pe care colectivul bibliotecii raionale a organizat-o cu membrii colectivști din G.A.C. „23 August 1944” din comuna Fintinele.

Consfătuirea s-a pregătit prin cercuri de citit organizate cu membrii colectivști din cadrul gospodăriei, prelucrându-se diferite materiale axate pe tema de mai sus. Pentru a pune la dispoziția colectivștilor un material bogat referitor la activitatea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective din regiunea noastră, s-a întocmit un album cu articole din ziarul „Flamura Prahovei”: Pentru tifful de cea mai bogată gospodărie colectivă pe anul 1957. Albumul a fost prezentat cu această ocazie de către tov. inginer Dumitrescu Aurel.

La consfătuire au fost inițiați colectivști fruntași de la G.A.C. „16 Februarie 1933” din comuna Baba Ana și de la G.A.C. „Drum Nou” din satul Conduratu.

Baza consfătuirii au format-o discuțiile cu privire la însușirea metodelor și experiențelor bune de lucru.

La discuții au participat un număr de 12 colectivști printre care tov. Cristache Burlacu, locțiitor de președinte de la G.A.C. din comuna Baba Ana. Vorbitorul a expus metodele de organizare a muncii din gospodăria colectivă din care face parte, referindu-se la problema întăririi anexelor gospodăriei. El a sfătuit pe membrii colectivști din comuna Fintinele să întrebuințeze metodele agrotehnice înaintate pentru a deveni gospodărie fruntașă, luându-și angajamentul din partea gospodăriei colective din comuna Baba Ana de a sprijini gospodăria colectivă din comuna Fintinele în această direcție.

Importantă a fost și discuția purtată de tov. Vetcu Petre brigadier la G.A.C. din satul Conduratu, care a vorbit despre organizarea muncii în toate sectoarele de activitate pe brigăzi, echipe și membri de familie. De asemenea președintele G.A.C. din satul Conduratu a arătat metodele de muncă folosite în gospodăria sa unde se obțin recolte bogate de legume unde s-au dezvoltat anexele zootehncie.

Tov. Ungureanu Gligore colectivist din G.A.C. Fintinele a arătat că această consfătuire va aduce îmbunătățiri serioase în munca organizatorică. Cunoștințele și metodele de muncă căpătate cu acest prilej, precum și imboldul în muncă adus de colectivștii fruntași, vor contribui la punerea în practică a celor învățate în timpul cel mai scurt.

De remarcat a fost afirmația tov. Urtaleanu Aurică, președintele gospodăriei colective Fintinele, care a spus că pînă la această consfătuire nu s-a arătat colectivștilor din Fintinele în mod atât de concret în ce constau metodele aplicate de colectivștii de la gospodării fruntașe și nici în ce constau rezultatele dobîndite de ei. În încheiere a propus ca membrii colectivști din Fintinele să facă o vizită la G.A.C. din comuna Baba Ana pentru a vedea la fața locului dezvoltarea anexelor gospodăriei precum și felul de organizare a muncii. Colectivștii au primit cu însuflețire această propunere.

Sistemul acestor consfătuiri îl vom extinde și la alte G.A.C.-uri din raionul nostru, sperînd să obținem rezultate bune în aplicarea lui.

Credem că și alți bibliotecari ne vor urma exemplul.

Din activitatea bibliotecilor fruntașe în etapa a doua a concursului între bibliotecile de la sate

Pentru a doua oară fruntașă

Concursul între bibliotecile de la sate a confirmat pe deplin că rezultate bune se obțin numai acolo unde cei chemați să ajute la răspîndirea cărții în rîndul populației de la sate — bibliotecari, profesori, învățători — muncesc conștiincios și cu suflet.

Un asemenea exemplu oferă biblioteca căminului cultural din satul Cristești-Ciceului, raionul Beclean, regiunea Cluj, condusă de tov. Mireșan Olimpiu, profesor la școala de 7 ani din sat.

În septembrie 1957, cînd tov. Mireșan a preluat conducerea bibliotecii, situația acesteia lăsa mult de dorit. Fondul de cărți număra circa 400 volume, din care majoritatea broșuri, și numai 30 de cititori.

Munca perseverentă și plină de entuziasm a noului bibliotecar, a făcut ca încă din prima etapă a concursului, biblioteca lui să se situeze printre fruntașele din regiune. Prin cei 705 cititori înscriși la sfîrșitul etapei a doua, și prin cele 2551 cărți difuzate biblioteca a depășit cu mult o bună parte din bibliotecile satești și chiar unele raionale din regiune, antrenate în concurs.

Toți știutorii de carte din Cristești-Ciceului, sînt azi cititori ai bibliotecii. Astfel lozinca „Nici o casă de țaran muncitor fără cititor“ a fost realizată în cîteva luni și nu la sfîrșitul anului 1958, cum prevăd obiectivele concursului.

Pentru buna desfășurare a muncii sale, grija de căpetenie a bibliotecarului a fost completarea fondului bibliotecii. Cu sprijinul secției de învățămînt și cultură a raionului, cît și al sfatului popular comunal și-a asigurat sumele necesare pentru achiziționarea de cărți. În prezent biblioteca are un fond de 839 volume în limbile romînă și maghiară, reprezentînd toate

categoriile de cărți: politico-sociale, literare, agrotehnice, științifice și pentru copii.

Munca cu temei a tov. Mireșan a început numai cînd a avut acest fond de cărți asigurat.

În scurt timp el a reușit să-și formeze un colectiv din țărani muncitori, utemiști și pionieri, în total 17 persoane, care s-au dovedit a fi buni colportori de cărți. Dorința bibliotecarului este ca dintre aceștia să formeze viitori activiști culturali, ceea ce nu-i va fi greu să reușească, avînd ajutoare ca Rusu, Cîmpeanu Maria, Tătaru Alexandru, Tătaru Gh. și alții, atașați muncii culturale.

Deservirea cititorilor cu cărți se face la bibliotecă de trei ori pe săptămînă. Dar forma principală de deservire continuă să fie acasă la cititori, întrucît țărani muncitori nu au fost încă deprinși să frecventeze biblioteca.

Pentru aceasta satul a fost împărțit în 17 sectoare. În fiecare sector a fost repartizată o echipă de colportori care, dispunînd de cărți suficiente, merge din casă în casă, stă de vorbă cu oamenii și popularizează cărțile cele mai bune, recomandînd fiecareia cartea potrivită. Deservirea cititorilor nu se face însă mecanic. Se ține seama ce probleme îi interesează, ce scriitori preferă, ce cărți ar dori să citească.

Cu tineretul s-a dus o muncă mai atentă, întrucît s-a constatat că unii tineri erau înclinați să citească numai cărți de aventuri. Tinerilor li se recomandă cărți din literatura noastră istorică: Nicoară Potcoavă, Viața lui Ștefan cel Mare de M. Sădoveanu, sau cărți despre eroii uteciști, cărți despre frumusețile patriei noastre, etc.

Pentru cititorii începători s-au recomandat, în deosebi, povești și povestiri, sau cărți de popularizare a fenomenelor naturii, cărți despre plante medicinale și altele. De cele mai multe ori însă se lasă la latitudinea cititorului să-și aleagă cartea, metodă care contribuie mult să crească gustul lui pentru lectură.

Cînd echipele de colportori vin să preschimbe cărțile, se fac discuții cu cititorii pe marginea celor citite, urmărindu-se să

se constata dacă au înțeles cele ce-au citit.

Metoda aceasta a dat rezultate frumoase. Țăranii muncitori au prins gustul de a citi; ei își manifestă din ce în ce mai mult dorința de a citi cărți bune și folositoare, cartea devenind astfel o necesitate pentru ei. Cititori ca Tătaru Otilia, colectivitățile Zeoreanu Petre, Moldovan Gh., Dascăl Leontina, utemistă, Coasă Gh. muncitor, ceferist și alții, au citit în câteva luni câte 10 și 12 cărți, ei numărându-se printre cei mai buni cititori ai bibliotecii.

Obiectivul principal al concursului „Nici o casă de țaran muncitor fără cititor” fiind realizat de biblioteca căminului cultural din Cristeștii-Ciceului, aceasta își propune ca în etapele următoare să adăncească și mai mult conținutul muncii sale și să facă din fiecare cititor un om luminat, constructor al socialismului.

Prin acțiunile de masă rezultate frumoase

Tov. Pantea Crăciun din comuna Covășinț îndeplinește funcția de bibliotecar al căminului cultural.

Activitatea acestei bibliotecii a fost pozitiv apreciată de către biblioteca raională din Arad ca și de biblioteca regională din Timișoara la care se adaugă și părerea în același sens a secției de învățământ și cultură a sfatului popular regional. De altfel, recunoașterea acestei activități fructuoase a fost încununată prin acordarea titlului de „Bibliotecă fruntașă”.

Comuna Covășinț este complet cooperativizată; ea numără o gospodărie agricolă colectivă și trei întovărășiri agricole. Cititorii bibliotecii sînt în mare majoritate țărani muncitori (80%). Toate acțiunile de masă sînt larg popularizate în rîndurile acestora, care frecventează cu plăcere frumosul local al bibliotecii, compus dintr-o sală de lectură și un depozit de cărți special amenajate în noua clădire a căminului cultural.

În primele patru luni ale anului, perioadă care corespunde etapei a II-a a concursului bibliotecilor de la sate, tov. Pantea Crăciun

a organizat numeroase acțiuni de masă. În ce privește informarea politică la fiecare două duminici ea a devenit o acțiune tradițională. În prezența a numeroși țărani muncitori bibliotecarul a înfățișat în dese rînduri problemele cele mai arzătoare pe plan intern și internațional cum sînt mișcarea luptei pentru pace, pericolul armelor nucleare, apelurile Uniunii Sovietice pentru interzicerea folosirii armei nucleare, etc., Prezentarea acestor probleme a antrenat mulți participanți la discuții interesante și folositoare. Revistele și ziarele la care biblioteca este abonată, sînt folosite la informările politice. În același timp aceste publicații sînt citite zilnic la sala de lectură de numeroși cititori. Cele 13 abonamente satisfac cerințele cititorilor în domeniile politico-social, agricol, cooperăție, tehnico-stiințifice, și literar. De aceea, vîtrina pentru ziare este împropătată ori de câte ori sosesc publicații noi, spre a atrage atenția cititorilor asupra lor. Un panou de poare bine întocmit popularizează pe cititorii frunțași, al căror număr se îmbogățește necontenit.

Seara literară organizată în prima etapă a concursului a făcut cunoscute sătenilor viața și operele marelui poet ardelean Gheorghe Coșbuc, iar noul volum al poetului Octavian Goga a format subiectul celei de a doua seri literare.

Pentru recenzii și scurte prezentări de cărți au fost alese opere care tratează probleme din viața țăranilor muncitori ca **Pămînt desțelenit** de M. Șolohov, **Mitrea Cocor** de M. Sadoveanu, precum și cărți cu alte subiecte ca **Asediu de Kellinskaia** **Patrioții de Ushki**, **Departa de Moscova** de Ajaev, etc.

Biblioteca se preocupă și de combaterea misticismului folosind diafilme și recomandări de cărți bine alese. Prezentarea filmelor ca **Universul** și **Despre stelele cu coadă**, **meteoriții** au înregistrat un vădit succes.

Organizînd în mod regulat orele de basm pentru copii biblioteca se străduiește să obișnuiască pe copii cu cititul, îndrumîndu-i către lecturi plăcute și folositoare.

Reușita tuturor acțiunilor de masă la biblioteca căminului cultural de la Covășinț se datorește dragostei bibliotecarului pentru această muncă și faptului că el a știut să-și asigure colaborarea strînsă și sinceră cu membrii corpului didactic.

Biblioteca **în sprijinul agriculturii**

Pentru biblioteca sătească din Pătule, fruntașă în raionul Vinju Mare, problema dezvoltării agriculturii în comună a constituit un obiectiv de seamă. În perioada celei de a doua etape a concursului, biblioteca a desfășurat o intensă muncă de popularizare și difuzare a cărții agrotehnice. De asemenea, au fost difuzate cărți care pledează convingător pentru cooperativizarea agriculturii.

Biblioteca are multe posibilități în această direcție. E destul să amintim că din fondul său de 4024 volume, 1468 sînt cărți agrotehnice și social-politice. Printre acestea sînt multe cărți nou apărute, procurate de bibliotecă chiar în această perioadă.

Ajutat de colectivul de muncă, din care fac parte membrii corpului didactic și tehnicianul sfatului popular, bibliotecarul a inițiat acțiuni menite să îndrumeze lectura cititorilor către cartea agrotehnică. Astfel, s-au organizat, în acest trimestru, două expoziții de cărți agrotehnice. La deschiderea primei expoziții pe tema **Roadele muncii în întovărășire**, învățătorul Ștefan Gavril, a trecut în revistă conținutul materialelor expuse, subliniind importanța fiecăreia pentru cunoașterea varietăților, probleme legate de cooperarea în munca țăranilor muncitori.

A doua expoziție pe tema **Semințe și metode de semănat**, a cuprins, înafară de cărți un bogat material intuitiv (planșe, diferite soiuri de semințe etc.). Expoziția s-a deschis cu o expunere bibliografică, ținută de tehnicianul sfatului popular, tov. Guroiu Alexandru. Citind metode recomandate în cărțile aflate în expoziție, el a dat exemple concrete și indicații practice despre încercarea puterii de germinație a diferitelor varietăți de semințe.

Pentru amenajarea expoziției, bibliotecarul a folosit îndrumările primite de la biblioteca regională prin scrisorile metodice trimise.

O altă metodă o constituie discuțiile libere cu cititorii. Ele au loc săptămînal, în fiecare duminică cu cititorii invitați de bibliotecar. La aceste reuniuni cititorii sînt invitați să vorbească despre cărțile și despre folosul practic ce-l au de pe

urma lor. Tov. Hornaru Ilarie, de pildă, a vorbit despre învățămintele pe care le-a tras din broșura **Cum putem obține recolte bogate de porumb la ha**. El a subliniat lucrurile noi pentru el, aflate din această carte, cum ar fi folosirea „porumbului hibrid”. Expunerea a fost ascultată cu atenție de cei prezenți. Alți țărani au vorbit despre cărți care oglindesc problema cooperativizării agriculturii.

Aceste acțiuni, bine organizate, sînt deosebit de eficace. În asemenea cazuri cititorii țărani scot în evidență învățămintele prețioase legate de munca lor zilnică pe care le scot din cărți.

Multe cărți agrotehnice și politico-sociale se citesc și în cadrul celor 25 cercuri de citit. În cercul de citit condus de tov. Gogoneașă Nicolae s-a citit, de pildă, printre altele, **Roadele muncii în întovărășire** de I. Pavelescu, **Foloasele tarlarizării**, **Să creștem animale de prăsilă**, etc. cărți a căror lectură n-a trecut fără discuții ample. Un rezultat pozitiv al acestei acțiuni este că numărul cărților agrotehnice difuzate a crescut simțitor. În acest trimestru au fost citite 1485 volume. Dar, nu atît numărul cărților citite, cît faptul că mulți țărani muncitori privesc cartea agrotehnică ca un ajutor neprețuit în rezolvarea diferitelor probleme de muncă, constituie, fără îndoială, o realizare efectivă.

Nu întîmplător, un număr de 14 țărani muncitori și-au întocmit cererile pentru intrarea în întovărășire chiar în bibliotecă, adică acolo unde cărțile citite au ajutat să învingă îndoielile ce-i țineau legați de tradiția agriculturii înapoiate. Printre aceștia se numără țărancă muncitoare Mușat Elisabeta, țărani muncitori Antonie Leonida, Mușat Mihai și alți cititori ai bibliotecii.

Biblioteca s-a ocupat în egală măsură să popularizeze difuzarea unor materiale care lămuresc problemele de achiziții și contractări. În vitrina satului, țărani muncitori din comună au avut posibilitatea să citească articole decupate din ziare, ilustrînd aspecte din acest domeniu.

Dezvoltînd mai departe formele de muncă ale popularizării și difuzării cărții agrotehnice, biblioteca sătească din Pătule are toate șansele să îmbunătățească sprijinul tot mai mare pe care-l oferă țăranilor muncitori în efortul lor pentru asigurarea unei vieți îmbelșugate pe calea cooperativizării și a unor recolte bogate.

Colaborare fructuoasă

Decernarea și în etapa a II-a a steagului de „Bibliotecă fruntașă” pe regiune bibliotecii sâtești M. Kogălniceanu, raionul Medgidia, a marcat încăodată munca rodnică desfășurată de această bibliotecă pentru îndeplinirea lozincii „Nici o casă de țaran muncitor fără cititor”.

Rezultatele deosebite care au adus acestor biblioteci o nouă și binemeritată cinstită, sînt concretizate în cei 1179 cititori înscrși în primul trimestru, dintre care 673 țărani muncitori și 5520 cărți difuzate, dintre care 687 cărți de științe ale naturii și 1977 cărți agrozootehnice.

Cheia succeselor dobîndite de bibliotecă trebuie căutată atît în dragostea și entuziasmul bibliotecarei, tov. Maria Mihailovici, cît și în sprijinul neprecupețit pe care ea și l-a asigurat din partea organizațiilor de masă și a intelectualilor din comună.

Antrenarea la citit a știutorilor de carte din comună a ridicat multe probleme în fața tov. Mihailovici. Colportajul de cărți s-a dovedit o bună metodă de lucru, dar numai prin aceasta obiectivul urmărit de concurs n-a putut fi atins în întregime. Trebuiau găsite noi metode, iar cele cunoscute trebuiau folosite pe o scară mai largă, în special manifestările de masă. În această privință sprijinul organizațiilor de masă cît și al intelectualilor a fost deosebit de prețios.

Să începem cu bibliotecile de casă. Încă din prima etapă a concursului, cu ajutorul organizației de femei, biblioteca a înființat 63 de biblioteci de casă. Acestea au adus un aport important la recrutarea celor 3280 cititori cu care biblioteca și-a încheiat activitatea la sfîrșitul anului trecut. Dat fiind faptul că numărul prea ridicat de biblioteci de casă împiedica împlinirea lor regulată cu noi cărți, tov. Mihailovici a procedat, în cea de a doua etapă, la reorganizarea rețelei de biblioteci de casă. În noua organizare, numărul acestor biblioteci a fost redus la 15, activitatea lor fiind stabilită în punctele unde colportajul de cărți decurge anevoios. Conduse cu devotament de membre ale organizației de femei ca Chirica Petrica, Roșu Ionică, Pavel Rodica, bibliotecile de casă au înscris în cursul celei de a doua etape 591 cititori.

La aceste rezultate contribuie și faptul că responsabilii bibliotecilor de casă organizează cu regularitate citiri în colectiv, recenzii, etc., alegînd pentru aceasta cărți

care interesează îndeaproape pe cititorii respectivi. Astfel, ținînd seama de preocupările cititorilor, la biblioteca condusă de Chirica Petrica s-au citit fragmente din lucrările Din experiența noastră în creșterea purcelor de Gr. Suscă și G. Pîslaru, Creșterea și îngrijirea purcelor de Th Varlam, ș.a. Toate aceste lecturi au fost urmate de ample discuții asupra celor citite.

Ocupîndu-se îndeaproape de stimularea acestor prețioși colaboratori, biblioteca a organizat, în decursul primului trimestru, o întrecere între bibliotecile de casă. Drept obiectiv s-a fixat creșterea numărului de cititori și al cărților citite. Sfirșitul întrecerii a coincis cu terminarea celei de a doua etape a concursului. Cu acest prilej a avut loc o frumoasă seară literară închinată responsabililor bibliotecilor de casă, urmată de decernarea steagului de „Bibliotecă de casă fruntașă” și a unor premii în cărți celor ce s-au evidențiat în această muncă. Avînd în vedere rezultatele obținute de pe urma acestei metode de stimulare, biblioteca și-a înscris în plan continuarea întrecerii, pentru urmărirea căreia se va întocmi și un grafic al activității tuturor bibliotecilor de casă.

Atragerea la citit a unui procent de 35% din populația comunei a fost posibilă și datorită intensei activități de masă desfășurată în această perioadă. Dar înafara creșterii numărului manifestărilor de masă, se observă și o îmbunătățire calitativă a conținutului acțiunilor inițiale, ele fiind legate de viața comunei, de cerințele și nevoile locuitorilor. O asemenea îmbinare practică este posibilă mulțumită intelectualilor din comună care, antrenați de bibliotecară, se consideră mobilizați în orice acțiune cu cartea.

Iată un singur exemplu. Pentru a mări circulația cărții agrotehnice în etapa a II-a, au fost organizate 7 prezentări de cărți toate cu concursul înținerului agronom Teodoru Cițu. El a ajutat ne bibliotecară în alegerea celor mai potrivite cărți, legate de îndeplinirea sarcinilor de producție ale gospodăriei agricole colective „Vasile Tudose” din comună, asumîndu-și totodată sarcina prezentărilor. În felul acesta au fost prezentate cărțile Sămînța sănătoasă și de soi dă recolte mari de Gh. Anghel., Metode noi de însămînțare a cerealelor de A. V. Naghiu, ș.a. Nu putem să nu amintim și sprijinul membrilor corpului didactic. Răspunzînd totdeauna la apelul bibliotecarei, învățători sau profesori ca Gheorghe Ciortan, Nuci Hristu ș.a., au ținut recenzii ale cărților Pămînt deștelenit de M. Șolohov, Tînăra gardă de A. Fadeev, au ajutat la organizarea unor seri literare pe tema

Viața și opera poetului Gheorghe Coșbuc, sau consfățuirii asupra cărții *Pasărea furtunii* de Petru Dumitriu, etc.

„Sînt hotărîtă de a munci mai departe în același fel, încît biblioteca sătească din comuna M. Kogălniceanu să dețină în permanență steagul primit“. Acesta a fost angajamentul luat de tov. Mihailovici la primirea distincției acordate. Elanul bibliotecarei, conlucrarea ei cu organizațiile de masă și cu intelectualii din comună reprezintă o cheazășie că angajamentul luat va fi tradus în viață.

Îndrumare sistematică

Prin sistematica și permanenta îndrumare a bibliotecilor de la sate, biblioteca raională din Roșiorii de Vede a obținut steagul de bibliotecă fruntașă în prima și în a doua etapă a concursului bibliotecilor de la sate.

Este interesantă, în deosebi, munca bibliotecii raionale Roșiorii de Vede pentru stimularea bibliotecilor în subordine și pentru permanentizarea unei rodnice activități în cadrul concursului.

Încă de acum un an, s-a hotărît ca în ziua de 9 februarie, în acest raion să fie o zi a bibliotecarului. În acest an, la ziua bibliotecarului au participat, 120 de bibliotecari. A fost o sărbătorire care a prilejuit o analiză a activității depusă de bibliotecile de la sate în prima etapă a concursului. Totodată s-au luat măsuri pentru lichidarea lipsurilor ce au reieșit în urma discuțiilor ce s-au făcut.

Tot cu această ocazie s-au împărțit premii unităților care au obținut rezultate frumoase în prima etapă. Printre acestea au fost bibliotecile satești din Peretu, Dobroțești și Zimbreașca, cea de la căminul cultural din satul Drăgănești, casa de citit Plopi, biblioteca colțului roșu din G.A.C. Belitori, etc. Acest fapt a constituit un stimul pentru bibliotecarii de la sate care au căutat să-și îmbunătățească munca.

Un alt stimul l-a constituit lansarea „săfetei bibliotecarului“. Aceasta constă dintr-un caiet care în decursul unui inter-

val se transmite de la o bibliotecă la alta și fiecare, după ce îl reține o lună, în care timp înscrie întreaga activitate desfășurată în răstimp, îl trece mai departe, pînă la încheierea concursului. Sistemul s-a dovedit un bun control și în același timp ține mereu treaz interesul bibliotecarilor pentru îmbunătățirea activității lor.

Preocupată de a găsi formele cele mai potrivite pentru antrenarea bibliotecilor de la sate la îndeplinirea obiectivelor concursului, biblioteca raională din Roșiorii de Vede, a organizat în martie, un seminar interraional. În desfășurarea celei de a doua etape a concursului, seminariile au fost foarte bine apreciate de bibliotecari; ele au oferit mai multor biblioteci posibilitatea de a-și cunoaște și aprecia reciproc experiența.

Întîlnirea cu bibliotecarii din întreg raionul a înlesnit bibliotecii din Roșiorii de Vede analiza modului cum sînt îndeplinite pretutindeni sarcinile pentru îmbunătățirea muncii cu cartea. În lumina constatărilor desprinse din această analiză, biblioteca raională a găsit necesară prelucrarea din nou cu colectivele de muncă a condițiilor concursului. Alte măsuri au fost luate în ce privește înzestrarea bibliotecilor de la sate cu cărți noi, înzestrarea bibliotecilor satești cu materiale tehnice (registre inventar, registru pentru cititori, registru pentru activitatea zilnică; buletine de cerere, fișe de autor pentru cataloage); trimiterea la sate a unui număr de 15 biblioteci mobile pentru sprijinirea bibliotecilor cu fonduri mici de cărți.

După cum se știe concursul între bibliotecile de la sate, nu urmărește numai creșterea numărului de cititori din mediul rural, ci și îmbunătățirea conținutului muncii cu cartea. Pentru atingerea acestui scop, la cele două întîlniri ale bibliotecarilor din raionul Roșiorii de Vede, biblioteca raională a distribuit participanților o listă de recomandare pe tema: **Sămînță bună și de soi asigură recolte bogate**, însoțind-o de îndrumări cum să fie folosită. De asemenea s-a recomandat bibliotecarilor ca în planul de lucru al cercurilor de citit să introducă lectura cărților agrotehnice.

Colectivul bibliotecii raionale a acordat o atenție deosebită îndrumării metodice pe teren. Bibliotecarul șef, Dan Petrescu s-a deplasat în comunele Balaci, Beuca și Zimbreașca unde a dat îndrumări în legătură cu felul cum trebuie să se desfășoare concursul, ajutînd totodată cu acest prilej munca de organizare tehnică a acestor biblioteci. În comuna Zimbreașca bibliotecarul Coman Marin a ajutat biblioteca locală să organizeze consfătuirea asupra cărții *Sfaturi agricole*, iar în comuna Să-

teni biblioteca Georgescu Elena, împreună cu bibliotecarul respectiv a luat măsuri pentru o mai bună desfășurare a concursului.

Rezultatele muncii de îndrumare dusă de biblioteca raională Roșiorii de Vede și în cea de a doua etapă a concursului, nu au întârziat să se vadă. Cele 6 biblioteci sătești din raion au început să ducă la rândul lor o temeinică muncă de îndrumare a bibliotecilor din satele și comunele din raza lor de activitate.

Dintre bibliotecile sătești, în afară de biblioteca din Peretu, s-a relevat biblioteca din comuna Zimbreașca. Ea a organizat manifestări de masă, printre care un număr de 9 după-amiezi de basme pentru copii și o consfătuire asupra cărții Sfatul agricole pentru care a cerut sprijinul bibliotecii raionale și a Bibliotecii Centrale de Stat. În comună s-au înființat 2 biblioteci de casă, iar bibliotecara a organizat cu multă pricepere colțul concursului „Iubiți cartea”. Tot pentru popularizarea acestui

concurs, biblioteca sătească din Zimbreașca a întocmit 2 liste de recomandare.

În raza ei de activitate, intră și biblioteca casei de citit din Plopi; aceasta a realizat 176 cititori cu un număr de 400 cărți citite. Activitatea acestei biblioteci împreună cu a casei de citit din satul Baracea, au fost menționate ca fiind dintre cele mai bune în cadrul concursului.

Nu e întâmplător faptul că în raionul Roșiorii de Vede au fost propuse pentru evidențiere bibliotecile căminelor culturale din Tecuci, Didești, Cucuței și ale colțurilor roșii din G.A.C. Belitori și Odobeasca. Activitatea exemplară dusă de aceste biblioteci se datorește în mare parte bibliotecarilor voluntari, dar și îndrumării și sprijinului pe care l-au primit din partea bibliotecilor sătești și a celei raionale.

Exemplul bibliotecii raionale din Roșiorii de Vede merită să fie urmat și de celelalte biblioteci raionale ale regiunii București. Metodele bune folosite de ea au devenit o cheazășie de noi realizări pentru întărirea și extinderea concursului.

adresată de biblioteca raională Răcari tuturor bibliotecilor din regiunea București.

Concursul între bibliotecile de la sate organizat de M.I.C. a dus la înviorarea muncii cu cartea în aceste biblioteci. În raionul Răcari de exemplu, rezultatele obținute în concurs sînt cu mult superioare celor din anii trecuți.

Pentru a stimula în aceeași măsură și activitatea bibliotecilor raionale, biblioteca noastră cheamă la întrecere toate bibliotecile din regiune în vederea realizării următoarelor obiective:

A. Obiectiv comun atît bibliotecilor raionale din mediul orășenesc cît și celor din mediul sătesc: **INDRUMAREA ȘI SPRIJINIREA MUNCII BIBLIOTECILOR DE LA SATE. ÎN LUMINA INSTRUCȚIUNILOR PRIVIND CONCURSUL ÎNTRE BIBLIOTECI.**

B. Obiective specifice:

— Pentru bibliotecile din mediul sătesc: **INDEPLINIREA DE CĂTRE BIBLIOTECA RAIONALĂ, LA NIVELUL NORMELOR STABILITE, A OBIECTIVELOR CONCURSULUI DINTRE BIBLIOTECILE DE LA SATE.**

— Pentru bibliotecile din mediul orășenesc: **ÎNTRECEREA VA URMĂRI REALIZAREA UNEI ACTIVITĂȚI PROPRII CÎT MAI INTENSE ȘI VARIATE.**

N-ar fi vorba, așa dar, decît de o extindere a concursului inițiat pe plan central, respectîndu-se în același timp condițiile specifice regiunii noastre.

Concursul să dureze de la 1 mai — 31 decembrie 1958, decernîndu-se la sfîrșitul anului 1958 steagul de bibliotecă fruntașă pe regiune celei mai bune biblioteci raionale.

DIN MUNCA DE ÎNDRUMARE A BIBLIOTECILOR DE LA SATE DE CĂTRE PERSONALUL SECȚIILOR DE ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ RAIONALE

G.H. PASARESCU

Șeful secției de învățămînt și cultură
a raionului Plenița

În raionul Plenița, regiunea Craiova, primea etapă a concursului între bibliotecile de la sate s-a desfășurat în condiții care au lăsat de dorit. Datorită lipsei secțiilor de învățămînt și cultură a raionului care n-a îndrumat și n-a controlat în mod susținut această activitate, bibliotecile noastre n-au putut pune în valoare toate posibilitățile lor în etapa respectivă.

În concurs au fost antrenate 6 biblioteci sătești, una raională, 29 ale căminelor culturale și 13 ale colturilor roșii.

În etapa a II-a însă, s-au luat din timp unele măsuri de îndreptare care n-au înfirziat să-și arate roadele. Astfel, semănările lunare au început să aibă loc regulat. S-au ținut 3 ședințe de analiză și s-au făcut 3 schimburi de experiență. De asemenea, s-a trecut la instruirea mai temeinică a inspectorilor metodiști de sectoare. În prezent, datorită acestor măsuri, numărăm câteva biblioteci fruntașe pe raion și anume: bibliotecile din Cleanov, Vîrtop, Rădări, Risipiți, Vela și Sălcuța.

Comitetul executiv raional a dat de data aceasta sprijin mai larg analizînd într-o ședință ținută în februarie întreaga muncă culturală și în special munca bibliotecilor.

La rîndul său și comitetul de partid a analizat în cursul lunii martie munca bibliotecilor și a pregătit instructorii teritoriale în această problemă.

Avem însă și biblioteci codășe, ca de exemplu, cea de la Caraula, care cu toate că a fost inspectată de 3 ori în perioada a II-a, nu și-a întocmit plan de muncă și nu s-a ocupat îndeaproape de colportajul cărților.

În ce privește biblioteca raională ea a neglijat îndrumarea metodică a unităților sătești, iar deplasarea pe teren s-a făcut numai la intervenția noastră.

Am observat că unii bibliotecari fug după activități mai ușoare și care se pot îndeplini mai repede.

Aceste lipsuri s-au oglindit și în unele discuții purtate cu ocazia consfățuirii de la regiune. Unii tovarăși au arătat în consfățuire că au desfășurat diferite activități ca: programe artistice, distracții pentru ti-

nerel, expoziții, reuniuni tovarășești, programe cu organizațiile A.V.S.A.P., prezentări de diafilme cu caracter științific, etc.

Se naște întrebarea: ce au făcut atunci căminele culturale care trebuiau să desfășoare aceste forme de activitate?

Nu cumva e o exagerare? Adevărul este că tovarășii noștri se îndreaptă spre alte acțiuni, neglijînd obiectivele arătate în instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și Culturii, cum sînt: consfățuiri cu cititorii, recenzii, prezentări de cărți agrotehnice, colportaje, expoziții de cărți, etc.

De altfel, nici raportul bibliotecii regionale n-a cuprins în suficientă măsură complexitatea muncii cu cartea. Nu a tratat munca metodică de îndrumare a bibliotecilor, felul cum s-au ținut consfătuirile cu cititorii, sprijinul dat de bibliotecile sătești celor de la colturile roșii din S.M.T. și G.A.S., desfășurarea discuțiilor finale la concursul „lubiți cartea” prezentarea unor cărți pentru membrii colectivității și întovărășiți, etc.

Discuțiile n-au scos în relief procentul știitorilor de carte care au devenit cititori, cunoscînd că pînă la finele anului 1958 trebuie să cuprindă 30%, dintre care cel puțin jumătate să fie maluri.

În raionul nostru, am căutat să verificăm realizarea acestor procente. În comuna Botoșești de exemplu, în 2 circumscripții cu 75 case și 183 știitori de carte, numai 14 sînt cititori, ceea ce însemnează 6% ; În comuna Risipiți într-o circumscripție cu 43 case și 124 știitori de carte, avem numai 29 cititori.

Faptul că am început să aplicăm această metodă de control, a făcut ca bibliotecarii știindu-se controlați, să nu mai dea date fictive și să aibe mai mult simț de răspundere.

Ca să se umărească mai de aproape și mai eficace felul cum își duc unii bibliotecari munca cu cititorii, inspectorii metodiști au fost instruiți să folosească următorul procedeu:

La Caraula, de pildă, inspectorul metodic i-a cerut bibliotecarei să-și închipuie că el ar fi un țaran muncitor venit după o

carte și să procedeze deci ca atare. Bibliotecara a scos din raft o carte, la întâmplare, și i-a întins-o fără a mai face vreo discuție cu presupusul cititor, la care inspectorul metodist a revenit și a spus bibliotecarei să procedeze în așa fel ca și cum el ar fi un țaran muncitor venit pentru prima oară în bibliotecă. Bibliotecara a procedat ca mai înainte.

Această experiență a prilejuit metodistului să facă pe loc o îndrumare sistematică, arătând care trebuie să fie atitudinea bibliotecarei în asemenea împrejurări.

Secțiunile raională și regională nu s-au îngrijit în mod suficient de o justă selecționare a valorilor — respectiv a bibliotecarilor — potrivit aptitudinilor lor. De aceea o cauză care contribuie ca munca să se desfășoare slab în unele unități, este faptul că bibliotecarii noștri nu au obiceiul să citească și nu cunosc conținutul majorității cărților din bibliotecă.

Ca să mă conving de această realitate, cu ocazia unei inspecții la biblioteca Orodol, i-am cerut bibliotecarei să-mi arate ce cărți a citit în ultima săptămână. Dînsa mi-a spus că a citit **Tinăra gardă**. Punînd-o să-mi povestească pe scurt conținutul lucrării și să-mi înfățișeze personajele, n-a putut face nici una, nici alta, sub motiv că ar fi citit-o cu mai multă vreme în urmă. I-am cerut după aceea să-mi vorbească despre alte cărți citite și nepuțin să se descurce nici cu aceasta ocazie, am ajuns la concluzia că aproape de un an de zile bibliotecara nu citise nimic. Această tovarășă avînd și alte lipsuri, a fost scoasă din muncă.

Spre a determina pe activiștii noștri culturali să citească, le-am dat sarcina să-și întocmească fiecare caiete de studii individual, pentru probleme de specialitate, pentru lectură ideologică politică, cit și pentru alte studii sau cărți citite.

S-a mai observat în controlul nostru că unii bibliotecari nu au o orientare multilaterală.

Considerăm că și biblioteca regională a neglijat pregătirea bibliotecarilor, cursurile ținute la începutul anului, neorientîndu-i spre toate genurile de literatură.

Față de această situație, am luat măsura ca pe viitor, cu ocazia seminariilor lunare, să se facă de către secțiunea raională, orientarea în acest sens a bibliotecarilor și directorilor de cămine culturale, prezentîndu-le lucrările noi apărute.

Un alt procedeu folosit de noi pentru îmbunătățirea muncii e aceea de a organiza câte o bibliotecă și un cămin frunțas pe fiecare sector, de care răspunde inspectorul metodist respectiv al secțiunii învățămînt și cultură. Avem în total 4 sectoare, corespunzătoare celor 4 inspectori metodiști.

Totodată am căutat să antrenăm colective mai largi de sprijin al bibliotecilor, compuse din prieteni ai cărții, din deputați comunali și totodată să facem în cadrul circumscripției comunale scurte ședințe de analiză cu aceste active, în problema muncii cu cartea.

Pentru desfășurarea organizată a colportajului de cărți s-a cerut tuturor bibliotecilor noastre să întocmească orarii pe zile privind această activitate.

Cu acest sprijin dat de secțiunea noastră de învățămînt și cultură prin metodele și procedeele arătate, sperăm ca în etapă a III-a să avem activități deosebite. Numai astfel bibliotecarul va deveni „un entuziast al muncii, va ști să lucreze cu masele de cititori, să cunoască bine metodele de activitate a bibliotecii, să știe să organizeze cu ajutorul acestor metode întreaga muncă a bibliotecii“.

ȘTIRI

Biblioteca științifică a Universității din Moscova are un fond de peste 5 milioane volume. Cele mai complete colecții sînt cele de istorie, de științe ale naturii, a operelor clasice, științifice și literare în limba rusă și în alte limbi.

Încă din secolul al XVIII-lea, este tradiția ca savanții și oamenii de vază ruși să doneze colecțiile personale acestei biblioteci. Astfel, biblioteca a primit peste 60 de colecții.

Printre acestea se numără cele donate de Muraviev, Turgheniev (tatăl și fiul) și colecția celebrului bibliofil rus Ostroglazov — care colecționa exclusiv publicațiile interzise de cenzura țaristă.

★

În Panama rețeaua de biblioteci publice numără 10 biblioteci centrale și nouă biblioteci auxiliare, cu personal salariat. Biblioteca națională, care a fost înființată în 1946, trimite regulat acestor biblioteci, materiale bibliografice și de îndrumare.

În afară de aceasta, mai sînt 41 centre de lectură, conduse de bibliotecari voluntari.

ÎN CINSTEA ZILEI ÎNVĂȚĂTORULUI

Dragoste pentru CĂRȚI

Sînt trei ani de atunci. Tînăra Natalia Chera sosită în satul Murighiol din raionul Tulcea, plină de elanul muncii pe care trebuia s-o înceapă. Venise să-și ia în primire postul de învățătoare la școala din comună, aducînd cu ea entuziasmul tinereții și o pasionată dorință de a-și închina toate puterile ei intereselor obștești ale populației din comună.

Socotind că orele petrecute la catedră nu reprezintă decît o parte a contribuției pe care învățătorul o consacră problemelor culturale-educative, Natalia Chera s-a angrenat cu devotament și altor sarcini în cadrul căminului cultural, începînd prin a fi mai întîi membră a colectivului artistic de amatori și apoi instructor artistic.

În octombrie anul trecut a fost nevoie să se dea un impuls nou bibliotecii căminului cultural. Multă vreme biblioteca vegetase. Se simțea nevoia unei mîini energice și a unui bibliotecar care să pună la inimă cauza bibliotecii.

A fost atunci aleasă tînăra învățătoare. Experiența acumulată de ea în activitatea depusă pînă atunci, capacitatea și înțelegerea cu care s-a achitat de sarcinile ce-i fuseseră încredințate o indicau cu prisosință. Alegerea o făcuse directorul căminului cultural și după cum s-a văzut avusese dreptate preferînd-o pe Natalia Chera. Bilanțul activității bibliotecii în momentul acela era foarte sărac: 80 de cititori, iar numărul cărților difuzate era destul de scăzut.

Cu entuziasmul de totdeauna, Natalia Chera s-a pus pe lucru. S-a încadrat ea la început în concursul bibliotecilor de la sate, deși știa bine ce greutăți o așteaptă. Por-

nind la treabă, mai întîi a stabilit ordinea în bibliotecă. Și-a dat seama că fără o bună rînduială în gospodăria bibliotecii nimic bun nu se poate începe. Apoi a trecut la munca cea mai grea: să recruteze cititori.

Cînd s-a încheiat prima etapă a concursului biblioteca căminului cultural din Murighiol număra 680 de cititori. Era o realizare care depășise orice așteptări. Pentru Natalia Chera aceasta nu era decît începutul. Ea își dăduse seama că se poate face mai mult, că există posibilități de a aduce și pe alții la izvoarele binefăcătoare ale cărții. Aceasta a fost gîndul cu care s-a angajat în etapa II-a a concursului, stimulată totodată de cinstea ce i s-a acordat de a fi recunoscută ca cea mai bună bibliotecă de cămin cultural din regiune.

A doua etapă a concursului i-a adus din nou lauri de bibliotecă fruntașă pe regiune. Bilanțul acestei etape s-a soldat cu 930 de cititori și 3620 cărți citite.

La constatarea de analiză a activității desfășurate în etapa a II-a a concursului, după anunțarea rezultatelor, Natalia Chera a fost asaltată din toate părțile: „Cum a muncit?” „Care este secretul acestui succes?”

— Nici un secret! a răspuns ea tuturor. Ar fi putut să le spună că primul factor important este dragostea față de muncă. Cine nu muncește cu pasiune nu trebuie să se aștepte la lucruri mari. Dragostea tinerei învățătoare pentru bibliotecă merge pînă acolo încît îi consacră fiecare clipă liberă.

Într-o bibliotecă sînt multe de făcut: trebuie să-ți faci timp, să stai de vorbă cu cititorii, să le cauți cărțile cele mai potrivite, să-i îndrumezi, să te împrietenești cu ei, să le cîștigi încrederea, să-i atașezi de bibliotecă și să-i faci să se simtă aici ca într-o oasă a lor.

Pentru toate acestea Natalia Chera a găsit timpul necesar și mai ales metodele potrivite.

Vremea, ori cum ar fi fost, nu a împiedecat-o să se abată zilnic pe la casele sătenilor pentru a le aduce cărți, să stea de vorbă cu ei pentru a le cunoaște preferințele și a-i atrage la bibliotecă. Când a reușit să formeze un nucleu puternic de cititori permanenți, a trecut și la înființarea bibliotecilor de casă ai căror responsabili simt îndeaproape ajutorul ei.

Și astfel, încet, încet, printr-o muncă perseverentă, țărani muncitori au început să frecventeze cu plăcere biblioteca. Pentru fiecare, bibliotecara își găsește timp să stea de vorbă asupra celor citite și știe să le ofere cartea care le place.

Prezentă peste tot unde pulsează viața satului, bibliotecara s-a obișnuit să se folosească de carte ca de un instrument în sprijinirea sarcinilor politice și economice curente din comună. Cunoscând acțiunile sfatului popular ea găsește oricând prilejul de a se face folositoare, de a sprijini prin intermediul cărții aceste acțiuni, contribuind din plin la reușita inițiativelor obștești: la fel de utilă este și participarea bibliotecii, prin diferite manifestări organizate, la acțiunea de întărire economică și organizatorică a gospodăriei colective din comună.

Dar oricâtă bunăvoință ar avea și oricât de dragă îi este activitatea cărărilor, s-a dedicat trup și suflet, Natalia Chera recunoaște că singură n-ar fi putut duce la capăt sarcinile și n-ar fi reușit să dobândească altele succese, dacă n-ar fi avut sprijinul intelectualilor din comună. La biblioteca din Murighiol seriile științifice, consacrate cărților de medicină popularizată, sînt organizate regulat cu concursul medicului; manifestările dedicate cărților agrozotehnice se fac cu sprijinul inginerului agronom; cele literare cu concursul învățătorilor din comună.

„Aceasta — ne spune ea — este „secretul” realizărilor bibliotecii noastre — vreau adică să spun că n-am făcut nimic extraordinar; aplicăm metode cunoscute și experimentate de multă vreme. Numai că în tot ce facem punem dragoste și pasiune”.

Și după cum se vede acesta este esențialul în munca unui bibliotecar.

BIBLIOTECARUL,

*figură populară
în comună*

Învățătorul Ion Decusară, bibliotecarul căminului cultural din comuna Tepu, raionul Tecuci, este, fără îndoială, una din personalitățile populare ale satului. De mai bine de 10 ani conduce biblioteca de la căminul cultural, ceea ce înseamnă un caz exemplar de continuitate în muncă. Aceasta i-a permis să acumuleze o experiență bogată în munca cu cartea, deși pînă acum n-a luat parte la nici un curs de bibliotecari.

Temp de 10 ani învățătorul Ion Decusară și-a împărțit viața între școală și bibliotecă. Întîlnirea cu tinerii care au învățat carte de la el, îi este tot alfit de dragă ca și întîlnirea cu cititorii lui. Sînt printre ei mulți din fostii lui elevi care și acum ascultă cu încredere sfatul lui ori de cîte ori e vorba să le recomande cărți de citit. Aceiași încredere și-a cîștigat-o și din partea celorlalți cititori.

E adevărat că încrederea e reciprocă. Ori de cîte ori a fost vorba ca biblioteca să ajute acțiunile obștești inițiate în comună fie de sfatul popular, fie de alte organizațiuni, Ion Decusară a știut că se poate bizui dacă nu pe toți cititorii săi, dar în orice caz, pe cea mai mare parte din ei. La chemarea lui cititorii răspund cu însuflețire, făcînd zid în jurul lui. Așa se face că și manifestările de masă organizate la bibliotecă, îmbracă un caracter popular.

În sat știu pînă și copiii că seriile literare, recenziile și toate acțiunile organizate de bibliotecă, departe de a fi o corvoadă, sînt prilej de destindere și de învățatură plină de foloase. Bibliotecarul socotește că aceste manifestări nu sînt un scop în sine; de aceea după fiecare manifestare el e atent cum și dacă oamenii se interesează de cărțile popularizate, iar în cazul cînd rezultatele nu

sînt cele urmărite, el umblă pe la oameni acasă și stă de vorbă cu ei. Din aceste convorbiri a învățat el care este partea slabă în munca de organizare a manifestărilor de masă, lichidînd deficiențe pe care altfel nu le-ar fi observat.

Acum cîțiva ani se apucase să colinde satul cu cărțile la subsuoară. Se oprea la fiecare casă, lăsa cîte o carte-două, și cînd revenea să schimbe cărțile, sta de vorbă cu cititorii. De la un timp și-a spus că scopul adevărat al bibliotecii nu este de a se duce acasă la cititori, ci de a atrage pe aceștia să vină ei înșiși după cărți.

De aceea, cînd a crezut că poate conta pe gustul pentru carte al oamenilor, a suferit colportajul. A fost o măsură oarecum îndrăzneală. S-ar fi putut să rămînă fără cititori. Totuși, experiența i-a reușit. Nu numai că nu s-a împuținat numărul cititorilor, dar vechii cititori au atras și pe alții. Nimeni n-a fost mai bucuros decît el cînd a văzut cum încetul cu încetul se statornicește printre cititori, obișnuința de a veni la bibliotecă.

Ca să facă biblioteca mai atractivă, a organizat lecturi în colectiv, citind grupurilor diferite de cititori, materiale din presă, înîndu-i la curent cu tot ce se petrece în țară și în lume. Aceste lecturi se transformă adesea în adevărate consultații asupra situației politice interne și internaționale, datorită întrebărilor pe care le pun cei prezenți și care niciodată nu rămîn fără răspuns.

Afluența cititorilor la bibliotecă a atras atenția organelor sfatului popular din comună. Faptul că Ion Decusară a izbutit să facă din bibliotecă un centru de atracție pentru populație, și faptul că bibliotecarul și cititorii săi au sprijinit de cîte ori a fost nevoie acțiunile sfatului popular, a obligat pe conducătorii acestuia să se intereseze de nevoile bibliotecii. Astăzi la biblioteca din Tepeu există mobilier suficient; s-au creat condițiile necesare ca biblioteca să poată satisface cît mai bine cerințele cititorilor.

Bibliotecarul Ion Decusară și colectivul lui, din care fac parte și doi învățători, ajutor de încredere în munca sa, sînt mîndri că la sfîrșitul etapei au putut prezenta un bilanț de peste 400 cititori cu peste 2470 cărți citite. Acum cînd biblioteca lor a devenit frunțașă, sarcinile care slau înaintea ei, sînt cu mult mai mari. Ion Decusară și-a luat angajamentul nu numai să-și mențină titlul cîștigat, dar dorința lui cea mai vie este să depășească realizările din prima etapă. Fără îndoială că va reuși.

O bună organizatoare

Să pleci din mijlocul satului și să te întorci între ai tăi cu mintea și sufletul îmbogățit, să te dăruiești cu pasiune luptei de a smulge la lumină pe oamenii pînă ieri inecați în mlaștina neagră a ignoranței ca să-i ajuți să se împărtașească din bucuria slovei, iată un exemplu de devotament față de cauza poporului.

Un asemenea exemplu îl găsim întruchipat în persoana profesoarei Elena Petrescu, bibliotecara căminului cultural din comuna Buzescu, raionul Alexandria. Multe cărți nu are în mica ei bibliotecă: să tot fie șapte-opt sute, poate o mie, la un loc cu cărțile bibliotecii mobile și cu cele de la biblioteca școlară ale clasei a patra, unde tov. Petrescu este titulară. Cînd ai peste șapte sute de cititori și cînd pe toți i-ai obișnuit să citească în permanență, e greu să te descurci cu atît de puține cărți. Gîndiți-vă că de la începutul anului pînă acum a dat la citit 2800 de cărți și unde mai pui, că cititorii vin mereu, meit s-ar putea ca la data bilanțului de fine de an, numărul lor să fie aproape de două ori atît de mare.

Prezența unui mare număr de cititori nu este un fenomen întîmplător; el se justifică prin folosirea unor metode de muncă speciale. În privința aceasta bibliotecara de la Buzescu a aplicat tot ce a învățat la cursurile urmate, iar din toate metodele, aceea pe care o are mai mult la inimă, sînt cercurile de citit. Sînt la Buzescu în momentul de față 40 de asemenea cercuri, din care 18 sînt înființate de ea. Cînd spui că a împînzit satul cu cercuri de cititori, nu spui o vorbă goală. Iată, undeva, spre marginea satului, o casă veche... E a bătrînei Elena Georgescu. Ea a primit în casa ei modestă un cerc de citit și nu s-ar spune că nu e la înălțimea celor mai bune cercuri din comună. Este fără îndoială meritul acestei bătrîne, dar ea în-săși spune că fără puterea de convingere a bibliotecarei, fără dragostea pe care ea a izbutit să i-o inspire, n-ar fi ajuns tocmai acum la bucuria cărții. Elena Georgescu are 67 de ani, dar întovărășitul Voicu Gheorghe nu are decît 18 ani și cu toate acestea el, la fel vorbește despre bibliotecara lui, care-i alege cărțile și-l îndrumază în citirea lor ca pe copilul ei.

Dar dorința Anei Petrescu este ca întreg satul să devină cititor. Și nu încapă îndoială că, muncind și mai departe cu același elan și dragoste pentru cititori, țelul ei se va împlini.

CONCURSUL IUBIȚI CARTEA

Acad. D. PANĂITESCU PERPESSIGIUS

Păstrez de la consfătuirea pe țară a bibliotecarilor de astă toamnă, o amintire cu osebire prețioasă, ce ilustrează, am impresia, în chipul cel mai sugestiv, însăși rațiunea acestui concurs pentru citirea literaturii „Iubiți cartea” și „Întrecerea prietenilor cărții”. Căci mai presus de tinerile justificate ale conducătorilor feluritelor biblioteci din țară, ceea ce s-a impus tuturor participanților, cu putere de lege, așa spune, a fost convingerea că orice bibliotecă e așa cum e și bibliotecarul ei, că viabilitatea sau letargia unei biblioteci reflectă interesul, dragostea, pasiunea chiar (sau dimpotrivă), cu care un bibliotecar își îngrijește colecțiile și, mai ales, le fructifică, împărțându-le cititorilor, stimulându-i dar și îndrumându-i, în același timp. Nenumărați au fost conducătorii de biblioteci care au sugerat ideea unor concursuri locale sau regionale, în genul competițiilor popularizate de „Drumeții veseli”, însă replica decisivă a fost aceea pe care a dat-o bibliotecara unei fabrici din Cluj, maghiară de origine, vorbind o românească nu numai savuroasă ca pitoresc dar și deosebit de plastică, și care se dovedise o adevărată dădacă a cititorilor, în grija permanentă cu care le însoțea ceasurile libere și în atenția cu care îi iniția în lecturile cele mai apropiate.

Favoarea de care se bucură „Drumeții veseli”, atât în rîndurile concurenților cît și în acela ale zecilor și zecilor de mii de ascultători ai radioului este dovada preemtorie, că întrecerea aceasta umple un loc vacant și că răspunde unei necesități, ce se făcea simțită. A cîrți împotriva acestui divertisment, nu numai nevinovaț, dar chiar de certă utilitate, ar fi și nedrept și zadarnic. Însă tot atât de nedrept ar fi să încercăm a generaliza deprinderile acestea sportive, de la natura spectaculoase și regisate, oricum, de ambiții și chiar de interese lucrative. Frumos e să știe omul cît mai multe, să adîncească un subiect pînă în cele mai intime din fibrele lui și să aibă răspunsul pe buze, automat, de îndată ce întrebarea i-a fost pusă. Însă omul cult nu e sinonim cu robotul electronic. Adevărata cultură, fie ea tehnică, fie ea literară, e aceea care se face de dragul ei, care se zidește, în mod conștient, zi cu zi și ceas cu ceas, independent de examinatori ca și de bătaia metronomului. Un cititor, oricît de pasionat, și cu atât mai mult unul bine pregătit, nu e un boxeur cu bicepsul sculptat și cu pumnul prompt. El poate avea un minut de ezitare, ba chiar fantezia de a rătăci pe cărări interzise, dar tocmai de aceea

mai atrăgătoare, în timp ce arbitrul îi numără secundele și-l decretează knock-out. Unul din cei mai mari cărturari, pe care i-a avut neamul nostru, vorbesc de Nicolae Iorga, a cărui memorie proverbială nu era întrecută decît de erudiția lui prodigioasă, ura examenele și s-a ridicat nu odată împotriva lor. Adevăratul cititor, la fel cu adevăratul drumet, e acela care citește de dragul de a citi, care-și face din satisfacțiile ce-i procură lectura deprinderi superioare și care nu obosește niciodată. A face din lectură o a doua natură, înseamnă a transforma „viciul acesta nepedopsit“, cum îl numește un scriitor francez, într-o sursă inepuizabilă de virtuți. Cele mai multe din vocațiile scriitoricești, au fost determinate de lumina subit eruptă, la fel cu flăcările jucăușe pe comori, din cărțile citite, încă din copilărie. Între universitățile lui Gorki acest mare autodidact ajuns una din gloriile literaturii universale, lecturile ocupă un loc de frunte, așa cum „anii de ucenicie“ ai lui Mihail Sadoveanu sînt înșeși de lecturi și multe și variate. Apicultorul iscusit nu-și așează știubele în pustiu, ci-n mijlocul livezilor înflorite. De aceea și albinele îl răsplătesc cu o miere din cele mai aromate. Este tocmai ceea ce făcea și bibliotecara din Cluj, de care ne-am amintit mai adineauri, la care grija de mintea și inima cititorilor săi împrumuta ceva din sfințenia maternității, pe cît de devotată, pe alfa de castă.

„Ispitiți scripturile“ spunea bătrînul cronicar al Moldovei, Miron Costin, îndemnîndu-și cititorii cu mult iscusita „zăbavă“ a cărților, decît care nu afla vreo alta mai plăcută, nici mai folositoare. Iar mai aproape de noi, pe la începutul veacului trecut, luminatul logofăt Dinicu Golescu, a cărui călătorie dincolo de granițe e un continuu prilej de uimire și învățătură, stăruie nu odată asupra foloaselor ce obște poate dobîndi din cunoașterea vieții altor popoare, așa cum apare ea consemnată în scrierile călătorilor. Absența unor astfel de scrieri la noi a fost de altminteri și pricina care l-a îndemnat să pună pe hîrtie cele observate în călătoria sa din 1824, 1825 și 1826, una din cele mai revelatoare pentru orînduirea noastră socială de la începutul veacului al XIX-lea. „Căci, cum puteam, scrie luminatul logofăt în introducerea cărții sale, ochi avînd să nu văz, văzînd să nu iau aminte, luînd aminte să nu așezăm, asemănînd să nu judec binele și să nu pohtesc a-l face arătat compatrioților mei?“ Și adevărul e că nu e pagină în această minunată relațiune, care să nu pulseze de dragostea cu care Dinicu Golescu înregistrează binele din afară și-l propovăduiește la ai săi. Paralel cu marile teme ale vieții sociale, economice, culturale și administrative, căi de comunicație, agricultură, industrie, asistență socială, biblioteci, muzee și așa mai departe, pe care le înregistrează cu strictetă științifică sau le deșbate în ample „cuvîntări deosebite“, cartea logofătului face loc și unor chestiuni mărunte, în aparență anecdotice însă întrutotul semnificative. Așa e cazul celui plugar elvețian din Alsteten, carele aînd că vine de la Kronstadt (vechiul Brașov), voi să știe dacă „de la Kronstadt din Transilvania ce să hotărâste cu Valahia?“ Căci, adaugă logofătul, „este Kronștat și-n Rosia, și trebuia să-i fac deosebirea“. Iar, cînd, uimit, întreabă pe birtaș și „altă că omul era un simplu plugar, venit anume pentrucă era „ziua gazeturilor“, pe care le citea în odaia obștii și din care-și culegea „știința gheograficescă“, logofătul nu se poate opri să comenteze: „Atunci m-au cuprins gîndurile, văzînd că țaranii Elveției vrînd să știe ce curge în lume, se string și citeșc gazeturi. Și cel ce m-au întreat de unde vin, mi-au făcut destulă dovadă, că sau a citit gheografie, sau că de multe ori s-au uitat pe hartă. O ce întristată aducere aminte!“

Iată, investită cu girul istoric al celor treisprezece decenii și mai bine, o „vrednică de scris înțimplare“, cum spunea Dinicu Golescu, ce singură ea ar putea să ilustreze legenda unui concurs ca acesta de astăzi. Timpul scurs a rețușat multe din rezistențele trecutului. Pentru cultura maselor și pentru o cît mai largă difuziune nu numai a științei de carte dar și a cărții de literatură au militat cei mai aleși dintre cărturarii noștri, din rîndul cărora și pentrucă ne aflăm în anul centenarului său am amintit doar pe Delavrancea, al cărui mare discurs din parlamentul de la 1897, intitulat atît de sugestiv „Lumină tuturor“, pleda cu elocvența și căldura, ce i se cunosc, și pe care i le confereau atît obîrșia cît și generozitatea sufletului său, drepturile mulțimii la cultură. Sporita știință de carte a maselor de astăzi, mulțimea bibliotecilor și căminelor culturale, creșterea nemaînfrînită a tirajelor, impresionanta retipărire a clasicilor, dimpreună cu atențiile, cite se acordă tinerilor literatori — iată noul climat, care favorizează, în chip hotărîtor, prestigiul cărții. În condițiile acestea, elogiul dragostei de carte e întrutotul ușurat. Cititorul zilei de astăzi are la îndemînă toate mijloacele de a pătrunde atît în tainele universului, cosmic sau geografic, cît și-n misterele sufletului românesc, așa cum s-a stratificat el în filele multelor noastre tomuri de literatură. Cartea de poeme a lui Eminescu, nuvelele lui Caragiale, basmele lui Creangă, imaginile satului ardelean la Slavici, Agîrbiceanu sau Rebreanu, răzvrătirile agrare așa cum apar ele în poeziile lui

Coșbuc, Vlăduță și Cerna, sau în romanele lui Rebreanu, Cezar Petrescu și Petru Dumitriu, evocarea marilor figuri ale trecutului, domnitori ca Ștefan cel Mare, în romanele Petrescu, marea poezie a pământului și inepuizabila frumusețe a graiului românesc așa cum s-au filtrat ele de la cronicari și pînă la Sadoveanu și Arghezi — iată tot altele călătorii miraculoase ce îmbie pe iubitorul de carte și care-i stau la îndemînă cu toate mirajele. În cărțile acestea, ce ne solicită, ca tot altele sirene prietenoase, stă închisă și înțelepciunea și desfătarea, cu toate întrebările și toate răspunsurile pe care viața le pune și le așteaptă. Cartea frumoasă închide un tîlc cu mult mai adînc și el ar putea fi sintetizat în basmul lui Petre Ispirescu, intitulat „Voinicul cel cu cartea în rîmă născut”. El constituie, în esență, cea mai frumoasă din apologiile pe care fantezia populară le-a închinat cărții și virtuților ei. La capătul unei nopți albe, în care veghează, citind în cartea cu care venise pe lume, Făt Frumos își salvează nu numai viața sa, dar și pe a cetății, adormită de un blestem și pe care biruința sa o reînviază. Singur folclorul putea născoci un blazon atît de elocvent pentru puterea taumaturgică a cărții.

Pași imbucurători

Conf. univ. ILIE STANCIU

Am în fața mea cîteva din lucrările participante la faza finală a concursului „Iubiți cartea”. Nu-i cunosc pe acești concurenți, numele lor nu-mi amintește de nimic, simple indicații și acestea rare, îmi dezvăluie numai că Stan Ecaterina este muncitoare în sectorul 8 al fabricii de confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din București, Magda Crăciun este la un serviciu tehnic, probabil funcționară, Rotaru Adriana este elevă în clasa IX-a la liceul „Nicolae Bălcescu”. Despre ceilalți concurenți ale căror lucrări le-am citit, nu am putut afla nici măcar atît.

Și cu toate acestea, după ce am parcurs lucrările mi s-a părut că pe toți concurenții îi cunosc de mult, că mă leagă de ei o veche și trainică prietenie. Lucrul care ne-a apropiat a fost aceeași dragoste pasionată pentru cartea literară, dragostea pe care am simțit-o desprinzîndu-se din fiecare frază, din fiecare evocare a unei figuri, a unui conflict, a unui tablou din operele scriitorilor care au fost prezentate în lucrările concursului.

Stan Ecaterina a scris despre romanul maestrului Mihail Sadoveanu *Mitrea Cocor*. Impresionată de imaginile poetice cu care

autorul descrie locurile de pe marginea Bărăganului, acolo unde a văzut lumina zilei *Mitrea Cocor*, concurența încearcă, și deseori reușește, să evoce tabloul cu propriile ei mijloace stilistice. Aflăm cu acest prilej de ce îi spune satului Malul Surpat „căci Lisa își săpase albia prăpăstioasă, primăvara puhoaietele ei săpau din marginea satului”, de ce românii de prin părțile locului porecliseră cîmpul bogat al Bărăganului „Dropiile”, de ce i se spunea boierului cel hain la suflet, Cristea Trei-Nasuri — și astfel, pe nesimțite sîntem introduși în atmosfera acelei lumi în care a crescut, a pătimit și a învins *Mitrea Cocor*.

Este demn de subliniat faptul că doar în cîteva pagini ni se redă nu numai miezul întîmplării dar și întreaga ei semnificație, cu tîlcul adînc al prefăcerilor petrecute în țara noastră și în sufletul oamenilor; de aceea personajele sînt prezentate viu, concurența reușind să sezezeze cele mai subtile trăsături de caracter. O astfel de lucrare te convinge că ai de a face cu un cititor serios și inteligent, care a cîștigat experiență de lector și știe să descopere toate valorile unei opere literare.

Magda Crăciun îndrăgește poeziile lui Eminescu. Îi place adâncimea ideilor, căldura sentimentelor și, mai presus decât orice, muzicalitatea deosebită a versurilor eminesciene.

Concurența și-a propus să scrie despre poeziile lui Mihail Eminescu, subiect vast și nu ușor de tratat. Partea cea mai dificilă era găsirea unei metode de sistematizare a materialului analizat. Concurența, dovedind o bună cunoaștere a operei poetice a lui Eminescu, a prezentat poeziile grupate pe teme: poezia cu caracter social, de critică și revoltă față de nedreptățile din acea vreme, poezia de dragoste, poezia naturii, etc. În cadrul fiecărei teme concurența, după o prezentare a ideilor și sentimentelor de care era animat poetul, aduce în sprijinul afirmațiilor făcute de ea, nenumărate exemplificări din poeziile lui Eminescu. Cele mai frumoase și mai sugestive versuri, sînt redată cu ușurință și exactitate, concurența impresionînd prin mulțimea citatelor și fidelitatea memoriei.

Interesantă este și legătura pe care o face dînsa între poeziile din cadrul aceleiași teme. Astfel se observă în mod just cum poetul trece de la sentimente de dor și de așteptare (Sara pe deal), sau de la regretul unei iubiri pierdute (Freamăt de codru) la iubirea pătimașă (Crăiasa din povești) și de aci la sentimentul dureros al despărțirii dintre îndrăgostiți (Adio și Despărțire). Pe drept cuvînt, autoarea lucrării îl consideră pe Eminescu drept un mare poet național și universal, punîndu-l alături de Pușkin, Goethe, V. Hugo și Byron.

Lucrarea Magdei Crăciun și altele citate în cărți în care se tratează despre opera altor poeți, m-a făcut să-mi dau seama de importanța pe care o poate avea concursul „Iubiți cartea” în înmulțirea necontenită a numărului iubitorilor de versuri. De aceea, propun organizatorilor concursului să instituie premii speciale pentru concurenții care își vor alege ca temă tratarea unei opere poetice și în special pentru aceia care vor dovedi dragoste și înțelegere deosebită pentru poezie. Mă gîndesc că nu ar fi greu de organizat chiar reuniuni ale concurenților la care să se recite versuri din poezii clasici și din poezia noastră nouă și în care să se evoce figura unuia dintre marii cîntăreți ai literaturii noastre.

Nu m-a surprins faptul că multe dintre lucrările deosebit de valoroase, au fost scrise de elevi ai școlilor medii. Era normal ca aceștia, studiînd în școală operele celor mai importanți scriitori, să dea la concurs lucrări reușite. M-a impresionat totuși sobrietatea și preciziunea de exprimare cu totul deosebite ale concurenței Rotaru Adriana, care a scris despre O scrisoare pierdută de I. L. Caragiale. Pe numai trei pagini, concurența a reușit să prezinte toate elementele

valoroase ale nemuritoarei comedii. În centrul preocupării concurenței a fost de a scoate în lumină conflictul piesei, conflict care bine analizat a atras după sine și caracterizarea fiecărui personaj. Eleva Rotaru Adriana știe să sintetizeze cele mai grele și mai ample momente în câteva imagini și să caracterizeze personajele prin câteva aprecieri subtile ca nuanță și diversitate.

Următorul pasaj extras din lucrare poate dovedi cele spuse mai sus:

— „Cașavencu — politician demagog, dornic de parvenire; Trahanache — bogătaș retrograd, incult, necinstit; Pristanda — funcționarul mărunț, lingușitor, servil al mai marilor zilei; toți aceștia sînt figuri desprinse din societatea în care banul e atotputernic, în care totul se vinde și se cumpără”.

Aceleași aptitudini de bun cititor le dovedește și elevul Rădăceanu Eduard din clasa IX-a B tot de la liceul „N. Bălcescu”. El concurează cu tema: **Oameni sărmani** de F. M. Dostoievski. În general romanele psihologice și de atmosferă se pretează mai puțin la o povestire din partea concurenților. Firul epic e atît de întortochiat și atît de des întrerupt de autor, încît unui concurent mai puțin încercat s-ar putea încerca într-un labirint din care n-ar mai putea ieși. Rădăceanu Eduard, cu rare excepții, reușește să se strecoare prin acest labirint și să urmărească firul acțiunii paralel cu analiza frământărilor care stăpînesc sufletele eroilor lui Dostoievski. În felul acesta lucrarea este interesantă și aprecierile concurenților, asupra personajelor și asupra întregului roman, sînt în general juste.

Dar aceste lucrări mă obligă să revin cu o problemă pe care am mai ridicat-o într-un articol mai vechi. Îmi exprimam atunci părerea că la concursul „Iubiți cartea” trebuie create condiții diferite pentru diferitele categorii de cititori. Nu putem pune în situații asemănătoare, pe elevul sau studentul care au ca preocupare principală studiul și lectura, cu muncitorii, țărani, tehnicienii și funcționarii care citesc numai în orele libere și atunci fără îndrumarea permanentă și calificată pe care o au primii. Totuși, la concurs, în faza finală, toți concurenții primesc subiecte asemănătoare, ceea ce nu e nici drept și nici nu poate să ne ajute pentru a ne face o idee de posibilitățile reale ale fiecărui concurent în parte. De aceea cred că subiectele de concurs ar trebui să țină seama de pregătirea și ocupația fiecărui concurent.

Astfel, unui elev din clasele superioare sau unui student ar trebui să i se dea să trateze probleme mai vaste, de sinteză sau de analiză literară mai adîncă, din opera unui autor sau studii comparative între mai mulți autori, apropiați prin tematică sau prin mijloacele comune de creație.

Dacă în loc de subiectul **O scrisoare pierdută**, de exemplu, eleva Rotaru Adriana ar fi fost obligată să trateze o temă mai vastă, cum ar fi „conflictul în opera dramatică a lui I. L. Caragiale” sau „eroi și moravuri” în opera aceluiași scriitor, comisia concursului și-ar fi putut forma, cu mai multă ușurință o părere cu privire la posibilitățile și pregătirea cititorului respectiv.

Multe alte lucrări pe care le-am citit nu se depărtează de relatarea sumară a subiectului cărții respective. În cel mai bun caz, alături de această săracă rezumare, se mai adaugă câteva date despre autor și alții. Concursul „Iubiți cartea” nu este, fără îndoială, o probă didactică, el nu poate fi nici odată comparat cu un examen. Comisia trebuie să creadă concurenților condițiile necesare pentru ca ei în voie să poată scrie despre cărțile care le-au plăcut, despre cele care i-au pasionat mai mult. De aceea după părerea mea, comisia nu se poate mulțumi să constate numai că o carte sau mai multe cărți au fost citite. Numai cu controlul asupra cititului propriu-zis am făcut doar o parte din acțiunea de îndrumare și valorificare a lecturii. Eu cred că scopul concursului este în primul rând să stimuleze lectura și să-i obișnuiască pe cititori cu analiza literară, cu aprecierea valorii artistice a lucrării, cu compararea și ierarhizarea diferitelor opere, cu înțelegerea mai adâncă a ceea ce se numește creație artistică.

Pentru aceasta în jurul concursului „Iubiți cartea” ar trebui intensificată nu numai acțiunea de popularizare a cărților, ci și opera de educare a cititorilor. Înainte de a se prezenta la ultima probă scrisă concursului, cititorii ar trebui să fie adunați în câteva rânduri la bibliotecă. Acolo, bibliotecarii, profesorii de literatură, să arate concurenților felul cum trebuie analizată și apreciată o operă literară. Dacă aceste întâlniri ar fi organizate și sub forma unor seminarii, rezultatele ar fi mai bune, deoarece participanții s-ar obișnui ei singuri să facă analiza și aprecierea valorii artistice a unei lucrări.

Procedind în acest fel concursul și-ar lărgi cadrul obiectivelor pe care le urmărește și ar contribui efectiv la ridicarea nivelului cultural al cititorilor. Cu alte cuvinte, sînt de părere că a sosit momentul de a mări exigențele față de concurenți, dar odată cu aceasta trebuie intensificată și acțiunea de pregătire a lor pentru concurs.

Am făcut în acest articol unele observații pe baza lecturii citorva lucrări prezentate la concurs. După părerea mea, cunoscînd și lucrările prezentate în anii trecuți, se poate vorbi — fără îndoială de un simțitor progres, de pași siguri și îmbucurători.

Varietatea tematică a lucrărilor, seriozitatea și chiar talentul cu care se exprimă unii

dintre concurenți, numărul din ce în ce mai mare de muncitori din uzine care participă la concurs și obțin bune rezultate, dovedesc progresul și meritul celor ce conduc această minunată întrecere între iubitorii cărții literare.

Este cazul însă ca organizatorii concursului „Iubiți cartea” să intensifice și mai mult munca cu participanții la concurs și să insiste în special, asupra creșterii calitative a cititorilor.

ȘTIRI

În biblioteca orașenească a orașului Daugavpilis, R. S. S. Lituaniană, a avut loc o întâlnire a cititorilor cu I. Ehrenburg. Scriitorul a povestit despre drumul creației sale, despre planurile sale, despre impresiile sale din străinătate. Convorbirea s-a desfășurat într-un mod simplu și animat.

★

Biblioteca sindicală a orașului Tușino (regiunea Moscova) a organizat nu de mult o vizionare a spectacolului **Izvorul veșnic** de Dimitri Zorin, la Teatrul Mic. După aceea a avut loc o dezbateri asupra piesei la care au fost invitați autorul dramei, Dimitri Zorin și regizorul spectacolului B. Babocichin. La schimbul de păreri, foarte animat, au participat zece cititori. Ei au remarcat calitățile principale ale piesei: limbaul minunat, caracterele pronunțat populare, figura inspiratoare a lui V. I. Lenin. O apreciere foarte bună au primit-o regizorul spectacolului și actorii din rolurile principale.

Cititorii bibliotecii au arătat că pe deplin merit, piesa a fost propusă pentru premiul Lenin.

Dimitri Zorin și B. Babocichin au povestit în mod amănunțit despre rodnicia lor colaborare, pentru punerea în scenă a acestei piese. Au participat mai mult de 100 persoane.

Magda Crăciun îndrăgește poeziile lui Eminescu. Ii place adâncimea ideilor, căldura sentimentelor și, mai presus decât orice, muzicalitatea deosebită a versurilor eminesciene.

Concurența și-a propus să scrie despre poeziile lui Mihail Eminescu, subiect vast și nu ușor de tratat. Partea cea mai dificilă era găsirea unei metode de sistematizare a materialului analizat. Concurența, dovedind o bună cunoaștere a operei poetice a lui Eminescu, a prezentat poeziile grupate pe teme: poezia cu caracter social, de critică și revoltă față de nedreptățile din acea vreme, poezia de dragoste, poezia naturii, etc. În cadrul fiecărei teme concurența, după o prezentare a ideilor și sentimentelor de care era animat poetul, aduce în sprijinul afirmațiilor făcute de ea, nenumărate exemplificări din poeziile lui Eminescu. Cele mai frumoase și mai sugestive versuri, sînt redată cu ușurință și exactitate, concurența impresionînd prin mulțimea citatelor și fidelitatea memoriei.

Interesantă este și legătura pe care o face dînsa între poeziile din cadrul aceleiași teme. Astfel se observă în mod just cum poetul trece de la sentimente de dor și de așteptare (Sara pe deal), sau de la regretul unei iubiri pierdute (Freamăt de codru) la iubirea pătimașă (Crăiasa din povești) și de aci la sentimentul dureros al despărțirii dintre îndrăgostiți (Adio și Despărțire). Pe drept cuvînt, autoarea lucrării îl consideră pe Eminescu drept un mare poet național și universal, punîndu-l alături de Pușkin, Goethe, V. Hugo și Byron.

Lucrarea Magdei Crăciun și alte câteva lucrări în care se tratează despre opera altor poeți, m-a făcut să-mi dau seama de importanța pe care o poate avea concursul „Iubiți cartea” în înmulțirea neconținută a numărului iubitorilor de versuri. De aceea, propun organizatorilor concursului să instituie premii speciale pentru concurenții care își vor alege ca temă tratarea unei opere poetice și în special pentru aceia care vor dovedi dragoste și înțelegere deosebită pentru poezie. Mă gîndesc că nu ar fi greu de organizat chiar reuniuni ale concurenților la care să se recite versuri din poezii clasice și din poezia noastră nouă și în care să se evoce figura unuia dintre marii cîntăreți ai literaturii noastre.

Nu m-a surprins faptul că multe dintre lucrările deosebit de valoroase, au fost scrise de elevi ai școlilor medii. Era normal ca aceștia, studiînd în școală operele celor mai importanți scriitori, să dea la concurs lucrări reușite. M-a impresionat totuși sobrietatea și precizia de exprimare a tuturor deosebite ale concurenței Rotaru Adriana, care a scris despre O scrisoare pierdută de I. L. Caragiale. Pe numai trei pagini, concurența a reușit să prezinte toate elementele

valoroase ale nemuritoareii comedii. În centrul preocupării concurenței a fost de a scoate în lumină conflictul piesei, conflict care bine analizat a atras după sine și caracterizarea fiecărui personaj. Eleva Rotaru Adriana știe să sintetizeze cele mai grele și mai ample momente în câteva imagini și să caracterizeze personajele prin câteva aprecieri subtile ca nuanță și diversitate.

Următorul pasaj extras din lucrare poate dovedi cele spuse mai sus :

— „Cașavencu — politician demagog, dornic de parvenire ; Trahanache — bogătaș retrograd, incult, necinstit ; Pristanda — funcționarul mărunț, lingușitor, servil al marilor zilei ; toți aceștia sînt figuri desprinsе din societatea în care banul e atotputernic, în care totul se vinde și se cumpără”.

Aceleași aptitudini de bun cititor le dovedește și elevul Rădăceanu Eduard din clasa IX-a B tot de la liceul „N. Bălcescu”. El concurează cu tema : **Oameni sărmani** de F. M. Dostoievski. În general romanele psihologice și de atmosferă se pretează mai puțin la o povestire din partea concurenților. Firul epic e atît de întortochiat și atît de des întrerupt de autor, încît un concurent mai puțin încercat s-ar putea încurca într-un labirint din care n-ar mai putea ieși. Rădăceanu Eduard, cu rare excepții, reușește să se strecoare prin acest labirint și să urmărească firul acțiunii paralel cu analiza frământărilor care stăpînesc sufletele eroilor lui Dostoievski. În felul acesta lucrarea este interesantă și aprecierile concurenților, asupra personajelor și asupra întregului roman, sînt în general juste.

Dar aceste lucrări mă obligă să revin eu o problemă pe care am mai ridicat-o într-un articol mai vechi. Imi exprimam atunci părerea că la concursul „Iubiți cartea” trebuie create condiții diferite pentru diferitele categorii de cititori. Nu putem pune în situații asemănătoare, pe elevul sau studentul care au ca preocupare principală studiul și lectura, cu muncitorii, țărani, tehnicienii și funcționarii care citesc numai în orele libere și atunci fără îndrumarea permanentă și calificată pe care o au primii. Totuși, la concurs, în faza finală, toți concurenții primesc subiecte asemănătoare, ceea ce nu e nici drept și nici nu poate să ne ajute pentru a ne face o idee de posibilitățile reale ale fiecărui concurent în parte. De aceea cred că subiectele de concurs ar trebui să țină seama de pregătirea și ocupația fiecărui concurent.

Astfel, unui elev din clasele superioare sau unui student ar trebui să i se dea să trateze probleme mai vaste, de sinteză sau de analiză literară mai adîncă, din opera unui autor sau studii comparative între mai mulți autori, apropiați prin tematică sau prin mijloacele comune de creație.

Dacă în loc de subiectul **O scrisoare pierdută**, de exemplu, eleva Rotaru Adriana ar fi fost obligată să trateze o temă mai vastă, cum ar fi „conflictul în opera dramatică a lui I. L. Caragiale“ sau „eroi și moravuri“ în opera aceluiași scriitor, comisia concursului și-ar fi putut forma, cu mai multă ușurință o părere cu privire la posibilitățile și pregătirea cititorului respectiv.

Multe alte lucrări pe care le-am citit nu se depărtează de relatarea sumară a subiectului cărții respective. În cel mai bun caz, alături de această săracă rezumare, se mai adaugă câteva date despre autor și atât. Concursul „Iubiți cartea“ nu este, fără îndoială, o probă didactică, el nu poate fi nici odată comparat cu un examen. Comisia trebuie să creadă concurenților condițiile necesare pentru ca ei în voie să poată scrie despre cărțile care le-au plăcut, despre cele care i-au pasionat mai mult. De aceea după părerea mea, comisia nu se poate mulțumi să constate numai că o carte sau mai multe cărți au fost citite. Numai cu controlul asupra cititului propriu-zis am făcut doar o parte din acțiunea de îndrumare și valorificare a lecturii. Eu cred că scopul concursului este în primul rând să stimuleze lectura și să-i obișnuiască pe cititori cu analiza literară, cu aprecierea valorii artistice a lucrării, cu compararea și ierarhizarea diferitelor opere, cu înțelegerea mai adâncă a ceea ce se numește creație artistică.

Pentru aceasta în jurul concursului „Iubiți cartea“ ar trebui intensificată nu numai acțiunea de popularizare a cărților, ci și opera de educare a cititorilor. Înainte de a se prezenta la ultima probă scrisă concursului, cititorii ar trebui să fie adunați în câteva grupuri la bibliotecă. Acolo, bibliotecarii, profesorii de literatură, să arate concurenților felul cum trebuie analizată și apreciată o operă literară. Dacă aceste întâlniri ar fi organizate și sub forma unor seminarii, rezultatele ar fi mai bune, deoarece participanții s-ar obișnui ei singuri să facă analiza și aprecierea valorii artistice a unei lucrări.

Procedind în acest fel concursul și-ar lărgi cadrul obiectivelor pe care le urmărește și ar contribui efectiv la ridicarea nivelului cultural al cititorilor. Cu alte cuvinte, sînt de părere că a sosit momentul de a mări exigențele față de concurenți, dar odată cu aceasta trebuie intensificată și acțiunea de pregătire a lor pentru concurs.

Am făcut în acest articol unele observații pe baza lecturii citorva lucrări prezentate la concurs. După părerea mea, cunoscînd și lucrările prezentate în anii trecuți, se poate vorbi — fără îndoială de un simțitor progres, de pași siguri și îmbucurători.

Varietatea tematică a lucrărilor, seriozitatea și chiar talentul cu care se exprimă unii

dintre concurenți, numărul din ce în ce mai mare de nuncitori din uzine care participă la concurs și obțin bune rezultate, dovedesc progresul și meritul celor ce conduc această minunată întrecere între iubitorii cărții literare.

Este cazul însă ca organizatorii concursului „Iubiți cartea“ să intensifice și mai mult munca cu participanții la concurs și să insiste în special, asupra creșterii calitative a cititorilor.

ȘTIRI

În biblioteca orașenească a orașului Daugapilis, R. S. S. Lituaniană, a avut loc o întâlnire a cititorilor cu I. Ehrenburg. Scriitorul a povestit despre drumul creației sale, despre planurile sale, despre impresiile sale din străinătate. Convorbirea s-a desfășurat într-un mod simplu și animat.

★

Biblioteca sindicală a orașului Tușino (regiunea Moscova) a organizat nu de mult o vizionare a spectacolului **Izvorul veșnic** de Dimitri Zorin, la Teatrul Mic. După aceea a avut loc o dezbateri asupra piesei la care au fost invitați autorul dramei, Dimitri Zorin și regizorul spectacolului B. Babocichin. La schimbul de păreri, foarte animat, au participat zece cititori. Ei au remarcat calitățile principale ale piesei: limbajul minunat, caracterele pronunțat populare, figura inspiratoare a lui V. I. Lenin. O apreciere foarte bună au primit-o regizorul spectacolului și actorii din rolurile principale.

Cititorii bibliotecii au arătat că pe deplin merit, piesa a fost propusă pentru premiul Lenin.

Dimitri Zorin și B. Babocichin au povestit în mod amănunțit despre rodnicia lor colaborare, pentru punerea în scenă a acestei piese. Au participat mai mult de 100 persoane.

IOAN DOMȘA

În anul 1949, o dată cu reorganizarea bibliotecilor de învățământ superior, activitatea bibliografică în cadrul Bibliotecii Centrale Universitare din Cluj a început să ia consistență și să se contureze ca acel element nou care deosebește adine bibliotecile moderne de cele din trecut. S-a dat impuls muncii de informare bibliografică verbală¹⁾, care se îndeplinea cu totul necorespunzător și ruptă de realitățile vieții noi. S-a pornit tot atunci acțiunea organizată pentru alcătuirea de materiale bibliografice în scris, fie la cerere, fie din inițiativa instituției, reluându-se astfel, pe alte baze, firul prea de vreme rupt, al acțiunii începute în anul 1926 de către savantul Emil Racoviță și bibliotecarul A. Valentiny, prin alcătuirea Catalogului revistelor științifice și medicale din Cluj.

Despre felul cum s-a început munca bibliografică și despre ceea ce s-a realizat pînă în anul 1955 s-a scris²⁾. În rîndurile ce urmează vom încerca să prezentăm materialele bibliografice cele mai importante alcătuite în cadrul serviciului nostru bibliografic în anul 1957—58.

La cerere, s-au alcătuit și dactilografiate 30 bibliografii, în general cu caracter de recomandare, cuprinzînd 975 titluri de opere separate și articole din periodice. Evidența acestor bibliografii s-a făcut într-un registru special, notîndu-se: a) titlul temei, b) data cererii și a întocmirii, c) numărul titlurilor cuprinse, d) dacă este sau nu adnotată, e) cine a cerut-o și f) cine a alcătuit-o.

Majoritatea listelor bibliografice fac parte din domeniul științelor sociale, literaturii, istoriei și din domeniul biografiei regiunii Cluj. Menționăm cîteva, în ordinea cronologică a întocmirii lor: 1) Unitatea și lupta contrariilor (18 titluri), 2) Din istoria mișcării muncitorești a orașului Cluj, 1848—1948 (176 titluri), 3) Desfășurarea luptelor ceferiștilor din Transilvania în anul 1933 (131 titluri), 4) Dezvoltarea politică și socială a

orașului și regiunii Cluj (36 titluri, cuprinzînd numai lucrări de sinteză, 5) Personalități politice și culturale din orașul și regiunea Cluj (55 titluri), 6) Normarea socialistă a muncii (39 titluri), 7) Relațiile romîno-ruse (44 titluri, cuprinzînd material selecționat apărut după anul 1949), 8) Opera și viața lui Iosif Vulcan (24 titluri, cuprinzînd numai material aflat la B.C.U. Cluj, fiind cerută de Muzeul Regional de la Oradea), 9) Clasicii marxism-leninismului despre stat (20 titluri), 10) Clasicii marxism-leninismului despre revoluția proletară (39 titluri).

Unele din aceste liste bibliografice au fost cerute de cabinetul de partid, de secția științifică a regiunii de partid, de cadrele didactice de la catedra istoriei mișcării muncitorești, de colectivele care studiază regiunea Cluj, etc. Cererea relativ bogată de informații bibliografice privind orașul și regiunea Cluj se explică prin faptul, devenit cunoscut multora, că în cadrul serviciului nostru bibliografic s-a alcătuit un fișier bibliografic al orașului și regiunii Cluj, fișier azi utilizabil și în continuă creștere³⁾.

Caracteristica esențială a listelor bibliografice alcătuite la cerere este evitarea șablonului, a alcătuirii lor după o schemă tip. Respectînd principiile generale de alcătuire a bibliografiilor, s-a căutat ca aceste liste bibliografice să fie întocmite, în primul rînd, ținîndu-se seama de destinația lor. Cuprinsul și uneori chiar structura, le-a fost determinată de către persoana sau instituția care le-a cerut. Aceasta, deoarece întotdeauna cînd se alcătuiește o listă bibliografică la cerere, se cer solicitantului toate informațiile necesare, și anume: scopul biografiei; pregătirea persoanei care o consultă; cunoștințele destinatarului asupra temei respective; etc. De aici provine caracterul limitativ și de recomandare al prezentării lucrărilor în listele bibliografice, ele ne avînd pentru alte persoane sau instituții decît parțial valabilitate. Ca exemplu

1) Organizarea și activitatea unei secții de informare bibliografică. In: Căluza bibliotecarului, X (1957), nr. 4, p. 10—12.

2) Din activitatea bibliografică a Bibliotecii centrale universitare din Cluj. In: Studii și cercetări de bibliologie. Buc., 1955, p. 404—406.

3) T. Bugnariu. Despre bibliografia orașului Cluj și problema bibliografiilor pentru studiul regiunii. In: Căluza bibliotecarului, X (1957), nr. 8, p. 24—26.

amintim faptul, că în probleme de ideologie marxist-leninistă, anumite persoane subliniază că doresc numai material din operele clasice; altele, dimpotrivă, arată că le interesează numai prelucrări noi, operele clasice fiindu-le îndeajuns de cunoscute. De asemenea, unele persoane cer să li se indice numai materiale din periodice, deoarece, afirmă ele, lucrările separate conțin material depășit. Destinatarul mai determină, în bună măsură, oportunitatea adnotărilor sau omiterea lor. În general, listele bibliografice de recomandare alcătuite de către serviciul nostru bibliografic sînt fără adnotări, făcîndu-se doar scurte note explicative a titlului, cînd el nu redă suficient cuprinsul.

În ceea ce privește sistematizarea materialului din cadrul unei liste bibliografice, aceasta depinde în bună măsură de însuși materialul respectiv. Astfel, în lista bibliografică Clasicii marxism-leninismului despre stat s-au indicat, în ordine, operele lui Marx, Engels, și Lenin, iar în cadrul fiecărui autor titlurile lucrărilor s-au grupat fie cronologic, fie în ordinea importanței lor. Trebuie să subliniem faptul că aranjarea lucrărilor în ordinea alfabetică a autorilor sau a titlurilor s-a limitat cît mai mult, pentru a face loc aranjării logice, cronologice sau după importanța ideologică a lucrărilor. Sînt însă și cazuri cînd ordinea alfabetică s-a dovedit utilă sau necesară, așa cum s-a făcut în capitolul III al listei bibliografice **Din istoria mișcării muncitorești a orașului Cluj, 1848—1948**, capitol care cuprinde înșirarea alfabetică a periodicelor apărute în Cluj. Socotim deci necesară ordinea alfabetică în diferite repertorii de periodice sau în bibliografia de evidență.

Alcătuirea listelor bibliografice la cerere completează informația bibliografică verbală; listele acestea se alcătuiesc relativ ușor, pe baza instrumentelor bibliografice existente în cadrul serviciului. Un exemplar dactilografiat al listei rămîne în arhiva serviciului bibliografic, unde poate fi consultată și de către alte persoane, deși unele din aceste liste bibliografice, prin însăși natura lor, au o viață efemeră și sînt repede depășite.

Pentru a sprijini mai larg munca de cercetare științifică, serviciul bibliografic de la Biblioteca centrală universitară din Cluj a pornit la întocmirea unor bibliografii mai cuprinzătoare și de interes mai general, precum și la alcătuirea de repertorii a publi-

cațiilor periodice ce se află în orașul Cluj. Trei lucrări bibliografice izvorîte din inițiativa serviciului s-au realizat sau au fost definitivare în anul 1957/58; 1) **Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și Războiul civil în dramaturgia sovietică**, 2) **Repertoriul periodicelor din țările de democrație populară, apărute în anii 1946—1956 și intrate în bibliotecile științifice din Cluj pînă la 31 decembrie 1956**, 3) **Bibliografia lui George Coșbuc**.

Prima bibliografie, alcătuită în cinstea zilei de 7 Noiembrie, cuprinde 56 titluri de lucrări, precum și recenzii asupra acestora. Materialul a fost sistematizat în 3 grupe: a) Probleme generale, b) Piese de teatru, c) Recenzii și dări de seamă asupra pieselor și spectacolelor. Lucrările indicate sînt scrise în limbile română, rusă, maghiară și franceză. Lipsesc adnotările, deși uneori ar fi utile, dat fiind că lista bibliografică are mai mult un caracter informativ, nefiind destinată unei difuzări largi, ci doar dactilografiată în mai multe exemplare și difuzată într-un cadru restrîns.

Repertoriul periodicelor din țările de democrație populară, care a fost precedată în anul 1956 de un Repertoriu al periodicelor străine (în special din țările occidentale), a devenit necesar pentru a se asigura numeroșilor cercetători o informare imediată și precisă asupra titlurilor de periodice și asupra colecțiilor existente în orașul Cluj în cadrul bibliotecilor de învățămînt superior și în cele ale bibliotecii Filialei Academiei R.P.R. Repertoriul are 117 pagini; el cuprinde 892 titluri de periodice, grupate pe specialități, iar în cadrul specialității titlurile sînt aranjate alfabetic. Un indice alfabetic al titlurilor periodicelor grupate pe țări, cu trimitere la numărul de ordine al titlului, ușurează consultarea. Acest repertoriu a fost litografiat în 500 exemplare și difuzat la toate instituțiile și întreprinderile mai importante din oraș și regiune, precum și în alte localități din țară.

Utilitatea acestor repertorii este unanim recunoscută; repertoriul nostru aruncă o lumină grăitoare asupra politicii de completare a colecțiilor de periodice ale unor biblioteci, deoarece sub un singur titlu se arată anii și numerele existente, ca și cei lipsă de la 8 biblioteci științifice din orașul Cluj. Și sub acest aspect, concluziile la care ajunge cercetătorul repertoriului nu sînt de multe ori favorabile bibliotecilor sau organelor care au avut sarcina de a asigura

justă și corespunzătoare colecționare a periodicelor din țările de democrație populară, potrivit profilului lor.

Repertoriul periodicelor din țările de democrație populară câștigă mult în calitate, prin faptul că înglobează o perioadă de timp relativ lungă: 1946—1956. În adevăr, fără a diminua valoarea repertoriilor sau a cataloagelor de publicații anuale, trebuie să subliniem marea utilitate a repertoriilor care îmbrățișează o perioadă mai mare de timp, (10—20 ani, sau chiar și mai mult) aceasta e valabil mai ales pentru periodice, evitându-se astfel ruperea colecțiilor în prea multe părți și deci scăderea valorii informației bibliografice. În stadiul actual al organizării informației științifice din țara noastră, întocmirea de repertorii de periodice constituie o contribuție reală la sprijinirea muncii de cercetare. Nu există pericolul de a se cădea în paralelism, chiar dacă toate bibliotecile mai mari ar alcătui astfel de repertorii, așa cum face și Biblioteca Academiei R.P.R., fie pe orașe, fie pe ramuri de biblioteci; aceasta nu numai că nu ar constitui un paralelism, ci dimpotrivă o îmbogățire a informației căci s-ar pune la îndemână cercetătorilor date mai bogate asupra unor periodice și asupra locurilor unde se află rămânând la aprecierea lor căror bibliotecii se adresează pentru a le cerceta sau a le trimite prumuta.

Bibliografia lui George Coșbuc este rezultatul unei munci colective la care au luat parte atât bibliotecari din cadrul diferitelor servicii ale Bibliotecii centrale universitare din Cluj, cât și persoane din afara bibliotecii noastre. Rolul serviciului bibliografic a fost de a coordona și îndruma toată munca de bibliografiere, care a durat 3 ani, încheindu-se în primul trimestru al anului 1958. Concepută ca o bibliografie completă asupra operei poetului, ea a adunat și majoritatea lucrărilor și informațiilor despre viața și opera lui. Parcurgerea a peste 500 titluri de periodice apărute între 1884—1952, întocmirea a peste 4500 fișe manuscrise a necesitat un efort deosebit și o perseverență care nu a cedat în fața numeroaselor dificultăți. S-au comis unele greșeli oarecum inevitabile când e vorba de o lucrare de proporții atât de mari, dar ele au fost corectate pe parcurs. Una dintre cele mai mari greutăți în muncă a constat în lipsa unor anumite lucrări și a unor publicații periodice complete, ceea ce a dus la o corespondență intensă și la deplasări în

diferite localități la toate bibliotecile mari din țară.

Cea mai grea problemă de rezolvat, căreia ne-am străduit să-i dăm o soluție cât mai satisfăcătoare, a fost sistematizarea materialului. Aceasta s-a făcut în așa fel încât să reiasă limpede activitatea creatoare a poetului în dezvoltarea ei în timp, să se evidențieze multiplele lui preocupări prin adunarea la un loc a unor lucrări asemănătoare (în special în proză) și să se remarce clar atitudinea criticii literare față de opera poetului în diferitele etape ale creației lui, precum și după moarte pînă în zilele noastre. Socotim utilă prezentarea, cel puțin parțială, a cuprinsului bibliografiei, care prin el însuși reliefează mulțimea problemelor ce trebuiau rezolvate; mai subliniem faptul că în cadrul diferitelor grupe ordinea generală de aranjare a fost cea cronologică.

Iată planul: a) Introducerea la bibliografie. b) Lista periodicelor și a abrevierilor lor. c) Lista periodicelor la care a colaborat Coșbuc. **Opera lui George Coșbuc:** A) Opera publicată în periodice și volume, pe titluri I. Poezia: a) Musa Comeșană, b) Poezii publicate în timpul vieții poetului, c) Poezii publicate postum, d) Poezii probabile de Coșbuc. II. Proza: 1. Proza literară: a) Povestiri autobiografice, b) Schițe și povestiri, c) Povestiri cu caracter istoric, d) Povestiri pentru copii, 2. Istorie și critică literară. 3. Probleme de limbă. 4. Literatură populară. 5. Publicistica: a) Articole cu caracter social-cultural, b) Lupta împotriva superstițiilor, etc. 6. Corespondența. 7. Proza probabilă de Coșbuc. B) Opera publicată în volum. Ediții: I. Poezia. II. Proza. III. Culegeri de poezie și proză. C) Traduceri de Coșbuc: I. Poezia. II. Proza. D) Traduceri din opera lui Coșbuc. **Despre opera lui George Coșbuc:** I. Lucrări cu caracter general. II. Istoria și critica literară despre opera lui Coșbuc, văzută în etapa: 1. Pînă la 1893. 2. De la 1893 pînă la 1900: a) Balade și idile, b) Procesul literar Coșbuc, etc. 3. De la 1900 pînă la 1918. III. Considerații generale privind opera și memoria poetului: 1) 1918—1944 și 2) 1945—1957. III. Alte probleme privind opera lui Coșbuc: a) Analiza literară și note despre unele poezii, b) Influența poeziei lui Coșbuc, etc. V. Despre Coșbuc traducător. **Despre viața lui George Coșbuc:** 1. Satul. Originea. Familia. 2. Amintiri. 3. Date biografice. Varia. I. Note muzicale pe text de Coșbuc. II. Poezii închinare sau imitate

după Coșbuc. III. Indice alfabetic al operei pe titluri. Indice de nume și localități.

Acum bibliografia lui George Coșbuc a fost predată editurii și sperăm să fie tipărită în decursul acestui an, urmînd ca apoi critica constructivă să-și spună părerea, să aducă completări și să îndrepte eventualele greșeli.

Pentru cunoașterea operei și activității poetului George Coșbuc, a acestui „suflet din sufletul neamului nostru“, bibliografia va constitui un sprijin serios, tot așa cum ea va ajuta la publicarea operei complete a poetului, lucrare așteptată cu nerăbdare de masele de cititori.

Prezentarea materialelor bibliografice alcătuite la B.C.P. Cluj în anul 1957/58, impune și câteva considerații ce ar putea fi valabile și pentru alte biblioteci:

a) Munca bibliografică în cadrul marilor biblioteci nu trebuie să fie apanajul unui singur serviciu, în ea putîndu-se atrage și bibliotecari din cadrul altor servicii.

b) Colaborarea cu specialiștii din afara bibliotecii este utilă, uneori chiar necesară. Succesul acestei colaborări depinde de calificarea specialistului și de felul cum apreciază el munca bibliografică, dar mai ales depinde de priceperea bibliografului care coordonează lucrarea, pentru a se păstra un echilibru just între punctul de vedere bibliografic și între tendința specialistului de a depăși cadrul bibliografic și de a imprima

amprenta preocupărilor personale în cuprinsul și structura bibliografiei.

c) Colaborarea între marile biblioteci din țară este absolut necesară cînd este vorba de alcătuirea unor bibliografii retrospective de felul celei a lui Coșbuc. Biblioteca noastră a fost sprijinită în această muncă în mod tovarășesc și colegial de către Biblioteca Academiei R.P.R. și de către Biblioteca centrală universitară din Iași.

d) Coordonarea activității bibliografice din țară rămîne încă de îndeplinit în viitor, pentru a se ajunge la rezultate mai bune, cu eforturi mai mici. În acest sens am sugerat alcătuirea sistematică de indici ale diferitelor reviste importante din țară, repartizate pe biblioteci, precum și schimbul activ de informații bibliografice.

e) Publicarea (tipărirea sau litografierea) bibliografiilor trebuie să se facă cu mai mult curaj, eliminînd teama că nu s-a realizat ceva „perfect“, căci acest lucru nu duce decît la stagnare și inactivitate. Chiar cu lipsuri, cu dibuiri și tatonări, bibliografiile vor reuși cu încetul să-și facă drum, fiecare cu destinația ei. Trebuie biruită rezistența sau lipsa de încredere față de munca bibliografică, manifestată în special la unii oameni de știință, cărora e bine să li se amintească cum au prețuit activitatea bibliografică unele mari personalități, începînd cu elascii marxism-leninismului, pînă la numeroși savanți romîni, între care domină figura de documentalist și bibliograf a lui Emil Racoviță.

CALENDARUL NOSTRU

24 iulie. Se împlinesc 130 de ani de la nașterea marelui democrat revoluționar rus N. G. Cernișevski. (Vezi Călăuza bibliotecarului, 1956, nr. 6, p. 44.)

★

27 iulie. Se împlinesc 105 ani de la nașterea lui V. G. Korolenko, strălucit scriitor democrat rus și activist pe tîmîm social. (Vezi Călăuza bibliotecarului, 1956, nr. 6, p. 45.)

Necesitatea profilării bibliotecilor științifice

Ing. MIRCEA MANOLACHE și JANETA ENE
Institutul Politehnic Galați

În cadrul consfătuirii conducătorilor de biblioteci științifice din R.P.R., care a avut loc în iulie 1957 la Ministerul Învățămîntului și Culturii, s-a preconizat profilarea bibliotecilor științifice în funcție de specificul instituțiilor pe care le deservește.

În acest scop s-au luat hotărîri cu privire la aprovizionarea cu cărți și colecții de reviste în cursul anilor viitori, precum și alcătuirea catalogului cumulativ de către Biblioteca Centrală de Stat, pentru a se cunoaște fondul documentelor existent în țară, acest catalog ar putea servi eventual și la o regrupare a fondului general, conform profilului fiecărei biblioteci.

Profilarea bibliotecii noastre și înzestrarea ei cu un fond documentar pe cît posibil corespunzător, constituie problema centrală în jurul căreia gravitează aproape întreaga noastră activitate. Aceasta apare ca o necesitate cu atît mai evidentă cu cît bibliotecă noastră, deși mică, trebuie să satisfacă cerințele unui Institut cu un profil eterogen (Construcții Navale, Piscicole, Industrie Alimentare).

Necesitatea profilării bibliotecii noastre se impune și pe considerentul că ea este rezultatul comasării a trei biblioteci diferite, care au adus, în măsură mai mare sau mai mică, documentație din domenii diverse, unele fără legătură cu specificul institutului de la care a provenit.

Faptul că sîntem distanțați de centrele universitare vechi și că sîntem o bibliotecă relativ tînără (7 ani) fără să fi avut timpul necesar pentru o bună înzestrare, face să se simtă și mai mult lipsa unui material de bază corespunzător profilului Institutului Politehnic pe care-l deservește.

Printre materialele existente la noi putem cita desule care nu se încadrează în specificul nostru și care, cel puțin în ultimii doi ani, nu au avut nici o mișcare, ca de pildă, unele cărți de medicină sau din industria textilă.

Exemple asemănătoare se pot găsi, fără îndoială, în oricare bibliotecă științifică, în număr mai mic sau mai mare, în funcție de vechimea și de transformările pe care le-a avut de suferit.

Profilarea bibliotecilor și regruparea fondului existent ar rezolva o sumă întreagă de probleme, unele foarte acute, ca de exemplu, munca de cercetare științifică a cadrelor didactice din învățămîntul superior și a cercetătorilor din celelalte instituții de stat și din întreprinderile industriale (din centrele respective), munca de documentare a studenților ce activează în cercurile științifice și a acelor care își pregătesc proiectele de an și mai ales lucrările de diplomă, ca și munca de cercetare și documentare științifică a aspiranților care și pregătesc disertațiile pentru titlul de candidat în științe.

Dat fiind scopul urmărit de fiecare bibliotecă științifică de a ajuta la ridicarea nivelului ideologic și cultural general al cititorilor pe care-i deservește, se înțelege că profilarea după specific nu trebuie să excludă materialele cu astfel de caracter. Se cere doar ca acestea să fie într-o proporție judicioasă față de fondul de bază și mai ales să nu prejudicieze procurarea documentației cerută prin profilul bibliotecii. Pentru Institutul Politehnic din Galați ca și pentru industria și sectoarele de proiectare gălățene, se simte în mod acut lipsa unei biblioteci științifice bine profilată și mai ales bine înzestrată.

Pentru a ilustra situația prezentă a bibliotecii noastre am întocmit un tablou care indică proporția între documentația existentă pentru disciplinele reprezentative și celelalte domenii, avînd ca bază numărul de titluri. Din acest tablou rezultă că numărul titlurilor din disciplinele tehnice este de 12,88% ; totalitatea disciplinelor utile în Institut inclusiv cele reprezentative și ajutătoare dau ca număr de titluri 37,34% în timp ce

restul de domenii ale științei și tehnicei reprezintă 37,31%, cele de ideologie, literatură, artă, sport 25,35%.

De aici reiese că fondul bibliotecii, după numărul de titluri, nu este categoric reprezentativ pentru un anumit specific.

O proporție procentuală pe specialități nu poate constitui însă unicul criteriu de înzestrare a unei biblioteci științifice; de cele mai multe ori nu poate fi nici măcar principalul criteriu, deoarece proporția nu arată cantitatea existentă. În cazul unor discipline cu totul speciale, cum ar fi de exemplu: **Exploatarea navală** se poate întâmpla ca existența a 200—300 titluri de tratate și de reviste, în special din ultimii 15 ani, să fie un fond bogat cu totul reprezentativ; pe când în cazul altora (mai cu seamă în cazul „Industriilor alimentare“) existența a 500—600 titluri de tratate și reviste să nu fie suficientă pentru studiul de proiectare și cercetare științifică.

Așa dar problema îmbracă diferite aspecte, încă trebuie din capul locului să ne precizăm căile pe care le vom urma pentru rezolvarea ei, precum și limitele minimale pe care trebuie să le realizăm. Ne vom permite să arătăm părerea noastră în această chestiune.

O primă cale o constituie întocmirea catalogului cumulativ pe întreaga republică, din care trebuie să existe câte un exemplar în fiecare bibliotecă științifică. Aceasta va da posibilitatea oricărui cercetător de a cunoaște documentația care există în țară într-o anumită problemă, precum și bibliotecă unde poate să o găsească.

În domenii cu totul speciale (ca de exemplu, construcții navale și exploatarea navală) toate materialele documentare existente în țară, indiferent de bibliotecă ar trebui să fie transferate și adunate la una, două sau la câteva biblioteci (cît mai puține). Se vor alege în acest caz bibliotecile cu specificul cel mai reprezentativ pentru domeniul respectiv și din localitățile unde pot fi cel mai bine utilizate. În cazul exemplului de mai sus materialele amintite ar corespunde bibliotecii noastre, deoarece ea deservește direct singura facultate de construcții de nave din țară și se află într-un centru unde funcționează și un mare șantier de construcții navale.

O altă cale este aprovizionarea cu materiale documentare atât din țară cît și din străinătate. Este în deoște cunoscut că, cele mai interesante și mai noi realizări se găsesc în reviste și nu în cărți, deoarece acestea din urmă cer un timp lung pentru redactare și editare (uneori 2—3 ani).

Aprovizionarea cu cărți și reviste ridică mai multe probleme:

a) E oare indicat să se procure documentație în proporții egale pentru fiecare domeniu de activitate și de cercetare?

Sînt domenii de activitate și cercetare în care apare un număr restrîns de publicații (exemplu: industria morărit și panificație); în altele apare un număr mare de publicații (exemplu: industria metalurgică) acestea fiind în funcție de sfera mai largă sau mai îngustă a fiecăruia, precum și de volumul, mai mult sau mai puțin larg de aplicare.

Cel mai indicat este să se procure documentația în proporție variată de la un domeniu la altul, în funcție de importanța mai mare sau mai mică pe care o prezintă domeniul respectiv.

b) Să se procure simultan cîte o parte din documentația ce apare din fiecare domeniu, sau să se facă o aprovizionare ciclică?

Ar fi de dorit ca fiecare domeniu să fie aprovizionat cu tot ce apare mai bun în întreaga lume.

Dar acest lucru nu este practic posibil. În consecință, rămîne, ori să se procure cîte ceva din ceea ce aparține fiecărui domeniu, ori să se facă o aprovizionare ciclică, în funcție de nevoile apropiate. Făcîndu-se acest lucru, se va ajunge într-un număr de cîțiva ani la o documentație reprezentativă pentru toate specialitățile și toate disciplinele.

Sistemul de a da preferințe sectoarelor considerate ca importante și numai în al doilea rînd celorlalte, ar aduce prejudicii timp de cîțiva ani unor specialități, a căror aprovizionare va fi înîlzită. Dar odată făcută o aprovizionare completă și asigurată continuitatea ei, dispar neajunsurile enunțate.

c) Să se aprovizioneze fiecare bibliotecă cu documentație din toate domeniile pe care trebuie să le deservească, sau să se aducă în țară chiar și unicele, dar prin aceasta un număr mare de titluri?

Considerăm că aceasta este problema cea mai importantă a aprovizionării. Ar fi și din punctul acesta de vedere bine, ca fiecare bibliotecă să primească meru documentația ce se publică în fiecare din domeniile care o interesează. Dar și în acest caz ne lovim de imposibilitatea practică de satisfacere a cerințelor. Urmează deci, ca fiecare bibliotecă să se mulțumească cu cantitatea care i se poate da, dar trebuie bine cumpănit ceea ce trebuie să conțină această cantitate.

Cu alte cuvinte, cum ar fi mai bine? Să între în zece biblioteci științifice aceleași o sută de titluri, fiind în acest fel zece

exemplare din fiecare titlu în diferite orașe ale țării, deci mai ușor de găsit de către cititori, sau fiecare din cele zece biblioteci să primească câte o sută de titluri diferite, intrând în acest fel o mie de titluri în țară, dar disparate și mai greu accesibile cititorilor din diferite localități?

Nici una din aceste extreme nu poate constitui linia cea mai justă. Va trebui deci să se adopte o cale intermediară.

Opinăm deci pentru aceleași documentații. Simultan în mai multe locuri, iar altele, cu deosebire cele legate de anumite specialități, să se găsească într-un singur exemplar, urmînd ca cercetătorii din alte localități să solicite împrumutul prin corespondență.

În sprijinul acestei opinii se pot da multe exemple. Astfel revista „Die Naturwissenschaften” (Științele naturii) este necesară în toate, sau aproape în toate bibliotecile științifice din țară, pe cînd revista „Schiff und Haffen” (de construcții navale), poate interesa foarte bine și pe cercetătorii din București, Iași, Cluj, Timișoara, etc., deoarece publică articole despre coroziunea metalelor și măsuri de protecție împotriva acestui neajuns. Neavînd însă utilizare deplină în altă parte, locul ei nu poate să fie deci decît la biblioteca Institutului Politehnic din Galați, unde se studiază construcțiile navale. În acest caz însă, apare necesitatea asigurării unei foarte bune informării bibliografice.

De la Biblioteca Centrală a Institutului Politehnic din București primim **Buletin bibliografic** cuprinzînd titlurile cărților intrate lunar în bibliotecă, ordonate alfabetic după materii.

De la Biblioteca Centrală a Institutului Politehnic din Timișoara primim **Buletin de informații bibliografice**, în care se anunță cărțile și revistele intrate trimestrial, cărțile fiind indicate pe materii fără ordine alfabetică sau de clasificare zecimală în interiorul claselor, iar revistele în ordinea alfabetică în interiorul unor grupe, care în linii mari sînt după limbi.

De la biblioteca Institutului Politehnic din Iași primim **Buletin de informații al bibliotecii**, care cuprinde cărțile și periodicele intrate lunar în bibliotecă. De data aceasta cărțile nu mai sînt indicate nici după materii, nici în ordinea alfabetică, ci după limbile în care sînt publicate, iar periodicele în schimb sînt în ordine alfabetică în interiorul grupelor: reviste în limba rusă, reviste în limba romînă, reviste din occident și reviste din țările de democrație populară.

De la bibliotecile Institutelor Politehnice din Cluj și orașul Stalin nu am primit pînă în prezent nici un buletin de informare bibliografică, iar biblioteca noastră nu editează asemenea buletine.

Faptul că bibliotecile celorlalte Institute Politehnice ca și a noastră, nu difuzează nici măcar asemenea informări bibliografice, fără îndoială este și mai regretabil.

Sînt însă cauze obiective: încadrarea cu personal în funcție de numărul de volume și nu după scopul și sarcinile pe care trebuie să le satisfacă, precum și lipsa de fonduri și mijloace de editare.

Desigur, dacă numărul de volume este mare, biblioteca necesită mai mult personal de depozitare și deservire. Nu putem fi însă de acord, ca o bibliotecă cu 200.000 volume, dar numai cu 5.000 de titluri, să fie normată cu mai mult personal superior decît o bibliotecă cu numai 100.000 volume, dar cu 20.000 titluri. Cu atît mai irațional este faptul că o bibliotecă științifică care primește numeroase titluri periodice, să aibă un singur bibliograf, care abia poate să facă informarea verbală a cititorilor și să-i deservescă cu documentație de specialitate, așa cum este cazul bibliotecii noastre.

Parerea noastră este, ca pe de o parte, să se asigure intrarea în țară cel puțin în câte un exemplar a tuturor revistelor tehnico-științifice, din toate domeniile care ne preocupă, publicate în celelalte țări, iar pe de altă parte, să se creeze toate condițiile necesare ca fiecare bibliotecă științifică să poată prelucra materialul primit și să editeze informări bibliografice de tipul **Bibliografiei periodicele din R.P.R.** editată de Biblioteca Centrală de Stat.

S-ar putea ridica obiecțiunea că această pretenție atrage după sine cheltuieli (sporirea aparatului bibliotecăresc). Nu trebuie însă să fim „scumpi la țărițe și ieftini la faină”, adică să avem documentație, poate de foarte mare valoare, dar să nu poată fi folosită de toți acei care au nevoie de ea.

În concluzie, nu numai că este necesară o profilare a bibliotecilor științifice, dar ea se impune pentru că prin realizare să se atingă cele trei obiective de bază:

- 1) întocmirea catalogului cumulativ și difuzarea lui în toate bibliotecile științifice;
- 2) o justă aprovizionare și repartiție a fondului documentar între biblioteci;
- 3) constituirea unei rețele bibliografice, care să asigure informarea completă a cititorilor.

CE ESTE SFATUL BIBLIOTECARILOR ȘI CARE SÎNT SARCINILE LUI

MICU VIOREL
din Secția educație și cultură
C. C. S.

În ultimii ani, bibliotecarii sindicali din mai multe orașe, simțind nevoia de a-și împărtăși unul altuia experiența acumulată și pentru a se ajuta reciproc în vederea intensificării muncii de masă cu cartea, au luat inițiativa să se organizeze în mici colective denumite Sfatul bibliotecarilor. Asemenea sfaturi s-au organizat pînă în prezent în orașele București, Sibiu, Timișoara, Galați, Focșani, Ploești, Meadia, Arad, Cluj și orașul Sfatul, adică în centrele industriale, acolo unde există un mare număr de biblioteci sindicale.

Odată înființat, Sfatul bibliotecarilor a trebuit să-și găsească făgașul pe care urma să meargă, să-și găsească locul chemat să-l ocupe în rîndul bibliotecarilor sindicali, să-și cristalizeze sarcinile pe care le poate rezolva în favoarea îmbunătățirii muncii cu cartea.

Activînd sub îndrumarea Consiliilor Sindicale Locale sfaturile bibliotecarilor au devenit colective obștești pe lîngă aceste consilii și trebuie socotite ca atare.

Ca formă de organizare, sfaturile bibliotecarilor și-au asigurat colective lărgite din care fac parte toți bibliotecarii sindicali din localitatea respectivă, avînd în frunte un birou format din 3—9 tovarăși din care se alege un responsabil. Biroul Sfatului bibliotecarilor aprobat de Consiliul Sindical Local este format din cei mai activi bibliotecari sindicali. Ca responsabil al biroului este ales cel mai bun bibliotecar sindical din localitate. Astfel, de exemplu, la Sibiu a fost numit ca responsabil al Sfatului bibliotecarilor, Velcu Constantin, responsabilul bibliotecii clubului Uzinelor „Independența” iar la Cluj cunoscuta bibliotecară de la „Ianoș Herbak”, tov. Virag Ilona.

Sistemul de muncă adoptat de cele mai multe sfaturi ale bibliotecarilor, constă în întîlnirea săptămînală, bilunară sau lunară a tuturor bibliotecarilor sindicali, cu care ocazie se dezbat diferite aspecte ale muncii cu cartea.

Pentru a lămuri caracterul problemelor de care se ocupă Sfatul bibliotecarilor vom da cîteva exemple:

Sfatul bibliotecarilor din București și-a propus printre altele: vizitarea de către bibliotecarii sindicali a bibliotecii Academiei R.P.R. cu ocazia împlinirii a 90 de ani de la înființarea acesteia; organizarea de întîlniri între bibliotecari și scriitori la Casa de Cultură a Sindicatelor; ținerea unui ciclu de 6 conferințe pentru bibliotecarii sindicali privind tematica romanului românesc actual etc. Pînă acum s-au ținut prelegerile despre *Moromeții și Satul românesc*, *Arta romanului*, *Cronica de familie* de Petru Dumitriu și *Pe marginea prozei* lui Zaharia Stancu. Pentru susținerea acestor expuneri au fost invitați criticii literari Sergiu Damian, Savin Bratu și Sorin Arghir. La propunerea bibliotecarilor de la Atelierele „Grivița Roșie”, *Uzinele textile „7 Noiembrie”* și clubul I.A.S., Sfatul bibliotecarilor din Capitală a mai prevăzut în planul său de activitate organizarea în aceste biblioteci a unor acțiuni de masă-model la care să fie invitați toți bibliotecarii sindicali.

Sfaturile bibliotecarilor din Galați și Focșani asigură cu lecții cursurile de instruire organizate de Consiliile Sindicale Locale pentru bibliotecarii sindicali.

La Mediaș, sub conducerea Consiliului Sindical Local, Sfatul bibliotecarilor a organizat „Săptămîna cărții sindicale”.

Cîteva aspecte pozitive se remarcă și în activitatea Sfatului bibliotecarilor din Sibiu. Printre acestea enumerăm: vizitarea bibliotecii raionale a bibliotecii muzeului „Bruckenthal”, organizarea de recenzii și consfătuiri asupra unor cărți și mai ales a celor sindicale referitoare la buna organizare a producției și folosirea metodelor înaintate de muncă.

Pe lângă îndeplinirea sarcinilor amintite, sfaturile bibliotecarilor pot să îndrumeze pe bibliotecarii sindicali cunoscători ai muncii, să viziteze bibliotecile slab organizate și în timpul lor liber să-și aducă aportul la buna organizare a acestora.

Cu ocazia întîlnirilor periodice ce au loc, ar fi de dorit ca unii bibliotecari să facă expuneri pe diferite teme cum ar fi, de exemplu, organizarea unei seri literare sau a altei manifestări de masă cu cartea, aprovizionarea în condiții bune a bibliotecii cu cărți noi, munca cu bibliotecile mobile, organizarea și activitatea colectivului bibliotecii, organizarea fondului de cărți, etc.

Trebuie să spunem însă că cu toate succesele realizate de către cele mai multe sfaturi, în unele locuri s-au ivit și tendințe nesănătoase care trebuie curmate din vreme.

În „Căluza bibliotecarului” nr. 3 din 1958, tov. Velcu Constantin, responsabilul Sfatului bibliotecarilor din Sibiu, publică un articol din activitatea acestui sfat. Printre unele susțineri juste, acest articol conține și greșeli. Ele vădesc că la Sibiu există tendința ca Sfatul bibliotecarilor să se transforme într-un organ de sine stătător care colaborează cu cine vrea și face tot ce crede. Încă la începutul articolului se spune: Sfatul bibliotecarilor, sub controlul Consiliului Sindical Local, va coordona și îndruma în viitor, întreaga activitate a bibliotecilor sindicale din orașul Sibiu. Așa dar, Sfatul bibliotecarilor din Sibiu se crede un organ în sine, doar că este sub controlul C.S.L. Poate oare un Sfat al bibliotecarilor să-și asume o astfel de răspundere? Firește că nu. El nefiind un organ sindical nu are forța și competența de a coordona și îndruma activitatea bibliotecilor sindicale. Acest rol aparține comitetelor de întreprindere și instituției și organelor centrale ale mișcării sindicale. Biblioteca aparținînd comitetului de întreprindere, nimeni nu are dreptul să se suprapună unui organ ales de masa membrilor de sindicat.

Dar dacă aceasta este concepția tovarășilor din biroul Sfatului bibliotecarilor de la Sibiu să vedem și ce sarcini își propun: „Sfatul bibliotecarilor din Sibiu a trecut la depistarea tuturor bibliotecilor, stabilind ce biblioteci sindicale există în oraș, fondul total de cărți, pentru ca în felul acesta să poată asigura mobilizarea bibliotecarilor la curs (Sfatul bibliotecarilor de la Sibiu a organizat un curs de 21 lecții privind munca tehnică a bibliotecii) și să ajute efectiv la întocmirea planurilor de muncă lunare și trimestriale.

Aceste planuri vor fi aprobate de Sfatul bibliotecarilor, care va reține un exemplar, pentru a putea urmări în viitor traducerea lor în viață. Sfatul bibliotecarilor a și primit notă informativă, asupra desfășurării muncii cu cartea în anul 1957. În viitor, asemenea dări de seamă se vor preda la Sfatul bibliotecarilor pînă la data de 10 a primei luni din trimestrul următor.

Și mai departe: Sfatul bibliotecarilor va ajuta bibliotecile sindicale în problema comasării, acolo unde a fost începută, la întocmirea contractelor cu Centrele de Librării și Difuzarea Cărții pe anul 1958, la verificarea și scoaterea cărților depășite. Cu alte cuvinte Sfatul bibliotecarilor din Sibiu atribuindu-și astfel de sarcini, s-a suprapus comitetelor de întreprindere, ceea ce constituie o mare greșală. Trebuie să fie clar pentru oricine că, aprobarea planurilor de muncă ale bibliotecilor, cererea de dări de seamă asupra activității depuse, încheierea contractelor cu Centrele de Librării și Difuzarea Cărții, verificarea și scoaterea cărților depășite și mobilizarea bibliotecarilor la diferite cursuri, sînt sarcini ale comitetelor de întreprindere și de instituție.

Deși ceva mai timide, asemenea tendințe de suprapunere peste organele sindicale, au mai existat și la București și la orașul Stalin.

În concluzie, trebuie să fie bine stabilit că sfaturile bibliotecarilor din întreaga țară au înaintea lor un larg cîmp de activitate dacă se vor ocupa de sarcinile ce le revin și pe care le-ar putea realiza în condiții optime. Numai în felul acesta pot deveni sfaturile bibliotecarilor locul preferat de întîlnire pentru toți bibliotecarii sindicali dintr-o localitate, locul unde ei își vor împărtăși experiența acumulată, își vor îmbogăți nivelul de cultură generală și vor putea să se ajute reciproc.

SĂ CUNOAȘTEM VIAȚA ȘI OPERA LUI CH. DARWIN

A nul acesta se implinesc 100 ani de când marele naturalist englez Charles Darwin și-a expus concepția sa asupra originii lumii vii, concepția care în 1859 a fost cristalizată în monumentală sa lucrare Origina speciilor.

Importanța operei lui Darwin a depășit domeniul propriu-zis al biologiei, devenind un bun al întregii omeniri; ideile operei lui fac parte din bagajul de cunoștințe ale tuturor oamenilor iubitori de cultură și progres.

În țara noastră, ca de altfel, în toate țările lagărului socialist, opera lui Darwin este prețuită și stimată în mod deosebit. Numeroase lucrări ale oamenilor de știință, zeci de articole, broșuri de popularizare etc., se biziue sau împărtășesc concepțiile luminoase ale marelui naturalist englez.

Să încercăm răspunzând la întrebările de mai jos, să ne verificăm cunoștințele noastre legate de viața și opera lui Charles Darwin.

1. Numeroase lucrări au fost consacrate vieții lui Darwin. Sursa cea mai importantă de informații, pentru cei care cercetează viața lui Darwin, o constituie un foarte cunoscut studiu citat de toți cei care s-au ocupat de biografia marelui savant.

Cum se intitulează acest studiu consacrat exclusiv vieții lui Darwin, cine este autorul lui și în ce an a fost publicat în țara noastră?

2. Care este întâmplarea pe care Darwin o numește „cel mai important eveniment din viața mea care a hotărât asupra întregii mele cariere” (de naturalist n. n.). Pe ce perioadă din viața marelui naturalist s-a înfăptuit acest eveniment și în ce condiții a avut loc?

3. Cu ce ocazie Darwin este martor personal al unui cataclism natural care i-a permis să facă o serie de observații asupra formării coastelor și munților Americii de Sud?

4. Încă din perioada când retras la locuința sa din Dawn, Darwin lucra la elaborarea concepției sale asupra originii speciilor, el împărtășea mersul cercetărilor sale citorva prieteni intimi; 3 din aceștia au rămas cunoscuți ca adepți darwiniști convinși. Care este numele acestor 3 savanți englezi?

5. Ce fapt l-a determinat pe Darwin ca la 1 iulie 1858 să comunice la Societatea Linneeană, concepția sa asupra originii speci-

ilor. Ce întâmplare l-a făcut să se grăbească cu comunicarea?

6. Ideile lui Darwin au apărut nu numai ca o urmărire a dezvoltării științelor naturii, dar, în primul rând, datorită condițiilor socio-istorice din epoca respectivă.

Ideea că viețuitoarele evoluează, se transformă, a fost susținută înaintea lui Darwin și de alți oameni de știință, care însă n-au putut s-o demonstreze fără echivoc. Care este numele savantului francez care a susținut această idee? Cum se intitulează principala sa operă și în ce an a apărut?

7. În una din lucrările sale, Darwin se ridică împotriva diferențierilor rasiale, arătând că acestea nu se deosebesc prin nici un caracter fundamental.

Care este acea lucrare?

8. Fiind limitat de interesele clasei burgheze, Darwin a comis și o serie de greșeli. Printre acestea se găsește și una care a fost exploatarea de ucigașii fasciști pentru a-și justifica propriile lor crime, teoria cunoscută sub numele înșelător de „darwinism social”. Sub influența cărui autor burghez și-a însușit Darwin aceste idei? Să se indice, de asemenea, titlul lucrării.

9. În călătoria făcută de Darwin în jurul lumii, el a făcut observații cu care și-a susținut pas cu pas teoriile sale. Astfel, în insula Sf. Elena, Darwin a remarcat că vegetația pădurilor a dispărut.

Ce explicație a dat Darwin acestui fenomen?

10. După moartea lui Darwin, ideile lui au fost duse mai departe de elevii și adepții săi.

Cine a fost în secolul nostru cel mai strălucit purtător al ideilor lui Darwin și în ce constă importanța contribuției aduse de el darwinismului?

1. În țara noastră ideile lui Darwin au găsit aprigi susținători. Puteți să dați nume de savanți români care au devenit cunoscuți ca străluciți darwiniști în perioada pînă la 23 August 1944?

2. Cunoașteți numele unei păsări care în nomenclatura științifică include și numele lui Darwin? Care este numele științific al acestei păsări și în ce împrejurare a fost descoperită de Darwin?

BIBLIOGRAFIE

BOTNARIUC, C.: Ch. Darwin și teoria sa despre evoluția viețuitoarelor. Buc., Editura Agro-silvică de stat, 1955, 51 p. + 1 pl. (Colecția S.R.S.C. 137).

DARWIN, CH.: Origina speciilor prin selecție naturală sau păstrarea raselor formate în lupta pentru existență de Charles Darwin. Tradusă din limba engleză de Ion E. Fuhn. Stilizator: Gellu Naum. Redactor responsabil: Acad. Vasile D. Mirza. Buc., Editura Academiei R.P.R., 1957, (Clasicii științei universale, 2) I se va citi introducerea și autobiografia.

MILCU, ST.: Despre rase și rasism. Buc., Editura medicală, 1955, 49 p., (Colecția S.R.S.C., 125).

MIRZA, V.: Origina și evoluția omului. Ed. 4-a. Buc., Editura medicală, 1954, 84 p. + 2 pl. (Colecția S.R.S.C.).

PRENANT, M.: Darwin. Traducere de Dr. I. E. Fărnescu. Buc., Editura de Stat, 1946, 162 p. (Biblioteca de buzunar, 16).

ȘTIRI

În regiunea Moscova se desfășoară tot mai larg întrecerea pe întreaga Uniune Sovietică a instituțiilor cultural-educative. Bibliotecarii raioanelor Volokolamsk, Pavlov-Posad, Orehov-Zuev și din alte raioane au luat cuvîntul la adunările muncitorilor, colhoznicilor, funcționarilor, raportînd despre deservirea populației cu cartea.

O activitate intensă desfășoară bibliotecile în legătură cu apropiata aniversare de 40 de ani de la înființarea Comsomolului leninist. Astfel, în raionul Pavlov-Posad se pregătesc conferințe cu cititorii pe teme: În viața există întotdeauna o posibilitate pentru eroism, La avînt te cheamă Comsomolul.

În același raion a fost proclamat un concurs pentru cel mai bun afiș în vederea însămînțării de primăvară.

★

Biblioteca sătească de la Rudzinsk, raionul Himkinsk a întocmit un plan special de muncă pentru timpul întrecerii. S-a

menționat a se atrage la bibliotecă pe orice colhoznic, să se extindă cercul cititorilor, care iau cărți după planuri de lectură, să se intensifice descrierea specialiștilor prin abonamentul interbibliotecar, să se publice un buletin „Cărți noi“.

Biblioteca intensifică considerabil propaganda literaturii social-politice, de științe naturale, agricole și beletristică. De exemplu, s-au programat citiri în colectiv ale cărții Lenin despre tineret și revista literaturii printre brigăzi cu tema Lenin veșnic viu și apropiat. Bibliotecile participă activ la lupta pentru dezvoltarea continuă a agriculturii. Au loc citiri în colectiv din articole din ziare și reviste și din broșuri despre experiența irunțașilor în agricultură.

O importanță deosebită se acordă muncii printre copii; vor fi organizate un cerc „Amatorii cărții“ care va organiza basme în timpul dimineții, etc.

Biblioteca va da raportul și în fața locuitorilor și va alege un consiliu bibliotecar. Clădirea bibliotecii va fi amenajată special.

REALIZĂRILE BIBLIOTECILOR DE CASĂ DIN ORAȘUL CLUJ

În orașul Cluj — un oraș cu vechi tradiții culturale — deși există biblioteci numeroase și de diferite categorii, ele nu pot reuni pe toți cititorii care ar voi să se folosească de fondurile de cărți ale acestor biblioteci.

Iată de ce a fost nevoie să se înființeze biblioteci de casă care asigură popularizarea cărților în cartierele periferice ale orașului.

Primele două biblioteci de casă în orașul Cluj au luat ființă în 1955. În anul următor numărul acestor biblioteci a sporit, astfel că la sfârșitul anului, 10 biblioteci de casă au început să-și dispute înțelegerea în acțiunea de atragere a cititorilor.

Rezultatele obținute au împins această acțiune pe un nou făgaș. Printr-o strînsă colaborare cu Comisia de femei a Statului popular orășenesc, biblioteca centrală regională a reușit, în anul 1957, să împingă teritoriul orașului cu încă 14 biblioteci, însumînd 24 de case unde se răspîndesc cărțile și unde cetățenii vin să-și aleagă lectura dorită.

Analiza rezultatelor obținute la sfârșitul anului 1957 a dovedit cu prisosință necesitatea dezvoltării acestor rețele, astfel că la începutul anului 1958 au fost create alte noi biblioteci de casă. În momentul de față există 36 de biblioteci de acest fel.

În scopul deservirii cu cărți a bibliotecilor de casă s-a înființat, în cadrul bibliotecii centrale regionale din Cluj, încă din 1956, secția bibliotecii mobile și de casă, înzestrată cu un fond separat de peste 6000 volume care se împrumută și se schimbă pe baza unui orar fixat de comun acord cu cei interesați.

În cursul trimestrului I al anului 1958, au fost împrumutate acestor biblioteci 3311 volume de cărți, iar numărul cititorilor înscriși a atins cifra de 1846. Aceștia reprezintă 31,5% din totalul cititorilor pe care i-a înscris biblioteca regională în primele trei luni ale acestui an.

Pe linia succeselor obținute de aceste biblioteci se remarcă sporirea numărului de cititori muncitori la 398, reprezentînd 21,4% din totalul de 1846.

Faptul că s-au citit 10.514 volume, conturează și mai precis calitatea și cantitatea muncii depuse de bibliotecarii respectivi.

Dar, activitatea acestor biblioteci nu se rezumă la împrumutul cărților deci la o deservire în forma ei cea mai elementară. Activitatea lor este întregită de diferite forme de muncă, avînd ca scop o popularizare mai substanțială a cărților. În unele case care găzduiesc biblioteci au fost înființate cercuri de citit, avînd cîte 5—10 participanți la ședințele săptămînale.

Unele bibliotecare de casă se îngrijesc și de organizarea unor manifestări de masă, tinînd recenzii și prezentări de cărți.

Criteriile de apreciere a muncii bibliotecarelor de casă la sfârșitul primului trimestru al acestui an se rezumă într-o ultimă analiză la urmărirea a 3 indici și anume: 1) numărul cititorilor; 2) numărul cărților citite; 3) indicele de citire. La aceasta se adaugă și celelalte criterii de apreciere ca: ridicarea numărului de cititori muncitori, numărul cărților politico-ideologice și tehnice citite, conducerea unei evidențe zilnice corecte, organizarea manifestărilor de masă, propaganda pentru atragerea de noi cititori, etc.

În privința celui mai mare număr de cititori realizat, tov. Berger Maria deținea, la sfârșitul trimestrului I, situația cea mai bună, reușind să înscrie 323 cititori, care au citit 2062 cărți. Alături de dînsa trebuie să o situăm pe bibliotecara Erdély Ana; care s-a remarcat prin numărul de cărți citite în biblioteca pe care o conduce (2184 volume).

Cel mai mare indice de citire — despre care putem spune că este o adevărată performanță bibliotecărească — a fost atins de bibliotecara Cosma Maria, care a difuzat peste 800 de cărți la un număr de 61 cititori, avînd o medie de 13,3% cărți citite de fiecare cititor. Vrednice de amintit sînt și numele bibliotecarelor Tituș Maria, Szabó Ida, Turdeanu Bertha, Marian Iuliana și Fodor Sara.

Nu toate rezultatele însă mărturisesc aceleași realizări în muncă. Există biblioteci care au înscris în acest trimestru sub 20 și chiar sub 10 cititori, cu un foarte mic număr de cărți citite.

Un stimulent prețios în obținerea rezultatelor bune l-a constituit faptul, că în luna septembrie a anului trecut, biblioteca centrală regională Cluj s-a angajat într-o întrecere pe linia bibliotecilor de casă, cu biblioteca centrală regională din Tg. Mureș. Aici bibliotecile de casă au obținut rezultate pilduitoare, ceea ce a stimulat creșterea volumului și calității muncii în bibliotecile de casă din orașul Cluj. În vederea cunoașterii reciproce a activității bibliotecilor de casă din cele două orașe, biblioteca centrală regională din Cluj a primit vizita bibliotecarelor de casă din Tg. Mureș, însoțite de personalul bibliotecii regionale din acel oraș. Cu ocazia acestui schimb de experiență s-au pus în discuție probleme centrate pe tema unei cât mai bune organizări a acestor rețele de biblioteci. S-a vorbit foarte mult de găsierea unei formule cât mai potrivite în privința transportului cărților de la sediul bibliotecii regionale la casele care adăpostesc asemenea biblioteci.

S-au mai purtat discuții pe marginea componenței fondului de cărți, a evidenței corecte pe care trebuie să o țină bibliotecile de casă, precum și asupra metodelor de muncă, prin folosirea cărora s-a obținut un randament sporit.

Acest schimb de idei a făcut loc unor concluzii care vor fi fructificate în activitatea bibliotecilor de casă. Ele privesc mărirea numărului de cititori muncitori, sporirea circulației cărților politico ideologice și tehnice, evidența corectă, mărirea indicelui de citire, ajutorarea prin schimb de experiență a bibliotecilor de casă cu activitatea mai slabă.

Oprindu-se asupra rezultatelor amintite, nu putem trece sub tăcere că acestea se datoresc, în primul rând, spiritului de înțelegere față de nevoile activității obștești ale bibliotecilor de casă.

În această direcție trebuie să remarcăm că bibliotecile de casă s-au bucurat în permanență de îndrumarea bibliotecii centrale.

Deplasarea pe teren, îndrumarea acestor biblioteci la fața locului de către bibliotecarul principal Moșuț Augustin au făcut

posibil ca activitatea lor să fie la înălțimea frumosașelor sarcini care le revin.

Concursul dintre bibliotecile de casă din orașul nostru și cele din Tg. Mureș s-a prelungit pînă la sfîrșitul acestui an.

Strădaniile vor fi dublate din partea ambelor grupe de biblioteci aflate în concurs, astfel ca rezultatele să dovedească în mod deosebit de însemnat pe care bibliotecile de casă îl au în satisfacerea nevoilor culturale ale populației de toate categoriile.

KOPROȘ ARISTIDE

bibliograf principal la Biblioteca centrală regională Cluj

CARTEA, ACASĂ LA CITITOR

Una din formele de răspîndire a cărții, care anul acesta s-a extins pe scară largă în biblioteca noastră, este munca de colportaj. Pentru mine această muncă nu este nouă și de aceea am legat-o de lozinca sub care se desfășoară concursul bibliotecilor pe țară: „Nici o casă de țaran muncitor fără cititor”. Încă din anul 1955, în urma îndrumărilor primite de la biblioteca regională Bacău, am introdus în orarul bibliotecii și în planul de muncă, două zile pe săptămînă de colportaj. Am împărțit satul pe circumscripții, cerind pentru început sprijinul deputaților. După aproape 3 ani de experiență practică a colportajului, afirm cu toată tăria că este una dintre cele mai eficace metode prin care să ating obiectivele bibliotecii și anume: popularizarea bibliotecii și dezvoltarea gustului de citit. Mergînd din casă în casă am reușit să cunosc preocupările țaranilor muncitori și să le dau cărțile cele mai potrivite.

Pentru îmbunătățirea acestei munci și dat fiind faptul că în raza comunei noastre sînt prea multe sectoare de care răspunde numai bibliotecarul, s-a simțit nevoia de a lărgi colectivul bibliotecii, astfel ca în afară de ajutorul pe care ni-l dă organizarea manifestărilor de masă, să poată acoperi unele din sectoarele de colportaj. În raza comunei Rîpile, compusă din trei

sate, am organizat 3 biblioteci mobile și 4 de casă. Numai în satul de centru avem 18 sectoare; munca de colportaj în două din ele se face cu ocazia îndrumării bibliotecilor de casă, aflate în raza sectoarelor respective. În răstimpul unei luni mă deplasez 8 zile pe teren. Practica mi-a arătat că pentru cele 7 biblioteci aflate în diferite colțuri ale comunei, îmi trebuie 3 zile. În felul acesta îmi rămâne timp să vizitez fiecare casă în medie la un interval de o lună jumătate.

În anul 1954, am avut înscrși la bibliotecă 513 cititori cu 5260 cărți citite. După ce am început colportajul am avut: în 1955 un număr de 929 cititori și 8035 cărți citite. În anul 1957 am avut 1026 cititori cu 7707 cărți citite. Totuși, nu pot fi încă mulțumită cu acest rezultat.

Mulți cititori deși nu vin la bibliotecă, primesc cărți de citit cu ajutorul serviciului de colportaj, cărți ale căror învățături le pun în practică cu succes. Astfel tov. Scărlătescu Crăciun citind *Creșterea păsărilor de Mauch și Creșterea puilor de Vlad* a pus la punct un incubator pentru pui, obținind o productivitate de 92%.

De asemenea, tov. Costache Răileanu a aplicat în practică sfaturile din cartea *Producerea semințelor de legume de Bulboacă*, iar tov. Vasilache Vasile punând în aplicare regulile agrotehnice din cărțile citite, a putut obține, în 1956, pe o suprafață de 0,07 ha, cantitatea de 300 kg porumb.

DIMOFTE VICTORIA

bibliotecară a bibliotecii sătești Ripile,
raionul Tg. Ocna, reg. Bacău

DIN MUNCA NOASTRA

Ședința de analiză organizată de biblioteca regională privind concursul bibliotecilor de la sate, a întrunit laolaltă pe toți bibliotecarii raionali, sătești și cei de la căminele culturale. Cu acest prilej, au fost scoase în evidență realizările tuturor bibliotecilor din regiune antrenate în concurs, analiza constituind totodată, un prilej de a învăța din experiența celor mai bune unități.

În urma consfăturii și după studierea sintezei Ministerului Învățământului și Culturii, biblioteca noastră și-a propus să intensifice munca de îndrumare a bibliotecilor din raion. În această direcție am primit un sprijin concret din partea Comitetului executiv al Sfatului popular raional și a secției de învățămînt și cultură.

În ședința de lucru ținută la Secția de învățămînt și cultură a raionului, cu întreg activul secției, s-au discutat posibilitățile de îmbunătățire a muncii cu cartea, luându-se o serie de hotărîri privind:

— Instruirea bibliotecarilor de la sate prin practică la biblioteca raională, prin seminarii și consfătuiri.

— Antrenarea corpului didactic în vederea sprijinirii muncii cu cartea la sate.

— Instruirea directorilor de la școlile de centru care răspund de activitatea tuturor bibliotecilor din centrul respectiv.

— Asigurarea bazei materiale a bibliotecarilor.

Intensificarea muncii de îndrumare, prin deplasări pe teren a activiștilor secției noastre de învățămînt și cultură și a lucrătorilor de la biblioteca raională — a avut ca rezultat antrenarea în concurs a tuturor bibliotecilor din cuprinsul raionului, adică 6 biblioteci sătești, 49 biblioteci ale căminelor culturale, 15 case de citit și 5 colțuri roșii ale g.a.c.

Printre măsurile luate în cadrul activității de îmbunătățire a concursului a fost schimbul de dublete între biblioteci. În același timp secția învățămînt și cultură a dotat 10 biblioteci ale căminelor culturale cu dulapuri; în cursul trimestrului II și III ale acestui an, vor fi înzestrate alte 20 de biblioteci prin folosirea veniturilor extrabugetare. Recent s-au asigurat localuri corespunzătoare unor biblioteci sătești, compuse din 2 camere după modelul bibliotecilor Tazlău și Bahna.

Biblioteca sătească din Tazlău deși înființată abia anul trecut a devenit bibliotecă fruntașă pe regiune. Ea numără peste 500 de cititori și 8200 cărți citite. Aici au fost antrenați în munca cu cartea toți membrii corpului didactic și o bună parte din intelectualii satului. Manifestările de masă cu cititorii cum au fost seara literară *Viața și opera lui I. I. Mironescu*, scriitor născut în această localitate, „Drumetii veseli” pe tema *Operele lui I. Creangă și Viața satului nou oglindită în literatură*, recenziile și consfăturile cu cititorii, au făcut să crească încrederea și dragostea țăranilor muncitori față de bibliotecă.

În urma instrucțiilor făcute cu bibliotecarii căminelor culturale și a apelului adresat corpului didactic din raion, se

simte o înviorare a muncii, la majoritatea bibliotecilor din raionul nostru, cum sînt cele din comunele Borlești, Podoleni, Racova și altele.

Totuși, mai există biblioteci care deși angajate în concurs, desfășoară o slabă activitate. E cazul bibliotecilor căminețor culturale din Tuțcani, comuna Bahna, Ne-goiești, comuna Podoleni și altele. Vina o poartă bibliotecile satești de a căror îndrumare depind și care nu depun su-

ficient interes pentru îndrumarea și sprijinirea lor.

Colectivul bibliotecii noastre este hotărît să îmbunătățească activitatea bibliotecilor rămase în urmă, astfel ca la sfîrșitul concursului să devenim și noi raion fruntaș, în munca cu cartea.

STAN ION

*bibliotecar șef al bibliotecii raionale
Buhuși, reg. Bacău*

ȘTIATI CĂ

...pentru a putea citi literatura rusă în original și pentru a fi mai aproape de mișcarea revoluționară din Rusia, față de care nutrea o mare admirație, Karl Marx a învățat limba rusă la vîrsta de cincizeci de ani?

Ginerele lui Karl Marx, Paul Lafargue, explica această rivnă a marelui cărturar prin marea lui conștiințiozitate pentru adevăr și pentru o documentare exactă. „Marx — a scris Lafargue — lucră totdeauna cu o extremă conștiințiozitate; el nu cita niciodată un fapt sau o cifră pe care să nu le fi obținut de la autorități în materie. Nu se mulțumea cu date din a doua mînă, ci mergea totdeauna direct la sursă oricîtă osteneală i-ar fi pricinuit aceasta; era în stare să alerge la British Museum pentru un fapt de ordin secundar, ca să se documenteze din cărțile aflate acolo“.

...la Veneția a apărut prima carte cu titlu, frontispiciu, locul și data apariției și numele celui care o tipărea?

...tipograful Pierre Didot, născut în 1760, fiul lui François Ambroise, și-a instalat atelierul la Louvre, unde a tipărit celebra colecție „Louvre“ a cărei capodoperă a fost cartea Racine?

Această operă a fost scoasă într-un tiraj de numai 250 exemplare, dintre care 100 cu vignete înaintea textului. Cărtea s-a vîndut cu 1200 de franci în ediție obișnuită și cu 1800 de franci în ediție de lux.

★

...stereotypia este invenția tipografului Firmin Didot, fratele creatorului colecției „Louvre“, Pierre Didot?

★

...în ceea ce privește cartea, India a folosit ca materie primă foile a două specii de palmier? Literale erau gravate prin puncte peste care se presară praf sau se scria pe ele cu cerneală cu un condei special din trestie.

★

...sub domnia celebrului calif Harun al-Rașhid, comerțul cu cartea era foarte înfloritor? La Bagdad erau peste 100 de librari, unii dintre ei avînd ateliere de copiat.

Alături de Bagdad, Cairo a fost al doilea mare centru de editare și librărie și Cordova al treilea. În acest oraș, judecătorul Abu al-Mutrif, mort în 1011, folosea șase copiiști pentru completarea bibliotecii sale. Această bibliotecă a fost vîndută la licitație, iar moștenitorii au încasat din această vînzare suma considerabilă de 40 000 de dinari.

027.022 (430)

Din experiența bibliotecilor de masă DIN REPUBLICA DEMOCRATĂ GERMANĂ

G. BONDOC

De la început trebuie să menționăm că în R.D.G. centrul de elaborare a bibliografiilor naționale este „Deutsche Bücherrei” din Leipzig. Aici se primesc toate tipariturile ce apar în Germania și peste graniță, cu privire la această țară și orice imprimate în limba germană, indiferent de locul editării. Pe baza acestora, se redactează săptăminal indexuri alfabetice ale noilor tipărituri, clasificate în 24 grupe. Periodic, se elaborează bibliografii privind operele scriitorilor germani traduși în alte limbi, literatura străină apărută în Germania, etc.

Bibliografiile de strict caracter științific redactează de asemenea, „Deutsche Staatsbibliothek” din Berlin și marile biblioteci universitare.

În rîndurile de față ne vom opri însă, numai asupra unora din aspectele muncii bibliografice desfășurate de bibliotecile publice de masă din Republica Democrată Germană.

Această activitate este coordonată de către „Institutul Central de Biblioteconomie” din Berlin, care funcționează pe lângă Ministerul Culturii („Zentralinstitut für Bibliothekswesen”). Institutul are următoarele secții: a) științifică, b) organizare și tehnică, c) organizarea fondurilor de cărți, d) metodică, e) internațională.

În cadrul secției destinate organizării fondurilor de cărți există o subsecție bibliografică, cu rolul de îndrumător al întregii munci bibliografice ce se desfășoară în bibliotecile de masă. Pînă nu de mult, lucrătorii acestei secții redactau aproape

majoritatea bibliografiilor. Acum însă, ei se ocupă mai mult de coordonarea activității bibliografice și studiază materialele de acest fel elaborate de diferitele biblioteci publice de masă.

Cu toate că redactarea bibliografiilor cade actualmente în seama bibliotecilor regionale, această muncă are totuși un caracter centralizat. În fiecare an, în luna august, „Zentralinstitut für Bibliothekswesen” convoacă directorii și bibliografiile tuturor bibliotecilor regionale și de comun acord, se stabilește planul lucrărilor din anul viitor. Cu acest prilej, se analizează în ce măsură unele tematici stabilite anterior sînt sau nu de actualitate, dacă nu este eventual cazul să fie schimbate și înlocuite cu altele de o mai mare necesitate.

Temele pentru bibliografii se împart între biblioteci, în funcție de profilul economic și social respectiv, ținîndu-se cont de nivelul de pregătire a cadrelor ce lucrează într-o bibliotecă sau alta. Datorită acestui sistem de muncă, volumul lucrărilor bibliografice care cade în sarcina unei biblioteci regionale este relativ restrîns; tematica respectivă este minuțios studiată, iar mijloacele de cercetare, pe cît posibil epuizate. În acest fel se evită aproape cu totul, paralelismele și superficialitatea în această direcție. De remarcat este interesul pe care-l manifestă bibliografiile germani pentru o înaltă ținută științifică a lucrărilor ce elaborează. Atît manuserile anuale, cît și bibliografiile în manuscris se trimit spre consultare revistelor de specialitate, urmă-

rindu-se prin aceasta un dublu scop: a) acela de a fi analizate cu competență de către specialiști (ingineri, tehnicieni, etc.) în vederea îmbunătățirii lor, b) de a fi inserate în paginile publicațiilor respective. Numai după ce au primit un aviz favorabil din partea revistelor sau altor organe specializate în ramura științifică respectivă, se dau la tipărit.

Temele bibliografiilor sînt deosebit de variate, atît pentru cititorii adulți cît și pentru copii.

Un interes deosebit se manifestă pentru elaborarea unor lucrări pe teme ce privesc: lupta revoluționară a clasei muncitoare din Germania, principalele ramuri industriale din R.D.G., popularizarea prin literatură, a frumuseților patriei sau din alte țări, etc.

Unele lucrări ca *Bibliographie zur Geschichte der deutschen Arbeiterbewegung U.S.A. in Spiegel der Literatur, Heimat, wir lassen dich nicht — Ein Auswahlverzeichnis deutscher Heimatliteratur*, sau cele privind Franța ori America latină, rețin în mod deosebit atenția. Într-o excepțională prezentare grafică, cu coperta în două sau mai multe culori, aceste lucrări întrunesc toate condițiile unor materiale bibliografice de calitate, pe cît de instructive pe atît de plăcute ca aspect editorial. Valoarea științifică, documentaristică, a acestor lucrări reiese limpede dacă menționăm numai două exemple: *Bibliografia asupra istoriei mișcării muncitorești germane* cuprinde 12 secțiuni cu un total de 595 indicații bibliografice, dintre care multe cu adnotări, lapidare, *Bibliografia privind cunoașterea S.U.A. prin literatură* prezintă destul de amplu în cele aproape 130 pagini ale sale, 96 de titluri reprezentative ale marilor scriitori americani W. Whitman, Edgar Allan Poë, Mark Twain, Sinclair Lewis, Ernst Hemingway, St. Heym, James Cooper, Albert Maltz, ș.a.

Același interes pentru ținuta științifică și aspectul grafic îl manifestă bibliotecile publice de masă din R.D.G. și pentru bibliografiile privind lucrările marilor clasici ai culturii germane și universale, sau călătoriile, aventurile, povestirile și romanele științifico-fantastice, cărților destinate în special tineretului etc.

Înafara materialelor bibliografice, de genul celor amintite, care cer un studiu amănunțit, bibliotecile regionale elaborează bibliografii la cerere, pentru grupuri sau cititori individuali. Acest oficiu îl fac cabinetele metodice și bibliografice din cadrul bibliotecilor regionale care redactează, de altfel, și diferite alte materiale bibliografice; acestea sînt multiplicare și puse la

dispoziția cititorilor în sălile de împrumut și lectură pentru a fi consultate fie pe loc, fie la domiciliu.

Nu se poate vorbi, desigur, despre o muncă bibliografică competentă fără a se aminti de organizarea cataloagelor, instrumentele de bază ale acestei munci. În majoritatea bibliotecilor publice de masă din R.D.G. există atît cataloage alcătuite din fișe (Zettelkartei) care sînt mai mult de serviciu, cît și cataloage sistematice sub forma caietelor ce se pun la dispoziția cititorilor.

În bibliotecile regionale se găsesc cataloage alfabetice, topografice și sistematice (în unele dintre ele și cataloage în ordine alfabetică a titlurilor ori pe teme diferite, cu cuvinte de recunoaștere) pentru uzul bibliotecarilor iar pentru cititori, catalogul general sistematic și acele „Heftkatalog“ pe materii sau grupe de materii. De remarcat e faptul că, majoritatea fișelor din catalogul sistematic au adnotări destul de cuprinzătoare. De asemenea, trebuie subliniată grija pe care o manifestă bibliotecarii din R.D.G. pentru aceste instrumente ale muncii bibliografice. Cataloagele de serviciu cuprind fișele întregului fond de publicații; ele sînt, într-adevăr, o oglindă fidelă a valorilor culturale pe care le posedă biblioteca.

Pentru o cît mai temeinică informare a cititorilor, atît pentru copii cît și pentru adulți, se folosesc, în largă măsură cataloagele ilustrate. Pentru cei din urmă aceste cataloage se alcătuiesc din supracopertile cărților care cuprind în majoritatea cazurilor atît prezentări ale lucrărilor respective cît și indicații bibliografice asupra scriitorilor. Supracoperta se scoate imediat ce cartea intră în bibliotecă și se adaugă în locul corespunzător alfabetice din catalogul ilustrat.

Pentru copii cataloagele ilustrate se elaborează și se editează de către „Institutul Central de Biblioteconomie“ din Berlin, pe care bibliotecile și le procură pe baza abonamentelor.

Aceste cataloage (Illustrierte Kinderbuch-Bibliographie“) apar în serii tematice, nelegate însă de vreo dată calendaristică. Ele cuprind un număr de planșe, variind de la 8 la 32, în raport cu volumul producției editoriale. Bibliotecarii secțiilor de copii includ aceste planșe bogat și atrăgător colorate, în albumul „Unsere Bücher“ primit, de altfel, tot de la „Zentralinstitut“ alcătuit astfel, cu multă ușurință, catalogul secției de copii.

Insemnatele realizări obținute de bibliotecarii din R.D.G. pe tărîmul muncii bibliografice se datoresc atît competenței profesionale a acestora, cit mai ales faptului că activitatea lor este permanent îndrumată de un organ de strictă specialitate — „Institutul Central de Biblioteconomie“ din Berlin. Această instituție vine în ajutorul muncii bibliografice prin elaborarea unor prețioase materiale care țin la curent pe lucrătorii din biblioteci cu noutățile din biblioteconomie.

Periodicele „Beiträge zur Literaturkunde“ sau „Nachweis der Übersetzungen zum Bibliothekswesen“ editate de „Zentralinstitut“ sînt unele din instrumentele importante în munca bibliografilor din bibliotecile de masă.

De asemenea, acest organ elaborează materiale de îndrumare metodică pentru toate compartimentele muncii de bibliotecă, ca de pildă, lucrările *Die Arbeit mit dem Kinderbuch in der Feriengestaltung. 1957, Die zahlenmäßigen Ermittlungen als Grundlage für die Bibliothekswesen, Was Lenin über die Bibliotheken schrieb und sagte*, manuale pentru bibliotecari din bibliotecile de la sate sau cele raionale, etc.

Important este faptul că, „Zentralinstitut für Bibliothekswesen“ are permanent în atenția sa generalizarea tuturor experiențelor bune ale bibliotecilor, în toate sectoarele specifice de activitate. Pentru îmbunătățirea muncii bibliografice și de îndrumare a lecturii cititorilor la sate, acest institut în colaborare cu bibliotecile regionale, a întreprins în toamna anului trecut, un studiu asupra lecturii în mediul rural. Cu acest prilej, s-a urmărit, printre altele, și axarea viitoarelor tematici bibliografice pe necesitățile reale de lectură ale locuitorilor din mediul rural.

Sintetizîndu-se în cîteva cuvinte aspectul general al activității bibliografice ce se desfășoară în bibliotecile de masă din R.D.G., s-ar putea spune următoarele: Este o muncă strict planificată care înlătură ironsurile inutile de forțe și timp; rezultatele ei sînt lucrări de înaltă valoare științifică, transformate în instrumente prețioase de informare și ajutorare atît pentru cercetători cît și pentru simplii cititori ai bibliotecilor. În același timp minuțiozitatea și simțul de răspundere cu care se întocmesc materialele bibliografice, pot fi considerate caracteristice pentru lucrătorii din bibliotecile Republicii Democratice Germane.

La biblioteca de copii „A. M. Gorki“ (orașul Orel) a avut loc o conferință cu cititorii, dedicată cărții lui A. Volkov *Pămîntul și cerul*.

S-au organizat expoziții pe temele: Sărbătoarea științei, Călătorii interplanetare, Gata de a zbura în lună. La conferință au participat 128 elevi Convorbirea a fost condusă de către profesorul Institutului Pedagogic E. S. Vasiliev; care a arătat cu ajutorul unor instrumente speciale, mișcarea pămîntului în jurul soarelui.

★

Biblioteca raională din Galici și-a luat angajamentul de a organiza în timpul întrecerii consfătuiri cu cititorii despre cărțile lui V. I. Lenin, să organizeze cinci prezentări bibliografice pe diferite teme agricole. În paginile presei locale, biblioteca va apare cu articole despre noutățile literare din domeniul social-politic, agricol, al științelor naturii și beletristic. Biblioteca și-a luat angajamentul să atragă peste 1000 cititori noi.

★

Revista „Nendori“ face cunoscut apariția unor cărți noi ale scriitorilor contemporani albanezi. Volumul de poezii ale lui Alex. Ciaci A fost odată o mlaștină, etc. este dedicat țăranilor albanezi, care au uscat localitatea mlaștinoasă Terbuf. Volumul de poezii *Sub cerul albastru* de Alexandru Banuși cuprinde poezii despre eroismul poporului albanez în timpul luptei naționale de eliberare și în anii postbelici de muncă creatoare.

Viața și activitatea lui Alexandru Moisi, scriitorul dramaturg, de origină albaneză sînt amănunțit descrise în cartea scriitorului și regizorului Selman Vaciari, care, după cum comunică revista „Nendori“ a scris o operă interesantă, în baza unui vast material bibliografic și informativ, adunat de la rudele autorului. Aceasta este prima lucrare a unui autor albanez despre viața și drumul creator al lui Alexandru Moisi.

★

În anul 1957 biblioteca orașenească și regională din Leipzig și-a mărit numărul cititorilor, ajungînd la 51.131 cititori, ceea ce înseamnă că 83% din locuitorii orașului Leipzig citesc la această bibliotecă.

Cronica BIBLIOLOGICĂ

APRILIE

Schema de clasificare : 1. Bibliologie. 2. Istoria cărții și a tiparului. 3. Bibliografie. 4. Biblioteconomie. 5. Editură. Industrie poligrafică. Difuzarea cărții. 6. Organizarea muncii intelectuale.

3. BIBLIOGRAFIE

34. BIO-BIBLIOGRAFII

342. Individuale

1. **Operele lui Ady Endre în limba maghiară la biblioteca muzeului. Operele traduse la biblioteca muzeului Ady Endre [din Oradea].** In : Ady Endre. F. I., f.e., 1958, p. 18—20.

2. **Note bibliografice [ale volumelor de schițe, nuvele și amintiri apărute în timpul vieții lui I. A. Bassarabescu, locul de apariție a lucrărilor cuprinse în volumul de față].** In vol. : Bassarabescu, I. A. : Lume de ieri. Nuvele, schițe, amintiri. Cu o prefață de Al. Piru, [Buc.], E.S.P.L.A., 1958, p. 273—275.

3. **LUPAN, RADU : Notă bibliografică la opera lui Shaw.** In vol. : Radu Lupan : George Bernard Shaw. [Buc.], E.S.P.L.A., 1958, p. 273—275.
Lista cronologică a operelor marelui dramaturg englez.

35. BIBLIOGRAFII SPECIALE

351. Social-politice și economice

4. **DOBRE, GH. : Inceputurile răspândirii în România a ideilor „Capitalului“ lui Karl Marx. Lupta de clasă,** 1958, nr. 4, p. 108—116.

O prețioasă contribuție la cunoașterea căilor de popularizare a Capitalului lui Karl Marx în țara noastră, îndeosebi în perioada 1875—1884.

5. **LENIN, VLADIMIR, ILICI : Opere [1] [Buc.], E.S.P.L.A., 1958, 32 p., nenum.**
Prezentarea sumară a conținutului fiecărui volum de Opere a marelui dascăl al omenirii muncitoare.

*

6. **Contribuții la bibliografia răscoalei țăranilor din 1907.** Analele institutului de istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R., 1958, nr. 2 (martie—aprilie), p. 160—175.
Bibliografia cuprinde pe lângă articole din presă și documente de partid și alte lucrări istoriografice în care a fost interpretată răscoala din 1907.

351. 7 Cultură. Știință. Învățământ

7. **Bibliografia lucrărilor de psihologie între anii 1953—1957.** [Întocmită de către secția de psihologia copilului și psihologia pedagogică a Institutului de psihologie a Academiei R.P.R.]. Revista de psihologie, 1958, nr. 1, p. 89—96.

354. Agricultură. Silvicultură. Zootehnie. Piscicultură.

8. **ZANE, ELENA : Periodicele străine intrate în Biblioteca institutului de cercetări piscicole până la 1 ianuarie 1958.** (Completarea listei publicată în Buletinul I.C.P., 1957, XVI, nr. 4, p. 69—80) Buletinul Institutului de cercetări piscicole, 1958, nr. 1, p. 93—95.

356. Medicină

9. **Bibliografie** [a lucrărilor și colecțiilor de reviste din care se poate extrage o documentare detaliată asupra antibioticelor]. In vol. : **Antibioticele**. Ediția a 3-a. Redactor responsabil : Dr. Maur Neuman, Buc., Editura medicală, 1958, p. 441—443.

10. **Repertoriul general al periodicelor științifice și tehnice străine aflate în principalele biblioteci din R.P.R.** [Vol.] 3. Medicină. Cu o prefață de Academician Prof. Ștefan Milcu. [Buc.], f.e., 1957, 359 p. (Biblioteca Academiei R.P.R.) „Repertoriul general al periodicelor științifice și tehnice străine aflate în principalele biblioteci din R.P.R.” a fost întocmit în cadrul Bibliotecii Academiei R.P.R. de un colectiv condus de Valeriu Moldoveanu. Volumul III. Medicină a fost redactat de Valeriu Moldoveanu și Tatiana Popescu Ulmu.

Vezi „Călăuza bibliotecarului” 1958, nr. 5, p. 43.

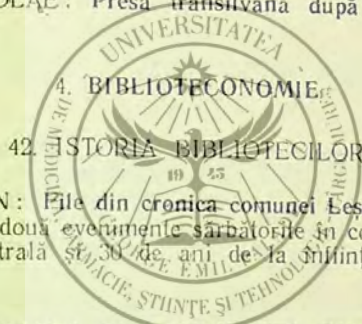
357. Lingvistică.

11. MIHAILA, G. : **Aspecte din lingvistica sovietică. Studii și cercetări lingvistice**, 1958, nr. 1, p. 109—125.

Prezentarea sumară a unora din rezultatele cele mai de seamă ale lingvisticii sovietice, în special din ultimii ani.

359. Presă. Istoria presei

12. DELEANU, NICOLAE : **Presa transilvană după 1848. XVII. Presa noastră**. 1958, nr. 3, p. 22—26.

13. TOMUȚA, SIMION : **File din cronică** comunei Leșu. Albina, 2.IV.50, p. 5. Articolul se ocupă de două evenimente sărbătorite în comuna Leșu, raionul Năsăud : 50 de ani de activitate teatrală și 30 de ani de la înființarea bibliotecii populare din comună.

43. ORGANIZAREA ȘI ACTIVITATEA BIBLIOTECILOR

14. **La căminul cultural**. Gazeta învățămîntului 4.IV.58, p. 3.

Se relevă aportul intelectualilor din comuna Mogoșești, raionul Pașcani, în sprijinul activității cultural-educative de masă.

15. SILVESTRU, VALENTIN : **Problematica actuală în învățămînt și cultură**. Contemporanul, 25.IV.58, p. 1 și 2.

Cuprinde relatarea dezbaterilor consfățuirii de lucru ce a avut loc la Președinția Consiliului de Miniștri în zilele de 10, 11 și 12 aprilie cu vicepreședinții comitetelor executive și șefii secțiilor de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare regionale și ale unor sfaturi populare orașenești care constituie un ghid pentru orientarea muncii cu cartea.

16. SPIRIDON, MIRCEA : **Folosirea în mod educativ a timpului liber — sarcină importantă a organizațiilor U.T.M. din școlile profesionale**. Știința tineretului, 27.IV.58, p. 1 și 3.

Articolul înfățișează aportul unor biblioteci în îndrumarea tineretului pentru a întrebuița cu cât mai mult folos timpul liber.

17. STANCU, MARIA : **Anul și bibliotecarul**. Albina, 9.IV.58, p. 2.

Unele aprecieri critice privind activitatea bibliotecii din comuna Stolnici, raionul Pitești.

18. VLAD, STAN : **Posibilități și rezultate** (In legătură cu desfășurarea muncii culturale de masă în regiunea Cluj) România liberă, 18.IV.1958, p. 1 și 2.

Aprecieri critice asupra felului în care organele locale ale puterii de stat se preocupă de munca cultural-educativă de masă.

44. EVIDENȚA ȘI ORGANIZAREA FONDULUI DE CARTI ȘI A CATALOAGELOR

TOMESCU, MIRCEA; PĂRNUȚA GH. și IANCOVICI, SIMONA: *Reguli pentru descrierea publicațiilor*. Intocmit de Mircea Tomescu, Gh. Părnufă și Simona Iancovici. Buc., Editura de stat didactică și pedagogică, 1958, 176 p. cu facș. (Biblioteca Centrală de Stat a R.P.R.).

Lucrarea constituie un bun îndreptar pentru toate categoriile de biblioteci în ce privește buna alcătuire a cataloagelor.

5. EDITURĂ. INDUSTRIE POLIGRAFICĂ. DIFUZAREA CĂRȚII

20. Expoziția cărții ungare. *Contemporanul*, 1.IV.58, p. 2.

Scurtă prezentare a Expoziției cărții maghiare organizată în sălile Bibliotecii Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea.

21. OPRESCU, G.: *Maestrii artei universale*. *Contemporanul*, 11.IV.58, p. 8.
Aprecieri asupra colecției cu acest titlu editată de E.S.P.L.A.

6. ORGANIZAREA MUNCII INTELECTUALE

22. PIRVU, N.: *Ce citesc studenții*. *Tribuna*, 12.IV.1958, p. 6.

Rezultatul anchetei întreprinsă de revistă printre studenții unor facultăți din Cluj.

ȘTIRI

Vinzarea cărții marxiste organizată luna trecută la Paris a reperat un succes fără precedent.

Una din cărțile cele mai vândute a fost cartea lui John Reed: *Zece zile care au zguduit lumea*.

De la primele 5 ore după punerea ei în vânzare, au fost cumpărate 750 de exemplare. În următoarele 10 zile s-au vândut 7000 de exemplare.

★

★

Lucrătorii bibliotecii orașenești și raionale din Cottbus au trimis o scrisoare lui Otto Grotewohl, președintele Consiliului de Miniștri din R. D. Germană în care se pronunță pentru crearea unei zone libere, lipsită de arme atomice în Europa. Ei asigură pe președinte de sprijinul lor activ la îndeplinirea sarcinilor politice actuale a guvernului R. D. G. Scrisoarea încheie astfel: În calitate de lucrători ai unei biblioteci de Stat, fimem să vă transmitem pe această cale adeziunea noastră la politica de pace a guvernului nostru.

★

Institutul central de biblioteconomie din R. D. Germană redactează în prezent două lucrări de bază pentru bibliotecile de la

sate: Biblioteca raională și un Abecedar al bibliotecilor sătești. În vederea pregătirii bibliotecarilor în domeniul profesional va apărea un material despre agricultură. Pentru bibliotecarii voluntari de la sate au fost prevăzute următoarele lucrări literatură actuală: *Transformarea socialistă la sate*, oglindită în literatură, *Munca* și *cititorul*.

Istoria serviciilor bibliografice naționale din India începe cu legea nr. 25 din 1867 asupra presei și înregistrării cărților. După proclamarea independenței Indiei, aceste legi care este și acum în vigoare și care avea unele lacune în ceea ce privește drepturile de depozit legal, i s-au adus unele îmbunătățiri. Astfel prin legea nr. 27 din 1954 s-a instituit depozitul legal pentru Biblioteca Națională din Calcutta și pentru alte 3 biblioteci publice.

Pe de altă parte, guvernul indian a decis crearea la Delhi a unei biblioteci centrale care va primi toate publicațiile care apar în India. Această bibliotecă va asigura funcționarea unui centru bibliografic național, care va avea și sarcina de a întocmi și publica o bibliografie națională a Indiei.

Materiale de specialitate din străinătate

DAHL, SVEND : Nordisk håndbog i bibliotekskundskab. [Manual de biblioteconomie pentru țările nordice]. Bd. I. København, Hassings Forlag, 1957. XII + 225 p.

Țările scandinave dispuneau de un manual de biblioteconomie adoptat condițiilor acestei activități din Suedia, Norvegia, Danemarca, Islanda și Finlanda și publicat în trei ediții (prima în 1912, a treia în 1924—1930).

Pentru actualizarea acestei lucrări și includerea în tehnica de bibliotecă a proceșilor moderne, Asociația Bibliotecarilor Științifici Scandinavi, cu participarea specializată din toate aceste țări, a inițiat redactarea unui nou manual, din care primul volum a și apărut în 1957.

El cuprinde mai întâi o introducere în știință concepută într-o perspectivă largă, mergând de la istoria cunoștințelor în general pînă la aceea a fiecărui domeniu în parte: umanistică, științele sociale, științele naturii etc. Urmează istoria cărții și a tiparului, ilustrată prin excelente reproduceri caracteristice fiecărei faze din evoluția scrisului și a tiparului.

Cele două volume în pregătire vor trata despre istoria bibliotecilor și a bibliofiliei (vol. II), și despre biblioteconomia propriu-zisă (vol. II, care va cuprinde însă și noțiuni despre tehnica reproducerii și difuzării cărții).

Indexul pe materii și persoane va apare la sfîrșitul volumului III.

Lucrarea este plină de interes nu numai prin valoarea sa redacțională și documentară în general, ci și prin faptul că aduce exemplul unei rodnice colaborări între țări și biblioteci cu probleme profesionale comune.

Manual on Document Reproduction and Selection, published by the International Federation for Documentation, printed with the financial assistance of UNESCO. /Manualul de reproducere și selecționare a documentelor, publicat de Federația Internațională de Documentare..., imprimat cu asistența financiară a UNESCO/. Vol. A—B—C. The Hague, 1953—1957, 3 vol. (FID, Publ. No. 264).

Cele trei volume masive, imprimate în limbile engleză, franceză și germană (pe file separate, legate în același corp) sînt întocmite de specialiști ai tehnicii documentării științifice: ea concentrează, pentru bibliotecari și documentiști, noțiunile principale ale celor mai recente și uzuale procedee de reproducere și selecționare a documentelor.

Lucrarea putea fi intitulată și „Mijloace mecanice în munca de bibliotecă”. Ea completează în mod ideal orice manual de biblioteconomie, adăugînd tehnicii tradiționale de organizare și conservare a cărții procedee moderne pe care lucrările de specialitate le cuprind numai fragmentar. Intenția unei continui puneri la curent a lucrării cu izvoarele celei mai noi tehnici a dictat publicarea ei sub formă de fișe (tendința cărților moderne) ceea ce oferă posibilitatea de a se adăuga volumului original foi suplimentare, ceea ce se și face în fiecare an.

Volumele A și B cuprind, înafara unui capitol introductiv al lui Ralph R. Shaw, descrierea tehnicii moderne a **reproducerii** documentelor: reproducere manuală sau prin mijloace mecanice (dactilografice, stencil, hectografie etc.); metode de reproducere fotografică (prin contact, optic, microcopii), inclusiv aparatele de lectură a microfilmelor; metode electronice sau fotoconductive; metode termice și catalitice; materialele de reproducere a documentelor; probleme de rentabilitate; standardizarea și pregătirea personalului pentru activitatea de reproducere precum și o bibliografie generală asupra problemelor reproducerii.

Volumul C tratează despre **selecționare**, ca un aspect al mecanizării documentării. Este vorba de clasificarea documentelor și adaptarea lor pentru selecționarea mecanică, despre selecționarea non-mecanică bazată pe principiul asociativ, fișe perforate, metode foto-electrice și electronice în documentare.

Creșterea anuală, sub forma amintită, a filelor adăugate, va permite păstrarea unei permanente actualități și va asigura caracterul complet al acestui excelent manual al Federației Internaționale de Documentare.

Cei mai citiți scriitori ai anului 1956*)

Nr. ort.	AUTORUL	Nr. țărilor	Nr. traducerilor
1.	W. Shakespeare	25	89
2.	A. P. Cehov	25	64
3.	Lev Tolstoi	24	135
4.	Honoré de Balzac	23	72
5.	F. M. Dostoevski	22	68
6.	I. S. Turgheniev	22	53
7.	Jules Verne	21	133
8.	Jack London	20	67
9.	Marck Twain	20	67
10.	S. Buck Pearl	20	49

Începînd din anul 1948, UNESCO publică anual un Index translationum, în care sînt consemnate traduceri apărute în decursul unui an în diverse țări. Interesul crescînd de care se bucură această publicație bibliografică este dovedit și prin numărul din ce în ce mai mare al țărilor care colaborează la întocmirea lucrării. La primul volum de pildă, au colaborat 26 de țări, la volumul 2 colaborează 32 de țări, la volumul 3—36 etc.

Ultimul volum, al nouălea, consemnează traduceri apărute în anul 1956, în 52 de țări.

Cele mai multe traduceri s-au editat în U.R.S.S. (4648), Germania (2152), Italia (1428), Franța (1399), R. Cehoslovacă (1386), Turcia (1365), Japonia (1336), Israel (1162), Țările de Jos (1134), R.P.R. (1114), Spania (1082) etc.

Este demn de reținut că din totalul de 27.617 traduceri mai mult de jumătate (14.692) sînt din domeniul literaturii. Locul doi îl ocupă traduceri din ramurile științelor sociale (3211), urmate fiind de scrieri istorice (2620), tehnice (2558) etc.

Cercetarea materialului bibliografiat în Index translationum dovedește că cel mai citit autor în anul 1956 a fost Lenin. Din scrierile sale au apărut 207 traduceri în 14 țări. După Lenin, cel mai citit scriitor este tot un rus, Lev Tolstoi, care s-a tradus de 133 de ori, în 24 țări.

Din primii zece autori (și opere) cel mai mult traduși sînt patru reprezentanți ai învățăturii marxist-leniniste, în timp ce Biblia singură reprezintă concepția teologică; acest fapt este semnificativ pentru prestigiul și gradul de răspîndire a filozofiei materialiste și a concepției marxist-leniniste despre lume și viață. Numeroasele traduceri din Hrușciov și din materialele Congresului al XX-lea al P.C.U.S. vădesc dorința maselor muncitoare și a oamenilor cinstiți de a cunoaște realizările politice și economice ale U.R.S.S.

Primii 10 scriitori, traduși în cele mai multe țări, sînt următorii:

Patru din acești scriitori sînt ruși, trei americani, doi francezi și unul englez.

De o largă răspîndire s-au bucurat în 1956 și clasicii Hans Christian Andersen (tradus de 79 de ori), Guy de Maupassant (70), Charles Dickens (65), Pușkin (53), Plato (45), O mie și una de nopți (44), Gogol (41), Stendhal (37), Daniel Defoe (85), Goethe (35), Walter Scot (32), Rabindranath Tagore (32), Heine (30), Molière (23), Schiller (22), Cervantes (21), etc.

Dintre lucrările scriitorilor contemporani, cele mai multe traduceri s-au făcut din Enid Blyton (70), Georges Simon (67), Agatha Christie (62), S. Maugham (51), Erle Stanley Gardner (48), Gaidan (41), E. Hemingway (40), A. Tolstoi (36), etc.

Cele mai multe traduceri literare au apărut în Uniunea Sovietică: 2165, de aproape 9 ori mai mult decît în Statele Unite ale Americii și de peste 13 ori mai mult decît în Anglia. În aceste cifre se oglindește politica dusă de U.R.S.S. pentru a face cunoscute maselor largi operele celor mai buni scriitori ai literaturii universale.

Dintre scriitorii romîni cel care se bucură de cea mai mare răspîndire geografică este I. L. Caragiale, tradus în Anglia, Franța, Germania, Israel și R. Cehoslovacă; urmează în ordine, Ion Creangă (tradus în Anglia, Germania, Italia, R. P. Ungară), Mihail Sadoveanu (R.P. Ungară și U.R.S.S.). S-au mai făcut traduceri din: V. Alecsandri (U.R.S.S.), Coșbuc (U.R.S.S.) Geo Bogza (R.P. Polonă), Nina Cassian (U.R.S.S.), Petru Dumitriu (R.P. Polonă), Remus Luca și Francis Munteanu (U.R.S.S.), Cezar Petrescu (R.P. Ungară), etc. Lucrările tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej au fost traduse în 4 țări de 15 ori. Cele mai multe traduceri s-au făcut din Mihail Sadoveanu (8 în U.R.S.S., 2 în R.P. Ungară și 6 la noi), Ion Creangă (13 traduceri), Caragiale (6 traduceri) etc.

Prin informațiile pe care le conțin, Index translationum este o sursă prețioasă de documentare asupra vieții cărții în lumea întregă.

*) Index translationum. Répertoire International des traductions. International bibliography of translations. 9 (1956) Paris, UNESCO, 1958, 695 p.

VĂ RECOMANDĂM

ISTORIE

CUPȘA I. ȘI ALȚII: Contribuția României la războiul antihitlerist. (23 August 1944—9 mai 1945). Buc., Editura Militară a Forțelor Armate ale R.P.R., 1958, 575 p. cu ilustr., lei 17.

Rod al colaborării unor cercetători științifici ai Institutului de istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R. și ofițeri superiori de la Academia Militară Generală, lucrează să sintetizeze evenimentele acestei perioade de cotitură din istoria poporului nostru. Pe baza unui bogat material documentar se reconstituie cronologic evenimentele ce au precedat victoria insurecției armate populare la 23 August 1944 și se redă apoi desfășurarea participării armatei române la zdrobirea militară a fascismului, cu sprijinul glorioasei armate sovietice.

TEHNICA, INDUSTRIE

PERLEA, Z.: Povestea mașinii. [Vol.] 1—2. [Cu o] prefață [de] acad. V. I. Dikușin. [Buc.], Cartea rusă, 1958. [Vol.] 1, 304 p. cu fig. [Vol.] 2, 303 p. cu fig., lei 15. (Sfârșit pentru toți).

În decursul celor două volume ale lucrării, autorul expune în mod atrăgător, pe înțelesul maselor largi, cunoștințe elementare privind problemele fundamentale ale studiului mașinilor. Pareurgînd instructiva lucrare a lui Z. Perlea, cititorul va afla principiile care stau la baza studiului mașinilor, felul în care acestea realizează operațiunile pentru care au fost concepute, căile care au dus la crearea mașinilor, precum și primele noțiuni despre construcția și funcționarea diferitelor categorii de mașini care deservește cele mai vitale nevoi ale societății omenești.

LITERATURĂ

APULEIUS, LUCIUS: Măgarul de aur Metamorfoze. În romînește de I. Teodorescu. [Cu un] cuvînt înainte [de] N. Niculiță. [Buc.], E.S.P.L.A., 1958, 249 p., lei 15. (Clasificarea literaturii universale).

Sub forma unei povestiri la persoana întâia, romanul scriitorului latin L. Apuleius, povestește întâmplările prin care trece eroul principal Lucius, un nobil grec, originar din Corint, în dorința lui de a cunoaște Thesalia. Printr-un complex de împrejurări vînd să pătrundă tainele vrăjitoriei exercitată de gazda sa Pamfila, dintr-o greșeală a iubitei sale este prefăcut în măgar. Pînă să-și recapete figura de om, Lucius va trece printr-o serie întreagă de grele și aspre încercări, prin povestirea cărora scriitorul ne prezintă un tablou impresionant al societății romane provinciale din timpul său.

BRECHT, BERTOLT: Teroarea și mizeria celui de al III-lea Reich. 42 scene. În romînește de Mihaela Bogza și Nicoleta Ciupercescu. Versurile de I. C. Mătăsaru. [Cu un] cuvînt înainte. [Buc.], E.S.P.L.A., 1958, 168 p., lei 2,75 (Meridiane).

Serise în 1938, în perioada în care dictatura lui Hitler se considera a fi la apogeu, scenele reunite sub titlul volumului de față, arată în chip limpede ce se ascunde în dosul așa zisei comunități a poporului german — mult trimbițată de hitleriști. Trecînd în revistă diverse aspecte ale vieții cotidiene din timpul celui de al III-lea Reich, scenele lui Brecht fac să reiasă faptul că organismul social aparent unitar, se dovedește a fi de fapt divizat, fărâmițat, iar oamenii sînt pradă unor suspiciuni reciproce, cu axa morală frîntă. Minciuna extinsă, dogmatizată, trebuie acceptată ca adevăr, iar oamenii nu se mai comportă potrivit pornirilor lor firești, ci numai așa cum cer criminalii fasciști. Cei care se împotrivesc sînt închiși în lagăre de concentrare de unde nu se mai întorc.

FLAUBERT, GUSTAVE: Educația sentimentală. Buc., E.S.P.L.A., 1958, 480 p., lei 12.

În anul 1864, după publicarea cunoscutelor romane Doamna Bovary și Salambô, care i-au consacrat numele de mare scriitor, Flaubert, în plină maturitate a mijloacelor sale artistice, publică romanul Educația sentimentală subtitlul Povestea unui tînăr, considerat ca cea mai bună carte a sa. Tînărul, a cărui poveste o narează autorul, este Frédéric Moreau — produsul educației unei societăți viciate. În locul unei vieți de muncă cinstită, Moreau preferă traiul de hu-

zur și trîndăvie, lingă fustele unei femei nobile care l-a prins în mreje și își exercită influența asupra lui pînă la anihilarea completă a personalității sale. Deși cu aparență de „caz”, acțiunea cărții are o semnificație mult mai amplă, ea caracterizînd de fapt o stare mai generală de lucruri, viața unei generații și structura ei sufletească. Alături de Frédéric Moreau, eroul principal al cărții și de Marie Arnoux, „nabila doamnă”, Flaubert aduce o întreagă galerie de tipuri reprezentative pentru o societate încorsetată într-un fals romantism și sentimentalism grotesc, față de care autorul ia adesea atitudine printr-o ironie fină și uneori prin sarcasm.

IONESCU, JOHNSON, N.: **Insemnările unui marinar**. Vol. 2. Prezentare literară de S. Păstorescu. Prefață [de] Vinicius Gafița. Buc., E.S.P.L.A., 1958, 456 p., lei 9,50.

Cel de al doilea volum din amintirile comandorului Johnson cuprinde povestirea a două lungi călătorii cu vaporul, una de la Dunăre la Marea Nordului, cealaltă în Marea Mediterană. Sînt descrise diferite întâmplări și episoade petrecute în decursul celor două călătorii, în legătură cu care cititorul are prilejul să cunoască specificul vieții de bord, diferite fenomene maritime cum sînt fata morgana, trombele marine, mareaie, etc., caracteristicile geografice și economice ale coastelor atinse, precum și diferite aspecte social-culturale din țările unde a debarcat povestitorul.

Tonul viu al povestirilor face din **Insemnările unui marinar** o carte ușor de citit, accesibilă tuturor vîrstelor.

LIAȘKO, N. N.: **Ocna dulce**. Traducere de Grigore Melidoneanu și Beate Borcan. [Studiu introductiv] N. N. Liașko și romanul său „Ocna dulce” [de] Dan Răutu. Coperta: Mălanie Schmidt. [Buc.], Cartea rusă, 1958, 658 p., lei 16.

Acțiunea romanului se desfășoară într-un orașel rusesc departe de capitală, în mijlocul muncitorilor și funcționarilor întreprinderii de bomboane al lui H. P. Voskoboinikov. Viața grea a muncitorilor din întreprinderea „mo-

del” al lui Voskoboinikov descrisă în roman, se împletește strîns cu frămîntările sociale, cu evenimentele prin care trecea Rusia în anii premorgători Revoluției din Octombrie și în primele zile ale acesteia. Alături de figurile unor muncitori ca Arsenți, Vasia, de bolșevicii care conduc lupta muncitorimii, scriitorul reprezintă în romanul său și personaje situate de partea cealaltă a baricadei, din rîndul cărora se detașează figura odioasă a fabricantului Voskoboinikov.

Serisă într-un stil curgător, romanul lui N. N. Liașko constituie o emoționantă evocare a unei epoci de mari profaceri și a oamenilor care au înfăptuit-o.

CĂRȚI PENTRU TINERET

KUN, N. A.: **Legende și miturile Greciei antice**. În romînește de P. Donici și M. Leicand. [Cu o] introducere. Buc., Editura științifică, 1958, 436 p., cu fig., lei 49.

Vechii greci credeau că destinele omenirii sînt conduse de niște ființe fantastice, cu puteri supranaturale — zei, eroi, balauri — care își aveau reședința pe pămîntul grecesc și în tinuturile învecinate. Acestor ființe fantastice, care personificau diferite forțe ale naturii, se atribuiau aventuri și fapte extraordinare. Povestirile despre aceste aventuri și fapte extraordinare formează legende și miturile Greciei antice sau, cum li se mai spune, Mitologia antică greacă. Trecute din gură în gură, timp de generații, aceste povestiri au fost apoi culese și transcrise de diferiți autori, ajungînd pînă în zilele noastre.

N. A. Kun, care a fost unul dintre cei mai renumiți istorici sovietici ai culturii eline, a retranscris aceste legende și mituri într-o formă nouă, dîndu-ne una din cele mai valoroase prezentări documentare și artistice a lor, de o mare utilitate pentru cunoașterea concepțiilor despre lume a popoarelor din antichitate și a însași vieții de toate zilele a acestor popoare. Cartea interesează toate vîrstele și oferă în special tineretului, o lectură vie și atractivă, din care are multe de învățat.

EXEMPLARUL 2 LEI